

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 325

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

8 grudnia 2011

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1271/2011 z dnia 5 grudnia 2011 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej 1
 - ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1272/2011 z dnia 5 grudnia 2011 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej 3
 - ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1273/2011 z dnia 7 grudnia 2011 r. otwierające niektóre kontyngenty celne na przywóz ryżu i ryżu łamanego oraz stanowiące o administrowaniu nimi 6
 - ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1274/2011 z dnia 7 grudnia 2011 r. dotyczące wieloletniego skoordynowanego unijnego programu kontroli na lata 2012, 2013 i 2014, mającego na celu zapewnienie zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na jej powierzchni, a także mającego na celu ocenę narażenia konsumenta na te pozostałości ⁽¹⁾ ... 24
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1275/2011 z dnia 7 grudnia 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw ... 44

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

III *Inne akty*

- ★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 34/10/COL z dnia 3 lutego 2010 r. zmieniająca po raz 79. zasady proceduralne i merytoryczne w dziedzinie pomocy państwa poprzez dodanie nowego rozdziału w sprawie stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do szybkiego wdrażania sieci szerokopasmowych 46

Sprostowania

- Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1270/2011 z dnia 6 grudnia 2011 r. ustalającego współczynnik akceptacji dla wydawania pozwoleń na wywóz, odrzucającego wnioski o pozwolenie na wywóz i zawieszającego składanie wniosków o pozwolenie na wywóz pozakwotowego cukru (Dz.U. L 324 z 7.12.2011) 63
- ★ Sprostowanie do decyzji Rady z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie zmiany decyzji 2011/734/UE skierowanej do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanych za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu (Dz.U. L 320 z 3.12.2011) 63

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1271/2011

z dnia 5 grudnia 2011 r.

dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3. tej tabeli.

(4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾.

(5) Komitet Kodeksu Celnego nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2. tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Produkt jest beżowym proszkiem składającym się z (% masy):</p> <p>blonnika spożywczego 66,1 (w tym włókno surowe 15,2) białka 18,8 wilgoci 7,5 popiołu 2,3 tłuszczu 0,2</p> <p>Produkt jest stałą pozostałością roślinną otrzymaną z nasion soi po ekstrakcji oleju i częściowym usunięciu białka, a następnie suszeniu i rozdrobnieniu. Produkt ma właściwości bezpostaciowej mąki.</p> <p>Produkt jest produktem ubocznym produkcji koncentratów i izolatów białka sojowego, i w rezultacie ma obniżoną zawartość białka.</p> <p>Produkt stosowany jest do wzbogacania przetworów spożywczych i pasz zwierzęcych. Produkt przedstawiany jest w 25 kg workach.</p>	<p>2304 00 00</p>	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1. i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodu CN 2304 00 00.</p> <p>Mimo że produkt stosowany jest w przemyśle spożywczym, nie jest on przetworem spożywczym odpowiadającym charakterystyce opisanej w pozycji 1901 ani przetworem spożywczym gdzie indziej niewymienionym ani niewłączonym w pozycji 2106. Wyklucza się zatem klasyfikację do pozycji 1901 i 2106.</p> <p>Ponieważ produkt złożony jest z różnych pozostałości i odpadów pochodzących z materiałów roślinnych stosowanych w przemyśle spożywczym, jako pasze zwierzęce i do spożycia przez ludzi, należy go klasyfikować do działu 23 (zob. Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego do działu 23, uwagi ogólne, akapit pierwszy).</p> <p>Produkt należy zatem klasyfikować do kodu CN 2304 00 00 jako inne pozostałości stałe pozostałe z ekstrakcji oleju sojowego.</p>

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1272/2011**z dnia 5 grudnia 2011 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakiegokolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3. tej tabeli.

(4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towary opisane w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2. tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja Kod CN	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>1. Preparat aromatyzujący złożony z mieszaniny substancji zapachowych (karwakrolu, aldehydu cynamonowego i oleożywicy <i>Capsicum</i>) i uwodornionego tłuszczu roślinnego (mikrokapsułkowanie).</p> <p>Produkt stosowany jest w przemyśle paszowym jako środek pobudzający łaknienie, w ilościach od 75 do 300 g/1 000 kg paszy dla zwierząt jednożołądkowych.</p>	3302 90 90	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1., 3 a) i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, uwagę 1 do działu 23, uwagę 2 do działu 33 oraz brzmienie kodów CN 3302, 3302 90 i 3302 90 90.</p> <p>Produkt składa się z substancji zapachowych w rozumieniu uwagi 2. do działu 33.</p> <p>Mimo że produkt przeznaczony jest do stosowania w paszach jako premiks substancji pobudzających łaknienie, zachował on zasadniczy charakter oryginalnego materiału (substancji zapachowych). Zatem zgodnie z uwagą 1 do działu 23 wyklucza się klasyfikację do pozycji 2309 jako preparat stosowany do karmienia zwierząt.</p> <p>Ponieważ produkt należy uważać za mieszaninę jednej lub więcej substancji zapachowych z dodatkiem nośnika, objęty jest on pozycją 3302 (zob. również akapit pierwszy, pkt (6) Not wyjaśniających do Systemu Zharmonizowanego do pozycji 3302).</p> <p>Należy go zatem klasyfikować do kodu CN 3302 90 90.</p>
<p>2. Preparat aromatyzujący złożony z oleożywicy <i>Capsicum</i> w uwodornionym tłuszczu roślinnym (mikrokapsułkowanie) z hydroksypropylometylocelulozą jako spoiwem.</p> <p>Produkt stosowany jest w przemyśle paszowym jako środek pobudzający łaknienie, w ilościach od 12,5 do 50 g/1 000 kg paszy dla przeżuwaczy.</p>	3302 90 90	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1., 3 a) i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, uwagę 1 do działu 23, uwagę 2 do działu 33 oraz brzmienie kodów CN 3302, 3302 90 i 3302 90 90.</p> <p>Produkt składa się z substancji zapachowej w rozumieniu uwagi 2 do działu 33.</p> <p>Mimo że produkt przeznaczony jest do stosowania w paszach jako premiks substancji pobudzających łaknienie, zachował on zasadniczy charakter oryginalnego materiału (substancji zapachowej). Zatem zgodnie z uwagą 1 do działu 23 wyklucza się klasyfikację do pozycji 2309 jako preparat stosowany do karmienia zwierząt.</p> <p>Ponieważ produkt należy uważać za mieszaninę jednej lub więcej substancji zapachowych z dodatkiem nośnika, objęty jest on pozycją 3302 (zob. również akapit pierwszy, pkt (6) Not wyjaśniających do Systemu Zharmonizowanego do pozycji 3302).</p> <p>Należy go zatem klasyfikować do kodu CN 3302 90 90.</p>
<p>3. Preparat aromatyzujący złożony z mieszaniny substancji zapachowych (aldehydu cynamonowego, eugenolu) na nośniku krzemionkowym, w celulozie i metylocelulozie (mikrokapsułkowanie).</p>	3302 90 90	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1., 3 a) i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, uwagę 1 do działu 23, uwagę 2 do działu 33 oraz brzmienie kodów CN 3302, 3302 90 i 3302 90 90.</p>

(1)	(2)	(3)
<p>Produkt stosowany jest w przemyśle paszowym jako środek pobudzający łaknienie w ilościach od 12,5 do 50 g/1 000 kg paszy dla krów mlecznych.</p>		<p>Produkt składa się z substancji zapachowych w rozumieniu uwagi 2 do działu 33.</p> <p>Mimo że produkt przeznaczony jest do stosowania w paszach jako premiks substancji pobudzających łaknienie, zachował on zasadniczy charakter oryginalnego materiału (substancji zapachowych). Zatem zgodnie z uwagą 1 do działu 23 wyklucza się klasyfikację do pozycji 2309 jako preparat stosowany do karmienia zwierząt.</p> <p>Ponieważ produkt należy uważać za mieszaninę jednej lub więcej substancji zapachowych z dodatkiem nośnika, objęty jest on pozycją 3302 (zob. również akapit pierwszy, pkt (6) Not wyjaśniających do Systemu Zharmonizowanego do pozycji 3302).</p> <p>Należy go zatem klasyfikować do kodu CN 3302 90 90.</p>

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1273/2011**z dnia 7 grudnia 2011 r.****otwierające niektóre kontyngenty celne na przywóz ryżu i ryżu łamanego oraz stanowiące o administrowaniu nimi****(tekst jednolity)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1095/96 z dnia 18 czerwca 1996 r. w sprawie wprowadzania koncesji określonych na liście koncesyjnej CXL sporządzonej w wyniku zakończenia negocjacji GATT XXIV.6 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1,

uwzględniając decyzję Rady 96/317/WE z dnia 13 maja 1996 r. dotyczącą zawarcia wyników konsultacji z Tajlandią na podstawie art. XXIII GATT ⁽²⁾, w szczególności jej art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 327/98 z dnia 10 lutego 1998 r. otwierające niektóre kontyngenty celne na przywóz ryżu i ryżu łamanego oraz stanowiące o administrowaniu nimi ⁽³⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione ⁽⁴⁾. Dla zachowania przejrzystości i zrozumiałości należy je ujednolicić.
- (2) W ramach negocjacji prowadzonych na podstawie art. XXIV ust. 6 GATT po przystąpieniu Austrii, Finlandii i Szwecji do Wspólnoty Europejskiej uzgodniono otwarcie od dnia 1 stycznia 1996 r. rocznego kontyngentu przywozowego na 63 000 ton częściowo lub całkowicie białego ryżu objętego kodem CN 1006 30 przy zerowej stawce cła. Ten kontyngent uwzględniono na liście Wspólnoty Europejskiej przewidzianej w art. II ust. 1 lit. a) GATT 1994.
- (3) W ramach konsultacji z Tajlandią na podstawie art. XXIII GATT uzgodniono otwarcie rocznego kontyngentu na przywóz 80 000 ton ryżu łamanego objętego kodem CN 1006 40 00 przy stawce celnej obniżonej o 28 EUR za tonę.
- (4) Decyzja Rady 2005/953/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Tajlandią na podstawie art. XXVIII GATT 1994 dotyczącego zmiany koncesji odnoszących się do ryżu, przewidzianych na liście koncesyjnej WE CXL załączonej do GATT 1994 r. ⁽⁵⁾ przewiduje otwarcie nowego rocznego całościowego kontyngentu przywozowego w wysokości 13 500 ton na ryż częściowo lub całkowicie biały, objęty kodem CN 1006 30, przy zerowej stawce celnej, oraz zwiększenie

do 100 000 ton rocznego całościowego kontyngentu na przywóz ryżu łamanego objętego kodem CN 1006 40 00.

- (5) Porozumienie w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Królestwem Tajlandii zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 dotyczące zmiany koncesji w harmonogramach Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w trakcie ich przystąpienia do Unii Europejskiej ⁽⁶⁾, zatwierdzone decyzją Rady 2006/324/WE ⁽⁷⁾, przewiduje zwiększenie rocznego całościowego kontyngentu taryfowego na ryż częściowo lub całkowicie biały objęty kodem CN 1006 30 o zerowej stawce celnej: w odniesieniu do 25 516 ton ryżu pochodzącego ze wszystkich krajów i 1 200 ton ryżu pochodzącego z Tajlandii. Przewiduje również otwarcie dodatkowego rocznego kontyngentu taryfowego o zerowej stawce celnej w wysokości 31 788 ton ryżu łamanego objętego kodem CN 1006 40, pochodzącego ze wszystkich krajów i otwarcie nowych kontyngentów o stawce celnej w wysokości 15 %, stosowanej do ryżu pochodzącego ze wszystkich krajów, odpowiednio w odniesieniu do 7 ton ryżu niełuskanego objętego kodem CN 1006 10 i 1 634 ton ryżu łuskanego objętego kodem CN 1006 20.
- (6) Zobowiązania dotyczące rocznych przywozowych kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), c) i d) niniejszego rozporządzenia, określają, że rozdział tych kontyngentów ma uwzględniać tradycyjnych dostawców.
- (7) Z myślą o tym, aby przywóz w ramach tych kontyngentów nie spowodował zakłóceń w normalnym handlu ryżem uprawianym w Unii, przywóz ten będzie rozłożony w ciągu roku tak, aby mógł łatwiej zostać wchłonięty przez rynek unijny.
- (8) Mając na względzie poprawne administrowanie kontyngentami, a zwłaszcza w celu zapewnienia, że nie zostaną przekroczone ustalone ilości, należy określić specjalne szczegółowe zasady dotyczące składania wniosków i wydawania pozwoleń. Takie szczegółowe zasady powinny stanowić albo uzupełnienie, albo też odstępstwo od rozporządzenia Komisji (WE) nr 376/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r., ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 146 z 20.6.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 122 z 22.5.1996, s. 15.

⁽³⁾ Dz.U. L 37 z 11.2.1998, s. 5.

⁽⁴⁾ Zob. załącznik X.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 346 z 29.12.2005, s. 24.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 120 z 5.5.2006, s. 19.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 120 z 5.5.2006, s. 17.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 3.

- (9) Należy określić, że rozporządzenie Komisji (WE) nr 1342/2003 z dnia 28 lipca 2003 r., ustalające specjalne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz zbóż i ryżu⁽¹⁾ oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz⁽²⁾ stosuje się w ramach niniejszego rozporządzenia.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Każdego roku w dniu 1 stycznia otwierane są następujące roczne całościowe kontyngenty taryfowe na przywóz:
- 63 000 ton ryżu częściowo lub całkowicie bielonego objętego kodem CN 1006 30 o zerowej stawce celnej;
 - 1 634 ton ryżu łuskanego objętego kodem CN 1006 20 o stałej stawce celnej wynoszącej 15 % *ad valorem*;
 - 100 000 ton ryżu łamanego objętego kodem CN 1006 40 00 o stawce celnej obniżonej o 30,77 % wobec ustalonej w art. 140 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007⁽³⁾;
 - 40 216 ton ryżu częściowo lub całkowicie bielonego objętego kodem CN 1006 30 o zerowej stawce celnej;
 - 31 788 ton ryżu łamanego objętego kodem CN 1006 40 00 o zerowej stawce celnej.

Wspomniane całkowite przywozowe kontyngenty taryfowe są podzielone na przywozowe kontyngenty taryfowe według kraju pochodzenia i rozłożone na kilka podokresów zgodnie z załącznikiem I.

Rozporządzenia (WE) nr 1342/2003, (WE) nr 1301/2006 i (WE) nr 376/2008 stosuje się do kontyngentów wymienionych w akapicie pierwszym, o ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej.

2. Roczny kontyngent taryfowy w wysokości 7 ton ryżu niełuskanego objętego kodem CN 1006 10 o stawce celnej w wysokości 15 % *ad valorem* otwiera się w dniu 1 stycznia każdego roku z numerem porządkowym 09.0083.

Kontyngent ten jest zarządzany przez Komisję zgodnie z art. 308a, 308b i 308c rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 189 z 29.7.2003, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

Artykuł 2

W przypadku ilości nieobjętych pozwoleń na przywóz wydanymi w ramach kontyngentów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), b) i e) w odniesieniu do podokresu obejmującego wrzesień, można składać wnioski o pozwolenia na przywóz w odniesieniu do podokresu obejmującego październik odnośnie do wszystkich krajów pochodzenia objętych całkowitym przywozowym kontyngentem taryfowym.

Artykuł 3

Wnioskom o pozwolenie na przywóz, dotyczącym ryżu i ryżu łamanego pochodzącego z Tajlandii oraz ryżu pochodzącego z Australii lub Stanów Zjednoczonych w ramach ilości określonych w art. 1 ust. 1 lit. a) i c) towarzyszy dołączony oryginał pozwolenia na wywóz wystawionego zgodnie z załącznikami II, III i IV i wydanego przez właściwe władze w krajach w nim wskazanym.

W załączniku II, w polach 7, 8 i 9 wpisy są nieobowiązkowe.

Artykuł 4

1. Wnioski o pozwolenie składa się w ciągu 10 pierwszych dni roboczych pierwszego miesiąca każdego podokresu.

2. W drodze odstępstwa od art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1342/2003 zabezpieczeniem pozwolenia na przywóz jest:

— 46 EUR za tonę dla kontyngentów przewidzianych w art. 1 ust. 1 lit. a) i d),

— 5 EUR za tonę dla kontyngentów przewidzianych w art. 1 ust. 1 lit. c) i e).

3. Kraj pochodzenia jest wpisywany w polu 8 wniosku o wydanie pozwoleń na przywóz i samego pozwolenia, a wyrażenie „tak” jest zaznaczane krzyżykiem.

Pozwolenia są ważne tylko w odniesieniu do produktów pochodzących z państwa wymienionego w polu 8.

4. Pole 24 pozwolenia zawiera jeden z poniższych zapisów:

a) w przypadku kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), jeden z zapisów wymienionych w załączniku V;

b) w przypadku kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), jeden z zapisów wymienionych w załączniku VI;

c) w przypadku kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c), jeden z zapisów wymienionych w załączniku VII;

d) w przypadku kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. d), jeden z zapisów znajdujących się w załączniku VIII;

e) w przypadku kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. e), jeden z zapisów wymienionych w załączniku IX.

5. W drodze odstępstwa od art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, w ramach kontyngentów taryfowych objętych wnioskami o pozwolenie na przywóz, o których mowa w art. 3 akapit pierwszy niniejszego rozporządzenia, wnioskodawcy mogą składać kilka wniosków w odniesieniu do danego numeru porządkowego kontyngentu na dany podokres obowiązywania kontyngentu przywozowego.

Artykuł 5

Współczynnik przydziału, o którym mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, określany jest przez Komisję w ciągu 10 dni roboczych od ostatniego dnia okresu przewidzianego na powiadomienie, o którym mowa w art. 8 lit. a) niniejszego rozporządzenia. W tym samym czasie Komisja określa ilości dostępne w kolejnym podokresie oraz, w stosownym przypadku, w dodatkowym podokresie obejmującym październik.

Jeżeli współczynnik przydziału, o którym mowa w akapicie pierwszym, prowadzi do otrzymania jednej lub więcej ilości mniejszych niż 20 ton na wniosek, państwo członkowskie rozdziela sumę tych ilości poprzez rozłosowanie między podmioty gospodarcze po 20 ton w partii, powiększonej o pozostającą ilość rozdzieloną równo pomiędzy 20-tonowe partie. Jednakże w przypadku gdy zsumowanie ilości mniejszych niż 20 ton uniemożliwiłoby otrzymanie jednej 20-tonowej partii, pozostająca ilość jest przez państwo członkowskie równo rozdzielana między podmioty gospodarcze, których pozwolenia obejmują ilość równą lub większą niż 20 ton.

Jeżeli w wyniku zastosowania akapitu drugiego ilość, na którą musi być wydane pozwolenie, jest mniejsza niż 20 ton, wniosek o pozwolenie może być przez podmiot gospodarczy wycofany w terminie dwóch dni roboczych od daty wejścia w życie rozporządzenia ustalającego współczynnik przydziału.

Artykuł 6

W terminie trzech dni roboczych od dnia opublikowania decyzji Komisji określającej ilości dostępne, przewidzianej w art. 5, wydawane są pozwolenia na przywóz w odniesieniu do ilości wynikających z zastosowania art. 5.

Artykuł 7

1. Nie stosuje się art. 4 ust. 1 akapit pierwszy lit. d) rozporządzenia (WE) nr 376/2008.

2. Korzyści celne przewidziane w art. 1 ust. 1 nie mają zastosowania do ilości przywożonych w ramach granic tolerancji określonych w art. 7 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 376/2008.

3. W drodze odstępstwa od przepisów art. 6 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1342/2003 i na podstawie art. 22 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 376/2008 pozwolenia na przywóz ryżu łuskanego, częściowo i całkowicie bielonego są ważne od dnia ich faktycznego wydania do końca trzeciego miesiąca następującego od tego dnia.

4. W ramach kontyngentów, o których mowa w art. 1 ust. 1, dopuszczenie produktów do swobodnego obrotu w Unii podlega obowiązkowi przedstawienia świadectwa pochodzenia wystawionego przez właściwe organy krajowe danego państwa zgodnie z przepisami art. 47 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Jednakże w odniesieniu do części wyżej wymienionych kontyngentów dotyczących państw, względem których wymagane jest pozwolenie na wywóz na mocy art. 3 niniejszego rozporządzenia lub w odniesieniu do których pochodzenie jest określone jako „wszystkie kraje”, świadectwo pochodzenia nie jest wymagane.

Artykuł 8

Państwa członkowskie przekazują Komisji drogą elektroniczną następujące informacje:

- a) najpóźniej drugiego dnia roboczego następującego po ostatnim dniu składania wniosków o pozwolenie, o godz. 18.00 czasu obowiązującego w Brukseli, informacje dotyczące wniosków o pozwolenie na przywóz, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, z podziałem na ośmiocyfrowe kody CN i kraj pochodzenia ilości objętych tymi wnioskami, określając numer pozwolenia na przywóz oraz numer pozwolenia na wywóz, jeśli takie pozwolenie jest wymagane;
- b) najpóźniej drugiego dnia roboczego po wydaniu pozwolenia na przywóz, informacje dotyczące wydanych pozwoleń na przywóz, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, z podziałem na ośmiocyfrowe kody CN i kraj pochodzenia ilości, na które zostały wydane pozwolenia na przywóz, z wyszczególnieniem numeru pozwolenia na przywóz oraz ilości, w odniesieniu do których wnioski o pozwolenie zostały wycofane zgodnie z art. 5 akapit trzeci niniejszego rozporządzenia;
- c) najpóźniej ostatniego dnia każdego miesiąca, całkowite ilości faktycznie wprowadzone do swobodnego obrotu w ramach danego kontyngentu w przedostatnim miesiącu, z podziałem na ośmiocyfrowe kody CN i kraj pochodzenia, podając informacje dotyczące opakowania w przypadku opakowań o wadze niższej lub równej 5 kg. Jeżeli wprowadzenie do swobodnego obrotu nie miało miejsca w tym okresie, należy przesłać informację „nie dotyczy”.

Artykuł 9

1. Komisja monitoruje ilości towarów przywożonych na mocy niniejszego rozporządzenia, mając w szczególności na uwadze ustalenie:

- a) zakresu, w jakim tradycyjne przepływy handlowe, w kategoriach wielkości i prezentacji, do Unii uległy znaczącym zmianom; oraz
- b) czy występuje wtórne dotowanie pomiędzy wywozem bezpośrednio korzystającym z niniejszego rozporządzenia a wywozem podlegającym normalnym obciążeniom przywozowym.

2. Jeżeli spełnione jest którekolwiek z kryteriów określonych w ust. 1 lit. a) i b), a w szczególności jeżeli przywóz ryżu w opakowaniach pięciokilogramowych lub mniejszych przekracza wielkość 33 428 ton, a poza tym zawsze co roku, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie raport uzupełniony w razie potrzeby o odpowiednie propozycje, mające na celu uniknięcie zakłóceń w sektorze ryżowym Unii.

3. Ilości przywożone w opakowaniach, o których mowa w ust. 2, i wprowadzone do swobodnego obrotu wskazuje się w odpowiednim pozwoleniu na przywóz zgodnie z art. 23 rozporządzenia (WE) nr 376/2008.

Artykuł 10

Rozporządzenie (WE) nr 327/98 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku XI.

Artykuł 11

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Kontyngenty i podokresy przewidziane od roku 2007

- a) Kontyngent na 63 000 ton ryżu częściowo lub całkowicie bielonego objętego kodem CN 1006 30, przewidziany w art. 1 ust. 1 lit. a):

Pochodzenie	Ilość w tonach	Numer porządkowy	Podokresy (ilość w tonach)				
			Styczeń	Kwiecień	Lipiec	Wrzesień	Październik
Stany Zjednoczone	38 721	09.4127	9 681	19 360	9 680	—	
Tajlandia	21 455	09.4128	10 727	5 364	5 364	—	
Australia	1 019	09.4129	0	1 019	—	—	
Inne kraje	1 805	09.4130	0	1 805	—	—	
Wszystkie kraje		09.4138					(¹)
Razem	63 000	—	20 408	27 548	15 044	—	

(¹) Nadwyżka ilości niewykorzystanych z poprzednich podokresów, opublikowana w rozporządzeniu Komisji.

- b) Kontyngent na 1 634 ton ryżu łuskanego objętego kodem CN 1006 20, przewidziany w art. 1 ust. 1 lit. b):

Pochodzenie	Ilość w tonach	Numer porządkowy	Podokresy (ilość w tonach)		
			Styczeń	Lipiec	Październik
Wszystkie kraje	1 634	09.4148	1 634	—	(¹)
Razem	1 634	—	1 634	—	

(¹) Nadwyżka ilości niewykorzystanych z poprzednich podokresów, opublikowana w rozporządzeniu Komisji.

- c) Kontyngent na 100 000 ton ryżu łamanego objętego kodem CN 1006 40, przewidziany w art. 1 ust. 1 lit. c):

Pochodzenie	Ilość w tonach	Numer porządkowy	Podokresy (ilość w tonach)	
			Styczeń	Lipiec
Tajlandia	52 000	09.4149	36 400	15 600
Australia	16 000	09.4150	8 000	8 000
Gujana	11 000	09.4152	5 500	5 500
Stany Zjednoczone	9 000	09.4153	4 500	4 500
Inne kraje	12 000	09.4154	6 000	6 000
Razem	100 000	—	60 400	39 600

- d) Kontyngent na 40 216 ton ryżu częściowo lub całkowicie bielonego objętego kodem CN 1006 30, przewidziany w art. 1 ust. 1 lit. d):

Pochodzenie	Ilość w tonach	Numer porządkowy	Podokresy (ilość w tonach)		
			Styczeń	Lipiec	Wrzesień
Tajlandia	5 513	09.4112	5 513	—	—
Stany Zjednoczone	2 388	09.4116	2 388	—	—

Pochodzenie	Ilość w tonach	Numer porządkowy	Podokresy (ilość w tonach)		
			Styczeń	Lipiec	Wrzesień
Indie	1 769	09.4117	1 769	—	—
Pakistan	1 595	09.4118	1 595	—	—
Inne kraje	3 435	09.4119	3 435	—	—
Wszystkie kraje	25 516	09.4166	8 505	17 011	—
Razem	40 216	—	23 205	17 011	—

e) Kontyngent na 31 788 ton ryżu łamanego objętego kodem CN 1006 40, przewidziany w art. 1 ust. 1 lit. e):

Pochodzenie	Ilość w tonach	Numer porządkowy	Podokresy (ilość w tonach)	
			Wrzesień	Październik
Wszystkie kraje	31 788	09.4168	31 788	(¹)
Razem	31 788	—	31 788	

(¹) Nadwyżka ilości niewykorzystanych z poprzednich podokresów, opublikowana w rozporządzeniu Komisji.

ZAŁĄCZNIK II

		Export Certificate No
DEPARTMENT OF FOREIGN TRADE MINISTRY OF COMMERCE GOVERNMENT OF THAILAND		

Export certificate subject to Regulation (EU) No		
Special form either for semi-milled or milled rice (code No 1006 30), husked rice (code No 1006 20), or broken rice (code No 1006 40 00)		
1. Exporter (name, address and country)		2. Importer (name, address and country)
Name:		Name:
Address:		Address:
Country:		Country:
3. Shipped per		4. Country/Countries of destination in EU
☐ Conventional		
☐ Container		
5. Type of Thai rice/HS. Code No	6. Weight metric tonnes	7. Packing
	Gross weight:	5 kg. or less
	Net weight:	Other
8. No and date of Invoice		9. No and date of B/L
We hereby certify that abovementioned products are produced in and are exported from Thailand		
Department of Foreign Trade		
.....		
Name and Signature of authorized official and stamp		
Date of issue		
THIS CERTIFICATE IS VALID FOR 120 DAYS FROM THE DATE OF ISSUE AND IN ANY CASE ONLY UNTIL 31 DECEMBER OF THE YEAR OF ISSUE		
For use by EU authorities		
No 0001		

ZAŁĄCZNIK III

Export certificate No

**COMMONWEALTH OF AUSTRALIA
REPRESENTED BY THE
DEPARTMENT OF PRIMARY INDUSTRIES AND ENERGY**

EXPORT LICENCE

for semi-milled or milled rice (code No 1006 30) and husked rice (code No 1006 20)

1. Exporter	2. Importer
Name:	Name:
Address:	Address:
Country:	Country:

3. Country/Countries of destination in EU	4. Type of rice/specification	5. Consignment weight metric tonnes
	Milled/Semi-milled (code No 1006 30)	Net weight:
	Husked/Brown (code No 1006 20)	

Department of Primary Industries and Energy
by its Delegate

.....
Signature

Date of issue Date of Expiry

For use by EU authorities

ZAŁĄCZNIK IV

WARNING! ORIGINAL DOCUMENT HAS MULTIPLE SECURITY FEATURES

EXPORT CERTIFICATE NO. 1000**UNITED STATES OF AMERICA**
ASSOCIATION FOR THE ADMINISTRATION OF RICE QUOTAS, INC.**CERTIFICATE OF EU QUOTAS ALLOCATION**

FOR SEMI-MILLED OR MILLED RICE (CODE NO. 100630) OR HUSKED/BROWN RICE (CODE NO. 100620)

This certificate allocates to the person named below or its transferee the right to export U.S.-produced rice from the United States under European Union tariff-rate quotas, as specified below.

ISSUED TO

NAME:

ADDRESS:

TYPE OF RICE: MILLED/SEMI-MILLED (CODE 100630) HUSKED/BROWN (CODE 100620)**CONSIGNMENT NET WEIGHT:**

METRIC TONS

IMPORTER:

(To be completed by importer at time of EU customs clearance)

NAME:

ADDRESS:

PACKAGING:

(To be completed by exporter or importer, if applicable)

 packages of 5 kg or less

DATE ISSUED:

EXPIRATION DATE:

VOID

AARQ Administrator

FOR USE BY EU AUTHORITIES

WARNING! ORIGINAL DOCUMENT HAS MULTIPLE SECURITY FEATURES

**ASSOCIATION FOR THE ADMINISTRATION OF RICE QUOTAS, INC.
CERTIFICATE OF EU QUOTA ALLOCATION — TRANSFER OF OWNERSHIP**

1. TRANSFEROR

NAME: _____
ADDRESS: _____

TRANSFEE

NAME: _____
ADDRESS: _____

BY: _____
NAME: _____
TITLE: _____
DATE: _____

BY: _____
NAME: _____
TITLE: _____
DATE: _____

2. TRANSFEROR

NAME: _____
ADDRESS: _____

TRANSFEE

NAME: _____
ADDRESS: _____

BY: _____
NAME: _____
TITLE: _____
DATE: _____

BY: _____
NAME: _____
TITLE: _____
DATE: _____

3. TRANSFEROR

NAME: _____
ADDRESS: _____

TRANSFEE

NAME: _____
ADDRESS: _____

BY: _____
NAME: _____
TITLE: _____
DATE: _____

BY: _____
NAME: _____
TITLE: _____
DATE: _____

ZAŁĄCZNIK V

Zapisy, o których mowa w art. 4 ust. 4 lit. a)

- w języku bułgarskim: Освободено от мито до максимално количество, посочено в графи 17 и 18 от настоящата лицензия (Регламент за изпълнение (ЕЧ) № 1273/2011)
- w języku hiszpańskim: Exención del derecho de aduana hasta la cantidad indicada en las casillas 17 y 18 del presente certificado [Reglamento de Ejecución (UE) n° 1273/2011]
- w języku czeskim: Osvobozeno od cla až do množství uvedeného v kolonkách 17 a 18 této licence (prováděcí nařízení (EU) č. 1273/2011)
- w języku duńskim: Toldfri op til den mængde, der er angivet i rubrik 17 og 18 i denne licens (gennemførelsesforordning (EU) nr. 1273/2011)
- w języku niemieckim: Zollfrei bis zu der in den Feldern 17 und 18 dieser Lizenz angegebenen Menge (Durchführungsverordnung (EU) Nr. 1273/2011)
- w języku estońskim: Tollimaksuvabastus kuni käesoleva litsentsi lahtrites 17 ja 18 osutatud koguseni (määrus (EL) nr 1273/2011)
- w języku greckim: Δασμολογική ατέλεια μέχρι την ποσότητα που αναγράφεται στις θέσεις 17 και 18 του παρόντος πιστοποιητικού [εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1273/2011]
- w języku angielskim: Exemption from customs duty up to the quantity indicated in sections 17 and 18 of this licence (Implementing Regulation (EU) No 1273/2011)
- w języku francuskim: exemption du droit de douane jusqu'à la quantité indiquée dans les cases 17 et 18 du présent certificat [règlement d'exécution (UE) n° 1273/2011]
- w języku włoskim: Esenzione dal dazio doganale limitatamente alla quantità indicata nelle caselle 17 e 18 del presente titolo [regolamento di esecuzione (UE) n. 1273/2011]
- w języku łotewskim: Atbrīvojums no muitas nodokļa līdz daudzumam, kas norādīts šīs licences 17. un 18. iedaļā (Īstenošanas regula (ES) Nr. 1273/2011)
- w języku litewskim: Muitas netaikomas mažesniems kiekiams nei nurodyta šios licencijos 17 ir 18 skiltyse (Reglamentas (ES) Nr. 1273/2011)
- w języku węgierskim: Az ezen engedély 17. és 18. rovatában megjelölt mennyiségig vámmentes (1273/2011/EU végrehajtási rendelet)
- w języku maltańskim: Eżenzjoni mid-dwana sal-kwantità murija fit-taqsimiet 17 u 18 ta' din il-licenzja (Regolament ta' Implimentazzjoni (UE) Nru 1273/2011)
- w języku niderlandzkim: Vrijgesteld van douanerecht voor ten hoogste de in de vakken 17 en 18 van dit certificaat vermelde hoeveelheid (Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1273/2011)
- w języku polskim: Zwolnienie z opłaty celnej ilości określonej w polach 17 i 18 niniejszego pozwolenia (rozporządzenie (UE) nr 1273/2011)
- w języku portugalskim: Isenção de direito aduaneiro até à quantidade indicada nas casas 17 e 18 do presente certificado [Regulamento de Execução (UE) n.º 1273/2011]
- w języku rumuńskim: Scutit de drepturi vamale până la concurența cantității menționate în căsuțele 17 și 18 din prezenta licență (Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1273/2011)
- w języku słowackim: Oslobodenie od cla po množstvo uvedené v kolónkach 17 a 18 tejto licencie (vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1273/2011)
- w języku słoweńskim: Oprostitev carin do količine, navedene v rubrikah 17 in 18 tega dovoljenja (Uredba (EU) št. 1273/2011)
- w języku fińskim: Tullivapaa tämän todistuksen kohdissa 17 ja 18 esitettyyn määrään asti (täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1273/2011)
- w języku szwedzkim: Tullfri upp till den mängd som anges i fält 17 och 18 i denna licens (genomförandeförordning (EU) nr 1273/2011).

ZAŁĄCZNIK VI

Wpisy, o których mowa w art. 4 ust. 4 lit. b)

- w języku bułgarskim: Мита, ограничени до 15 % *ad valorem* до максимално количество, посочено в графи 17 и 18 от настоящата лицензия (Регламент за изпълнение (ЕЧ) № 1273/2011)
- w języku hiszpańskim: Derechos de aduana limitados al 15 % *ad valorem* hasta la cantidad indicada en las casillas 17 y 18 del presente certificado [Reglamento de Ejecución (UE) n° 1273/2011]
- w języku czeskim: Cla omezená na valorickou sazbu ve výši 15 % až do množství uvedeného v kolonkách 17 a 18 této licence (prováděcí nařízení (EU) č. 1273/2011)
- w języku duńskim: Toldsatsen begrænses til 15 % af værdien op til den mængde, der er angivet i rubrik 17 og 18 i denne licens (gennemførelsesforordning (EU) nr. 1273/2011)
- w języku niemieckim: Zollsatz beschränkt auf 15 % des Zollwerts bis zu der in den Feldern 17 und 18 dieser Lizenz angegebenen Menge (Durchführungsverordnung (EU) Nr. 1273/2011)
- w języku estońskim: Väärtuseline tollimaks piiratud 15 protsendini käesoleva sertifikaadi lahtrites 17 ja 18 märgitud kogusteni (määrus (EL) nr 1273/2011)
- w języku greckim: Δασμός με όριο 15 % κατ' αξία μέχρι την ποσότητα που αναγράφεται στις θέσεις 17 και 18 του παρόντος πιστοποιητικού (εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1273/2011)
- w języku angielskim: Customs duties limited to 15 % *ad valorem* up to the quantity indicated in boxes 17 and 18 of this licence (Implementing Regulation (EU) No 1273/2011)
- w języku francuskim: droits de douane limités à 15 % *ad valorem* jusqu'à la quantité indiquée dans les cases 17 et 18 du présent certificat [règlement d'exécution (UE) n° 1273/2011]
- w języku włoskim: Dazio limitato al 15 % *ad valorem* fino a concorrenza del quantitativo indicato nelle caselle 17 e 18 del presente titolo [regolamento di esecuzione (UE) n. 1273/2011]
- w języku łotewskim: Muitas nodoklis 15 % *ad valorem* par daudzumu, kas norādīts šīs licences (Īstenošanas regula (ES) Nr. 1273/2011) 17. un 18. ailē
- w języku litewskim: Ne didesnis nei 15 % muitas *ad valorem* neviršijant šios licencijos 17 ir 18 skiltyse nurodyto kiekio (Reglamentas (ES) Nr. 1273/2011)
- w języku węgierskim: 15 %-os értékvám az ezen engedély 17. és 18. rovatában feltüntetett mennyiségig (1273/2011/EU végrehajtási rendelet)
- w języku maltańskim: Id-dazji doganali huma stipulati għal 15 % *ad valorem* sal-kwantità indikata fil-kaxxi 17 u 18 ta' din il-liċenzja (Regolament ta' Implimentazzjoni (UE) Nru 1273/2011)
- w języku niderlandzkim: Douanerecht beperkt tot 15 % *ad valorem* voor hoeveelheden die niet groter zijn dan de in de vakken 17 en 18 van dit certificaat vermelde hoeveelheid (Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1273/2011)
- w języku polskim: Cło ograniczone do 15 % *ad valorem* do ilości wskazanej w polach 17 i 18 niniejszego pozwolenia (rozporządzenie (UE) nr 1273/2011)
- w języku portugalskim: Direito aduaneiro limitado a 15 % *ad valorem* até à quantidade indicada nas casas 17 e 18 do presente certificado [Regulamento de Execução (UE) n.º 1273/2011]
- w języku rumuńskim: Drepturi vamale limitate la 15 % *ad valorem* până la concurența cantității menționate în căsuțele 17 și 18 din prezenta licență (Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1273/2011)
- w języku słowackim: Clá znížené na 15 % *ad valorem* až po množstvo uvedené v kolónkach 17 a 18 tejto licence (vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1273/2011)
- w języku słoweńskim: Carinska dajatev, omejena na 15 % *ad valorem* do količine, navedene v rubrikah 17 in 18 tega dovoljenja (Uredba (EU) št. 1273/2011)
- w języku fińskim: Arvotulli rajoitettu 15 prosenttiin tämän todistuksen kohdissa 17 ja 18 ilmoitettuun määrään asti (täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1273/2011)
- w języku szwedzkim: Tull begränsad till 15 % av värdet upp till den kvantitet som anges i fält 17 och 18 i denna licens (genomförandeförordning (EU) nr 1273/2011)

ZAŁĄCZNIK VII

Wpisy, o których mowa w art. 4 ust. 4 lit. c)

- w języku bułgarskim: Ставка на мито, намалена с 30,77 % от ставката на митото, определено в член 140 от Регламент (ЕО) № 1234/2007, приложима до максимално количество, посочено в графи 17 и 18 от настоящата лицензия (Регламент за изпълнение (ЕО) № 1273/2011)
- w języku hiszpańskim: Derecho reducido en un 30,77 % del derecho fijado en el artículo 140 del Reglamento (CE) n° 1234/2007, hasta la cantidad indicada en las casillas 17 y 18 del presente certificado [Reglamento de Ejecución (UE) n° 1273/2011]
- w języku czeskim: Clo snižené o 30,77 % cla stanoveného v článku 140 nařízení (ES) č. 1234/2007 až na množství uvedené v kolonkách 17 a 18 této licence (prováděcí nařízení (EU) č. 1273/2011)
- w języku duńskim: Nedsættelse på 30,77 % af den told, der er fastsat i artikel 140 i forordning (EF) nr. 1234/2007, op til den mængde, der er angivet i rubrik 17 og 18 i denne licens (gennemførelsesforordning (EU) nr. 1273/2011)
- w języku niemieckim: Zollsatz ermäßigt um 30,77 % des in Artikel 140 der Verordnung (EG) Nr. 1234/2007 festgesetzten Zollsatzes bis zu der in den Feldern 17 und 18 dieser Lizenz angegebenen Menge (Durchführungsverordnung (EU) Nr. 1273/2011)
- w języku estońskim: Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklis 140 kindlaks määratud tollimaks, mida on alandatud 30,77 % võrra käesoleva sertifikaadi lahtrites 17 ja 18 märgitud kogusteni (määrus (EL) nr 1273/2011)
- w języku greckim: Δασμός μειωμένος κατά 30,77 % του δασμού που καθορίζεται στο άρθρο 140 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007, μέχρι την ποσότητα που αναγράφεται στις θέσεις 17 και 18 του παρόντος πιστοποιητικού [εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1273/2011]
- w języku angielskim: Reduced rate of duty of 30,77 % of the duty set in Article 140 of Regulation (EC) No 1234/2007 up to the quantity indicated in boxes 17 and 18 of this licence (Implementing Regulation (EU) No 1273/2011)
- w języku francuskim: droit réduit de 30,77 % du droit fixé à l'article 140 du règlement (CE) n° 1234/2007 jusqu'à la quantité indiquée dans les cases 17 et 18 du présent certificat [règlement d'exécution (UE) n° 1273/2011]
- w języku włoskim: Dazio ridotto in ragione del 30,77 % del dazio fissato all'articolo 140 del regolamento (CE) n. 1234/2007 fino a concorrenza del quantitativo indicato nelle caselle 17 e 18 del presente titolo [regolamento di esecuzione (UE) n. 1273/2011]
- w języku łotewskim: Ievēdmuitas nodoklis samazināts par 30,77 %, salīdzinot ar nodokli, kas noteikts Regulāras (EK) Nr. 1234/2007 140. pantā, līdz šīs licences 17. un 18. ailē norādītajam daudzumam [Īstenošanas regula (ES) Nr. 1273/2011]
- w języku litewskim: Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007 140 straipsnyje nustatyto muito mokesčio sumažinimas 30,77 % mažesniems kiekiams nei nurodyta šios licencijos 17 ir 18 skiltyse (Reglamentas (ES) Nr. 1273/2011)
- w języku węgierskim: Az 1234/2007/EK rendelet 140. cikkében meghatározott vám 30,77 %-os csökkentett vámja az ezen bizonysítvány 17. és 18. rovatában megjelölt mennyiségig (1273/2011/EU végrehajtási rendelet)
- w języku maltańskim: Dazju mnaqqas ta' 30,77 % tad-dazju fiss fl-Artikolu 140 tar-Regolament (KE) Nru 1234/2007 sal-kwantità indikata fis-sezzjoni 17 u 18 ta' dan iċ-ċertifikat (Regolament ta' Implimentazzjoni (UE) Nru 1273/2011)
- w języku niderlandzkim: Recht verlaagd met 30,77 % van het in artikel 140 van Verordening (EG) nr. 1234/2007 vastgestelde recht voor hoeveelheden die niet groter zijn dan de in de vakken 17 en 18 van dit certificaat vermelde hoeveelheid (Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1273/2011)
- w języku polskim: Obniżona stawka celna odpowiadająca 30,77 % stawki określonej w art. 140 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 do ilości wskazanej w polach 17 i 18 niniejszego pozwolenia (rozporządzenie (UE) nr 1273/2011)
- w języku portugalskim: Direito reduzido de 30,77 % do direito fixado no artigo 140.º do Regulamento (CE) n.º 1234/2007 até à quantidade indicada nas casas 17 e 18 do presente certificado [Regulamento de Execução (UE) n.º 1273/2011]
- w języku rumuńskim: Drept redus cu 30,77 % din dreptul stabilit de articolul 140 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 până la concurența cantității menționate în căsuțele 17 și 18 din prezenta licență (Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1273/2011)
- w języku słowackim: Clo znížené o 30,77 % cla stanoveného článkom 140 nariadenia (ES) č. 1234/2007 až po množstvo uvedené v kolónkach 17 a 18 tejto licence (vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1273/2011)

-
- w języku słoweńskim: Dajatev, znižana za 30,77 % od dajatve iz člena 140 Uredbe (ES) št. 1234/2007 do količine, navedene v rubrikah 17 in 18 tega dovoljenja (Uredba (EU) št. 1273/2011)
 - w języku fińskim: Tulli, jonka määrää on alennettu 30,77 % asetuksen (EY) N:o 1234/2007 140 artiklassa vahvistetusta tullista tämän todistuksen kohdissa 17 ja 18 ilmoitettuun määrään asti (täytöntöönpanoasetus (EU) N:o 1273/2011)
 - w języku szwedzkim: Tullsatsen nedsatt med 30,77 % av den tullsats som anges i artikel 140 i förordning (EG) nr 1234/2007 upp till den mängd som anges i fält 17 och 18 i denna licens (genomförandeförordning (EU) nr 1273/2011).
-

ZAŁĄCZNIK VIII

Zapisy, o których mowa w art. 4 ust. 4 lit. d)

- w języku bułgarskim: Освободено от мито до максимално количество, посочено в графи 17 и 18 от настоящата лицензия (член 1, параграф 1, буква г) от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1273/2011)
- w języku hiszpańskim: Exención del derecho de aduana hasta la cantidad indicada en las casillas 17 y 18 del presente certificado [Reglamento de Ejecución (UE) n.º 1273/2011, artículo 1, apartado 1, letra d)]
- w języku czeskim: Osvobození od cla až do množství stanoveného v kolonkách 17 a 18 této licence (čl. 1 odst. 1 písm. d) prováděcího nařízení (EU) č. 1273/2011)
- w języku duńskim: Toldfri op til den mængde, der er angivet i rubrik 17 og 18 i denne licens (gennemførelsesforordning (EU) nr. 1273/2011, artikel 1, stk. 1, litra d))
- w języku niemieckim: Zollfrei bis zu der in den Feldern 17 und 18 dieser Lizenz angegebenen Menge (Durchführungsverordnung (EU) Nr. 1273/2011, Artikel 1 Absatz 1 Buchstabe d)
- w języku estońskim: Tollimaksuvabastus kuni käesoleva litsentsi lahtrites 17 ja 18 näidatud koguseni (määruse (EL) nr 1273/2011) artikli 1 lõike 1 punkt d)
- w języku greckim: Δασμολογική ατέλεια μέχρι την ποσότητα που αναγράφεται στις θέσεις 17 και 18 του παρόντος πιστοποιητικού [εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1273/2011 άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο δ)]
- w języku angielskim: Exemption from customs duty up to the quantity indicated in boxes 17 and 18 of this licence (Implementing Regulation (EU) No 1273/2011, Article 1(1)(d)),
- w języku francuskim: exemption du droit de douane jusqu'à la quantité indiquée dans les cases 17 et 18 du présent certificat [règlement d'exécution (UE) n.º 1273/2011, article 1er, paragraphe 1, point d)]
- w języku włoskim: Esenzione dal dazio doganale fino a concorrenza del quantitativo indicato nelle caselle 17 e 18 del presente titolo [regolamento di esecuzione (UE) n. 1273/2011, articolo 1, paragrafo 1, lettera d)]
- w języku łotewskim: Atbrīvojumi no muitas nodokļa līdz šīs licences 17. un 18. ailē norādītajam daudzumam (Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1273/2011 1. panta 1. punkta d) apakšpunkts)
- w języku litewskim: Atleidimas nuo muito mokesčio neviršijant šios licencijos 17 ir 18 skiltyse nurodyto kiekio (Reglamento (ES) Nr. 1273/2011 1 straipsnio 1 dalies d punktas)
- w języku węgierskim: Vámmentes az ezen engedély 17. és 18. rovatában feltüntetett mennyiségig (1273/2011/EU végrehajtási rendelet 1. cikk (1) bekezdés d) pont)
- w języku maltańskim: Eżenzjoni tad-dazju tad-dwana sal-kwantità indikata fil-każi 17 u 18 taċ-ċertifikat preżenti (Artikolu 1, paragrafu 1, punt d) tar-Regolament ta' Implimentazzjoni (UE) Nru 1273/2011)
- w języku niderlandzkim: Vrijstelling van douanerecht voor hoeveelheden die niet groter zijn dan de in de vakken 17 en 18 van dit certificaat vermelde hoeveelheid (artikel 1, lid 1, onder d), van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1273/2011)
- w języku polskim: Zwolnienie z cła ilości do wysokości wskazanej w polach 17 i 18 niniejszego pozwolenia (art. 1 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1273/2011)
- w języku portugalskim: Isenção do direito aduaneiro até à quantidade indicada nas casas 17 e 18 do presente certificado [Reglamento de Execução (UE) n.º 1273/2011, alínea d) do n.º 1 do artigo 1.º]
- w języku rumuńskim: Scutit de drepturi vamale până la concurența cantității menționate în căsuțele 17 și 18 din prezenta licență [Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1273/2011, articolul 1 alineatul (1) litera (d)]
- w języku słowackim: Oslobodenie od cla až po množstvo uvedené v kolónkach 17 a 18 tejto licencie (článok 1 ods. 1 písm. d) vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 1273/2011)
- w języku słoweńskim: Izvzetje od carine do količine, navedene v rubrikah 17 in 18 tega dovoljenja (člen 1(1)(d) Uredbe (EU) št. 1273/2011)
- w języku fińskim: Tullivapaa tämän todistuksen kohdissa 17 ja 18 ilmoitettuun määrään asti (täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1273/2011 1 artiklan 1 kohdan d alakohta)
- w języku szwedzkim: Tullfri upp till den mängd som anges i fälten 17 och 18 i denna licens (genomförandeförordning (EU) nr 1273/2011, artikel 1.1 d).

ZAŁĄCZNIK IX

Wpisy, o których mowa w art. 4 ust. 4 lit. e)

- w języku bułgarskim: Освободено от мито до максимално количество, посочено в графи 17 и 18 от настоящата лицензия (член 1, параграф 1, буква д) от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1273/2011)
- w języku hiszpańskim: Exención del derecho de aduana hasta la cantidad indicada en las casillas 17 y 18 del presente certificado [Reglamento de Ejecución (UE) n° 1273/2011, artículo 1, apartado 1, letra e)]
- w języku czeskim: Osвобоzení od cla až do množství uvedeného v kolonkách 17 a 18 této licence (čl. 1 odst. 1 písm. e) prováděcího nařízení (EU) č. 1273/2011)
- w języku duńskim: Toldfri op til den mængde, der er angivet i rubrik 17 og 18 i denne licens (gennemførelsesforordning (EU) nr. 1273/2011, artikel 1, stk. 1, litra e)
- w języku niemieckim: Zollfrei bis zu der in den Feldern 17 und 18 dieser Lizenz angegebenen Menge (Durchführungsverordnung (EU) Nr. 1273/2011, Artikel 1 Absatz 1 Buchstabe e)
- w języku estońskim: Tollmaksuvabastus kuni käesoleva litsentsi lahtrites 17 ja 18 näidatud koguseni (määruse (EL) nr 1273/2011) artikli 1 lõike 1 punkt e)
- w języku greckim: Δασμολογική ατέλεια μέχρι την ποσότητα που αναγράφεται στις θέσεις 17 και 18 του παρόντος πιστοποιητικού [εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1273/2011, άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο ε)]
- w języku angielskim: Exemption from customs duty up to the quantity indicated in boxes 17 and 18 of this licence (Implementing Regulation (EU) No 1273/2011, Article 1(1)(e))
- w języku francuskim: exemption du droit de douane jusqu'à la quantité indiquée dans les cases 17 et 18 du présent certificat [règlement d'exécution (UE) n° 1273/2011, article 1er, paragraphe 1, point e)]
- w języku włoskim: Esenzione dal dazio doganale fino a concorrenza del quantitativo indicato nelle caselle 17 e 18 del presente titolo [regolamento di esecuzione (UE) n. 1273/2011, articolo 1, paragrafo 1, lettera e)]
- w języku łotewskim: Atbrīvojumi no muitas nodokļa līdz šīs licences 17. un 18. ailē norādītajam daudzumam (Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1273/2011 1. panta 1. punkta e) apakšpunkts)
- w języku litewskim: Atleidimas nuo muito mokesčio neviršijant šios licencijos 17 ir 18 skiltyse nurodyto kiekio (Reglamentas (ES) Nr. 1273/2011, 1 straipsnio 1 dalies e punktą)
- w języku węgierskim: Vámmentes az ezen engedély 17. és 18. rovatában feltüntetett mennyiségig ([1273/2011/EU] végrehajtási rendelet 1. cikk (1) bekezdés e) pont)
- w języku maltańskim: Eżenzjoni tad-dazju tad-dwana sal-kwantità indikata fil-każi 17 u 18 taċ-ċertifikat prezenti (Artikolu 1, paragrafu 1, punt e) tar-Regolament ta' Implimentazzjoni (UE) Nru 1273/2011)
- w języku niderlandzkim: Vrijstelling van douanerecht voor hoeveelheden die niet groter zijn dan de in de vakken 17 en 18 van dit certificaat vermelde hoeveelheid (artikel 1, lid 1, onder e), van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1273/2011)
- w języku polskim: Zwolnienie z cla ilości do wysokości wskazanej w polach 17 i 18 niniejszego pozwolenia (rozporządzenie (UE) nr 1273/2011, art. 1 ust. 1 lit. e)
- w języku portugalskim: Isenção do direito aduaneiro até à quantidade indicada nas casas 17 e 18 do presente certificado [Regulamento de Execução (UE) n.º 1273/2011, alínea e) do n.º 1 do artigo 1.º]
- w języku rumuńskim: Scutit de drepturi vamale până la concurența cantităților menționate în căsuțele 17 și 18 din prezenta licență [Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1273/2011, articolul 1 alineatul (1) litera (e)]
- w języku słowackim: Oslobodenie od cla až po množstvo uvedené v kolónkach 17 a 18 tejto licence (článok 1 ods. 1 písm. e) vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 1273/2011)
- w języku słoweńskim: Izvzetje od carine do količine, navedene v rubrikah 17 in 18 tega dovoljenja (člen 1(1)(e) Uredbe (EU) št. 1273/2011)
- w języku fińskim: Tullivapaa tämän todistuksen kohdissa 17 ja 18 ilmoitettuun määrään asti (täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1273/2011 1 artiklan 1 kohdan e alakohhta)
- w języku szwedzkim: Tullfri upp till den mängd som anges i fälten 17 och 18 i denna licens (genomförandeförordning (EU) nr 1273/2011, artikel 1.1 e).

ZAŁĄCZNIK X

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 327/98
(Dz.U. L 37 z 11.2.1998, s. 5)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 648/98
(Dz.U. L 88 z 24.3.1998, s. 3)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2458/2001
(Dz.U. L 331 z 15.12.2001, s. 10)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1950/2005 Tylko artykuł 7
(Dz.U. L 312 z 29.11.2005, s. 18)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2152/2005 Tylko artykuł 1
(Dz.U. L 342 z 24.12.2005, s. 30)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 965/2006
(Dz.U. L 176 z 30.6.2006, s. 12)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1996/2006 Tylko artykuł 9
(Dz.U. L 398 z 30.12.2006, s. 1)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2019/2006 Tylko artykuł 2
(Dz.U. L 384 z 29.12.2006, s. 48)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 488/2007 Tylko dla wersji duńskiej, fińskiej i szwedzkiej
(Dz.U. L 114 z 1.5.2007, s. 13)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1538/2007
(Dz.U. L 337 z 21.12.2007, s. 49)

ZAŁĄCZNIK XI

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 327/98	Niniejsze rozporządzenie
Artykuły 1–6	Artykuły 1–6
Artykuł 7 ust. 1 i 2	Artykuł 7 ust. 1 i 2
Artykuł 7 ust. 4	Artykuł 7 ust. 3
Artykuł 7 ust. 5	Artykuł 7 ust. 4
Artykuł 8	Artykuł 8
Artykuł 9 ust. 1 formuła wprowadzająca	Artykuł 9 ust. 1 formuła wprowadzająca
Artykuł 9 ust. 1 tiret pierwsze i drugie	Artykuł 9 ust. 1 lit. a) i b)
Artykuł 9 ust. 2 i 3	Artykuł 9 ust. 2 i 3
Artykuł 10	—
—	Artykuł 10
Artykuł 11	Artykuł 11
Załącznik I	Załącznik II
Załącznik II	Załącznik III
Załącznik IV	Załącznik IV
Załącznik V	Załącznik V
Załącznik VI	Załącznik VI
Załącznik VII	Załącznik VII
Załącznik VIII	Załącznik VIII
Załącznik IX	Załącznik I
Załącznik XI	Załącznik IX
—	Załącznik X
—	Załącznik XI

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1274/2011

z dnia 7 grudnia 2011 r.

dotyczące wieloletniego skoordynowanego unijnego programu kontroli na lata 2012, 2013 i 2014, mającego na celu zapewnienie zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na jej powierzchni, a także mającego na celu ocenę narażenia konsumenta na te pozostałości

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 28 i 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1213/2008⁽²⁾ ustanowiono pierwszy wieloletni skoordynowany wspólnotowy program obejmujący lata 2009, 2010 i 2011. Program ten był kontynuowany na podstawie kolejnych rozporządzeń Komisji. Ostatnim takim rozporządzeniem było rozporządzenie Komisji (UE) nr 915/2010 z dnia 12 października 2010 r. dotyczące wieloletniego skoordynowanego unijnego programu kontroli na lata 2011, 2012 i 2013, mającego na celu zapewnienie zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na jej powierzchni, oraz ocenę narażenia na nie konsumenta⁽³⁾.
- (2) Do głównych składników diety zalicza się w Unii od trzydziestu do czterdziestu środków spożywczych. Ponieważ istotne zmiany w stosowaniu pestycydów zachodzą co trzy lata, pestycydy w tych środkach spożywczych należy monitorować w serii trzyletnich cykli w celu umożliwienia przeprowadzania oceny narażenia konsumenta i oceny stosowania prawodawstwa unijnego.
- (3) W oparciu o dwumianowy rozkład prawdopodobieństwa można obliczyć, że przebadanie 642 próbek pozwala na wykrycie jednej próbki zawierającej pozostałości pestycydów powyżej granicy oznaczalności z pewnością większą niż 99 %, pod warunkiem że nie mniej niż 1 % produktów zawiera pozostałości powyżej tej granicy. Pobieranie próbek należy rozdzielić między państwa członkowskie proporcjonalnie do liczby ludności, przy czym dla danego produktu na rok należy pobrać co najmniej 12 próbek.
- (4) Wyniki analityczne unijnego programu kontroli urzędowych za 2009 r.⁽⁴⁾ pokazują, że niektóre pestycydy są

obecne na produktach rolnych częściej niż wcześniej, co wskazuje na zmiany w stosowaniu tych pestycydów. Pestycydy te należy włączyć do programu kontroli, obok pestycydów już objętych rozporządzeniem (UE) nr 915/2010, aby mieć pewność, że zakres pestycydów objętych programem kontroli jest reprezentatywny w stosunku do faktycznie stosowanych pestycydów.

- (5) Analiza niektórych pestycydów, w szczególności pestycydów włączonych do programu kontroli niniejszym rozporządzeniem lub pestycydów o bardzo trudnej definicji pozostałości, powinna być w 2012 r. opcjonalna, aby laboratoriom urzędowym dać czas na walidację wymaganych metod analizy tych pestycydów, o ile jeszcze tego nie zrobiły.
- (6) Jeżeli definicja pozostałości pestycydu obejmuje inne substancje czynne, metabolity lub produkty rozpadu, informacje dotyczące tych metabolitów powinny zostać dostarczone oddzielnie.
- (7) Wytyczne w sprawie procedur walidacji metod i kontroli jakości dotyczących analizy pozostałości pestycydów w żywności i paszy („Method Validation and Quality Control Procedures for Pesticide Residue Analysis in food and feed”) zostały opublikowane na stronie internetowej Komisji⁽⁵⁾. Pod pewnymi warunkami państwa członkowskie powinny być uprawnione do stosowania jakościowych metod przesiewowych.
- (8) Państwa członkowskie, Komisja i EFSA uzgodniły środki wykonawcze, takie jak standard opisu próbek (SOP)⁽⁶⁾ stosowany przy przedkładaniu wyników analizy pozostałości pestycydów, dotyczące przedkładania informacji przez państwa członkowskie.
- (9) Do procedur pobierania próbek stosuje się dyrektywę Komisji 2002/63/WE z dnia 11 lipca 2002 r. ustanawiającą wspólnotowe metody pobierania próbek do celów urzędowej kontroli pozostałości pestycydów w produktach pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni oraz uchylającą dyrektywę 79/700/EWG⁽⁷⁾, która zawiera metody i procedury zalecane przez Kodeks żywnościowy, które Komisja powinna stosować.

⁽¹⁾ Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. L 269 z 13.10.2010, s. 8.

⁽⁴⁾ „The 2009 European Union Report on Pesticide Residues in Food” (Sprawozdanie Unii Europejskiej w sprawie pozostałości pestycydów w żywności za 2009 r.) Dziennik EFSA 2011; 9(11):2430 [529 ss.] na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/food/plant/protection/pesticides/docs/2009_eu_report_ppesticide_residues_food_en.pdf

⁽⁵⁾ Dokument SANCO/10684/2009, który wszedł w życie w dniu 1.1.2010 r., http://ec.europa.eu/food/plant/protection/resources/qualcontrol_en.pdf

⁽⁶⁾ Ogólne wytyczne dotyczące standardu opisu próbek dla wszystkich przypadków zbierania danych przez EFSA dostępne są w Dzienniku EFSA 2010; 8(1):1457 [54 ss.] na stronie <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/1457.htm>

⁽⁷⁾ Dz.U. L 187 z 16.7.2002, s. 30.

- (10) Uwzględniając tylko definicje pozostałości ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 396/2005, należy ocenić, czy przestrzegane są najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości w żywności dla dzieci, ustanowione w art. 10 dyrektywy Komisji 2006/141/EWG z dnia 22 grudnia 2006 r. w sprawie preparatów do początkowego żywienia niemowląt i preparatów do dalszego żywienia niemowląt⁽¹⁾ oraz w art. 7 dyrektywy Komisji 2006/125/WE z dnia 5 grudnia 2006 r. w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla niemowląt i małych dzieci⁽²⁾.
- (11) Po udostępnieniu metodyki konieczne jest także przeprowadzenie oceny możliwych skutków zbiorczych, kumulacyjnych i synergicznych pestycydów. Ocena ta powinna w pierwszym rzędzie objąć związki fosforoorganiczne, karbaminiany, triazole i pyretroidy, jak określono w załączniku I.
- (12) W przypadku metod oznaczania pojedynczych pozostałości państwa członkowskie powinny mieć możliwość wypełnienia swoich zobowiązań dotyczących analizy, zwracając się do laboratoriów urzędowych, które już przeprowadziły walidację wymaganych metod.
- (13) Państwa członkowskie do dnia 31 sierpnia każdego roku powinny przekazać informacje dotyczące poprzedniego roku kalendarzowego.
- (14) W celu uniknięcia niejasności spowodowanych nakładaniem się na siebie kolejnych wieloletnich programów, a także ze względu na pewność prawa, należy uchylić rozporządzenie (UE) nr 915/2010. Należy je jednak nadal stosować w odniesieniu do próbek przebadanych w 2011 r.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W latach 2012, 2013 i 2014 państwa członkowskie pobierają i analizują próbki dla kombinacji produktów i pestycydów, jak określono w załączniku I.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2011 r.

Liczbę próbek dla każdego produktu określono w załączniku II.

Artykuł 2

1. Partia, z której należy pobrać próbki, zostaje wybrana losowo.

Procedura pobierania próbek, w tym liczba jednostek, jest zgodna z dyrektywą 2002/63/WE.

2. Próbkę analizowaną są zgodnie z definicjami pozostałości zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 396/2005. Jeżeli w rozporządzeniu nie ustanowiono wyraźnej definicji pozostałości dla danego pestycydu, obowiązuje definicja pozostałości ustanowiona w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie przekazują wyniki analiz próbek przebadanych w 2012, 2013 i 2014 r. odpowiednio do dnia 31 sierpnia 2013, 2014 i 2015 r. Wyniki te są przedkładane zgodnie ze standardem opisu próbek, jak określono w załączniku III.

2. Jeżeli definicja pozostałości pestycydów obejmuje substancje czynne, metabolity lub produkty rozpadu albo reakcji, państwa członkowskie przekazują sprawozdania z wyników analizy zgodnie z przewidzianą prawem definicją pozostałości. Wyniki dotyczące każdego głównego izomeru lub metabolitu określonego w definicji pozostałości są przekazywane oddzielnie, o ile są mierzone oddzielnie.

Artykuł 4

Rozporządzenie (UE) nr 915/2010 traci moc.

Jest ono jednak nadal stosowane w odniesieniu do próbek badanych w 2011 r.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1 stycznia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 401 z 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 339 z 6.12.2006, s. 16.

ZAŁĄCZNIK I

Część A: Kombinacje produktów i pestycydów, które należy monitorować w produktach pochodzenia roślinnego lub na ich powierzchni

	2012	2013	2014	Uwagi
2,4-D	(b)	(c)	(a)	Uwaga (h) Definicja pozostałości: suma 2,4-D i jego estrów wyrażona jako 2,4-D. Wolny kwas 2,4-D jest analizowany w 2012 r. w bakłażanach, kalafiorach i winogronach stołowych; w 2013 r. – w morelach i winogronach stołowych, a w 2014 r. – w pomarańczach/mandarynkach. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności.
2-fenylfenol	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Abamektyna	(b)	(c)	(a)	Uwaga (h) Definicja pozostałości: suma awermektyny B1a, awermektyny B1b i izomeru delta-8,9 awermektyny B1a. Izomer delta-8,9 awermektyny B1a jest analizowany na zasadzie dobrowolności w 2012 r.
Acefat	(b)	(c)	(a)	
Acetamipryd	(b)	(c)	(a)	
Akrynatryna	(b)	(c)	(a)	
Aldikarb	(b)	(c)	(a)	
Amitraz	(b)	(c)	(a)	Definicja pozostałości: amitraz, w tym metabolity zawierające 2,4-dimetyloanilinę, wyrażoną jako amitraz. Jest analizowany w 2012 r. w słodkiej papryce; w 2013 r. – w jabłkach i pomidorach, a w 2014 r. – w gruszkach. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności. Amitraz (substancja macierzysta) i jego poddawane analizie wielopozostałościowej metabolity 2,4-dimetyloformamid (DMF) oraz N-(2,4-dimetylofenylo)-N'-metyloformamid (DMPF) mogą być analizowane oddzielnie; wówczas wyniki przedstawiane są oddzielnie.
Amitrol	(b)	(c)	(a)	Uwaga (i)
Azynofos metylowy	(b)	(c)	(a)	
Azoksystrobina	(b)	(c)	(a)	
Benfurakarb	(b)	(c)	(a)	Rozpada się szybko i całkowicie na karbofuran i 3-hydroksykarbofuran. Związek macierzysty (benfurakarb) jest analizowany na zasadzie dobrowolności.
Bifentryna	(b)	(c)	(a)	
Bifenyl	(b)	(c)	(a)	
Bitertanol	(b)	(c)	(a)	
Boskalid	(b)	(c)	(a)	
Jon bromkowy	(b)	(c)	(a)	Analizowany w 2012 r. tylko w słodkiej papryce, w 2013 r. – w sałacie i pomidorach, a w 2014 r. – w ryżu. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności.

	2012	2013	2014	Uwagi
Bromopropylat	(b)	(c)	(a)	
Bromokonazol	(b)	(c)	(a)	Uwaga (i)
Bupirymat	(b)	(c)	(a)	
Buprofezyna	(b)	(c)	(a)	
Kaptan	(b)	(c)	(a)	Specjalna definicja pozostałości sumy kaptanu i folpetu ma zastosowanie do owoców ziarnkowych, truskawek, malin, porzeczek, pomidorów i fasoli. W przypadku reszty produktów definicja pozostałości obejmuje tylko kaptan. Wyniki dotyczące kaptanu i folpetu należy podawać oddzielnie, a dotyczące ich sumy – jak uzgodniono w standardzie opisu próbek.
Karbaryl	(b)	(c)	(a)	
Karbendazym	(b)	(c)	(a)	
Karbofuran	(b)	(c)	(a)	
Karbosulfan	(b)	(c)	(a)	Rozpada się szybko i całkowicie na karbofuran i 3-hydroksykarbofuran. Związek macierzysty (karbosulfan) jest analizowany na zasadzie dobrowolności.
Chlorantraniliprol	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Chlorofenapir	(b)	(c)	(a)	
Chlorfenwinfos	(b)	(c)	(a)	Uwaga (i)
Chloromekwat	(b)	(c)	(a)	Analizowany w 2012 r. w bakłażanach, winogronach stołowych i pszenicy; w 2013 r. – w życie/owsie, pomidorach i winogronach stołowych, a w 2014 r. – w marchwi, gruszkach, ryżu i w mące pszennej. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności.
Chlorotalonil	(b)	(c)	(a)	
Chloroprofam	(b)	(c)	(a)	Uwaga (h) Definicja pozostałości: Chloroprofam i 3-chloroanilina, wyrażone jako chloroprofam. W przypadku ziemniaków (przewidzianych na rok 2014) – definicja pozostałości dotyczy tylko substancji macierzystej.
Chloropiryfos	(b)	(c)	(a)	
Chloropiryfos metylowy	(b)	(c)	(a)	
Klofentezyna	(b)	(c)	(a)	Nie jest analizowana w zbożach.
Klotianidyna	(b)	(c)	(a)	
Cyflutryna	(b)	(c)	(a)	
Cymoksanil	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Cypermetyryna	(b)	(c)	(a)	
Cyprokonazol	(b)	(c)	(a)	
Cyprodynil	(b)	(c)	(a)	

	2012	2013	2014	Uwagi
Cyromazyna	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Deltametryna (cis-delta-metryna)	(b)	(c)	(a)	
Diazynon	(b)	(c)	(a)	
Dichlofluamid	(b)	(c)	(a)	Uwaga (f) (h) Definicja pozostałości ma zastosowanie tylko do związku macierzystego. Należy monitorować metabolit DMSA (N,N-dimetylo-N-fenylosulfamid), i podawać wyniki, o ile wymagana metoda została poddana walidacji.
Dichlorfos	(b)	(c)	(a)	
Dichloran	(b)	(c)	(a)	
Dikofol	(b)	(c)	(a)	Nie należy analizować w zbożach.
Dikrotofos	(b)	(c)	(a)	Definicja pozostałości ma zastosowanie tylko do związku macierzystego. Analizowany w 2012 r. w bakłażanach i kalafiorach, a w 2014 r. – w fasoli. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności.
Dietofenkarb	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Difenokonazol	(b)	(c)	(a)	
Diflubenzuron	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Dimetoat	(b)	(c)	(a)	Definicja pozostałości: suma dimetoatu i ometoatu wyrażona jako dimetoat. Wyniki dotyczące dimetoatu i ometoatu należy podawać oddzielnie, a dotyczące ich sumy – jak uzgodniono w standardzie opisu próbek.
Dimetomorf	(b)	(c)	(a)	Nie należy analizować w zbożach.
Dinikonazol	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Difenyloamina	(b)	(c)	(a)	
Ditianon	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Ditiokarbaminiany	(b)	(c)	(a)	Definicja pozostałości: ditiokarbaminiany, wyrażone jako CS2, obejmujące maneb, mankozeb, metiram, propineb, tiuram i ziram. Analizowane we wszystkich wymienionych produktach, z wyjątkiem soku pomarańczowego i oliwy z oliwek.
Dodyna	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Endosulfan	(b)	(c)	(a)	
EPN	(b)	(c)	(a)	
Epoksykonazol	(b)	(c)	(a)	
Etefon	(b)	(c)	(a)	Analizowany w 2012 r. w soku pomarańczowym, słodkiej papryce, pszenicy i winogronach stołowych; w 2013 r. – w jabłkach, życie/owsie, pomidorach i winogronach stołowych, a w 2014 r. – w pomarańczach/mandarynkach, ryżu i mące pszennej. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności.

	2012	2013	2014	Uwagi
Etion	^(b)	^(c)	^(a)	
Etirimol	^(b)	^(c)	^(a)	Uwaga ^(g) Nie należy analizować w zbożach.
Etofenproks	^(b)	^(c)	^(a)	
Etoprofos	^(b)	^(c)	^(a)	
Famoksadon	^(b)	^(c)	^(a)	Uwaga ^(g)
Fenamifos	^(b)	^(c)	^(a)	
Fenamidon	^(b)	^(c)	^(a)	
Fenarimol	^(b)	^(c)	^(a)	Nie należy analizować w zbożach.
Fenazachina	^(b)	^(c)	^(a)	Nie należy analizować w zbożach.
Fenbukonazol	^(b)	^(c)	^(a)	
Tlenek fenbutacyny	^(b)	^(c)	^(a)	Uwaga ^(h) Analizowany w 2012 r. w bakłażanach, słodkiej papryce i winogronach stołowych; w 2013 r. – w jabłkach i pomidorach, a w 2014 r. w pomarańczach/mandarynkach i gruszkach. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności.
Fenheksamid	^(b)	^(c)	^(a)	
Fenitroton	^(b)	^(c)	^(a)	
Fenoksykarb	^(b)	^(c)	^(a)	
Fenpropatryna	^(b)	^(c)	^(a)	
Fenpropimorf	^(b)	^(c)	^(a)	
Fenpyroksymat	^(b)	^(c)	^(a)	Uwaga ^(g)
Fention	^(b)	^(c)	^(a)	Uwaga ⁽ⁱ⁾
Fenwalerat/esfenwalerat (suma)	^(b)	^(c)	^(a)	
Fipronil	^(b)	^(c)	^(a)	Uwaga ^(h) Definicja pozostałości: suma fipronilu i metabolitu sulfonu (MB46136) wyrażona jako fipronil.
Fluazyfop	^(b)	^(c)	^(a)	Uwaga ^(h) Definicja pozostałości: fluazyfop-P-butyłowy (kwas fluazyfopowy (wolny i sprzężony)). Wolny kwas fluazyfopowy oraz ester butyłowy są analizowane w 2012 r. w kalafiorach, grochu i słodkiej papryce; w 2013 r. – w kapuście głowiastej i truskawkach, a w 2014 r. – w fasoli, marchwi, ziemniakach i szpinaku. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności.
Fludioksonil	^(b)	^(c)	^(a)	
Flufenoksuron	^(b)	^(c)	^(a)	

	2012	2013	2014	Uwagi
Fluopyram	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Fluchinkonazol	(b)	(c)	(a)	Uwaga (f)
Flusilazol	(b)	(c)	(a)	
Flutriafol	(b)	(c)	(a)	
Folpet	(b)	(c)	(a)	Specjalna definicja pozostałości sumy kaptanu i folpetu ma zastosowanie do owoców ziarnkowych, truskawek, malin, porzeczek, pomidorów i fasoli. W przypadku reszty produktów definicja pozostałości obejmuje tylko folpet. Wyniki dotyczące folpetu i kaptanu należy podawać oddzielnie, a dotyczące ich sumy – jak uzgodniono w standardzie opisu próbek.
Formetanat	(b)	(c)	(a)	Uwaga (i) Definicja pozostałości: suma formetanatu i jego soli wyrażona jako chlorowodorek formetanatu.
Formotion	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Fostiazat	(b)	(c)	(a)	Uwaga (i)
Glifosat	(b)	(c)	(a)	Jest analizowany w 2012 r. w pszenicy; w 2013 r. w życie/owsie, a w 2014 r. – w mące pszennej. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności.
Haloksyfop, w tym haloksyfop-R	(b)	(c)	(a)	Uwaga (h) Definicja pozostałości: ester metylowy haloksyfopu-R, haloksyfop-R i koniugaty haloksyfopu-R wyrażone jako haloksyfop-R. Wolny kwas haloksyfopowy jest analizowany w 2012 r. w kalafiorach i grochu; w 2013 r. – w kapuście głowiastej i truskawkach, a w 2014 r. – w fasoli (ze strąkiem), marchwi, ziemniakach i szpinaku. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności.
Heksakonazol	(b)	(c)	(a)	
Heksytiazoks	(b)	(c)	(a)	Nie należy analizować w zbożach.
Imazalil	(b)	(c)	(a)	
Imidachlopyrd	(b)	(c)	(a)	
Indoksakarb	(b)	(c)	(a)	
Iprodion	(b)	(c)	(a)	
Iprowalikarb	(b)	(c)	(a)	
Izokarbofos	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g) Definicja pozostałości ma zastosowanie tylko do związku macierzystego.
Isofenfos metylowy	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Izoprokarb	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Krezoksym metylu	(b)	(c)	(a)	
Lambda-cyhalotryna	(b)	(c)	(a)	

	2012	2013	2014	Uwagi
Linuron	(b)	(c)	(a)	Uwaga (f)
Lufenuron	(b)	(c)	(a)	
Malation	(b)	(c)	(a)	
Mandipropamid	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Mepanipiryrym	(b)	(c)	(a)	Uwaga (h) Definicja pozostałości: Mepanipiryrym i jego metabolit 2-anilino-4-(2-hydroksypropylo)-6-metylopyrimidyna wyrażone jako mepanipiryrym.
Mepikwat	(b)	(c)	(a)	Jest analizowany w 2012 r. w pszenicy; w 2013 r. w życie/owsie i pomidorach, a w 2014 r. – w gruszkach, ryżu i mące pszennej. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności.
Meptyldinokap	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g) Definicja pozostałości: suma 2,4-DNOPC i 2,4-DNOP wyrażona jako meptyldinokap.
Metalaksyl	(b)	(c)	(a)	
Metkonazol	(b)	(c)	(a)	
Metamidofos	(b)	(c)	(a)	
Metydation	(b)	(c)	(a)	
Metiokarb	(b)	(c)	(a)	
Metomyl	(b)	(c)	(a)	Wyniki dotyczące metomylu i tiokarbu należy podawać oddzielnie, a dotyczące sumy – jak uzgodniono w standardzie opisu próbek.
Metoksychlor	(b)	(c)	(a)	Uwaga (i)
Metoksyfenozyd	(b)	(c)	(a)	
Metobromuron	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g) Definicja pozostałości ma zastosowanie tylko do związku macierzystego.
Monokrotofos	(b)	(c)	(a)	
Myklobutanil	(b)	(c)	(a)	
Nitenopiram	(b)	(c)	(a)	Analizowany w 2012 r. w słodkiej papryce; w 2013 r. – w brzoskwiniach, a w 2014 r. – w ogórkach i fasoli (ze strąkiem). W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności. Definicja pozostałości ma zastosowanie tylko do związku macierzystego.
Oksadiksyl	(b)	(c)	(a)	
Oksamyl	(b)	(c)	(a)	
Oksydemeton metylowy	(b)	(c)	(a)	
Paklobutrazol	(b)	(c)	(a)	
Paration	(b)	(c)	(a)	

	2012	2013	2014	Uwagi
Paration metylowy	^(b)	^(c)	^(a)	Uwaga ^(f)
Penkonazol	^(b)	^(c)	^(a)	
Pencykuron	^(b)	^(c)	^(a)	
Pendimetalina	^(b)	^(c)	^(a)	
Fentoat	^(b)	^(c)	^(a)	
Fosalon	^(b)	^(c)	^(a)	
Fosmet	^(b)	^(c)	^(a)	
Foksym	^(b)	^(c)	^(a)	Uwaga ^(f)
PirykARB	^(b)	^(c)	^(a)	
Piryfifos metylu	^(b)	^(c)	^(a)	
Prochloraz	^(b)	^(c)	^(a)	Definicja pozostałości: suma prochlorazu i jego metabolitów zawierających 2,4,6 trichlorofenol wyrażona jako prochloraz.
Procymidon	^(b)	^(c)	^(a)	
Profenofos	^(b)	^(c)	^(a)	
Propamokarb	^(b)	^(c)	^(a)	Analizowany w 2012 r. w bakłażanach, kalafiorach i słodkiej papryce; w 2013 r. – w jabłkach, kapuście głowiastej, sałacie, winogronach stołowych i pomidorach, a w 2014 r. – w fasoli, marchwi, ogórkach, pomarańczach/klementynkach, ziemniakach i truskawkach. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności.
Propargit	^(b)	^(c)	^(a)	
Propikonazol	^(b)	^(c)	^(a)	
Propoksur	^(b)	^(c)	^(a)	Uwaga ^(g)
Propyzamid	^(b)	^(c)	^(a)	
Protiokonazol	^(b)	^(c)	^(a)	Uwaga ^(f) Definicja pozostałości: protiokonazol-destio.
Protiofos	^(b)	^(c)	^(a)	Uwaga ^(g) Definicja pozostałości ma zastosowanie tylko do związku macierzystego.
Pimetrozyna	^(b)	^(c)	^(a)	Uwaga ^(g) W 2012 r. analizowany na zasadzie dobrowolności (z naciskiem na bakłażany i słodką paprykę). W 2013 r. analizowany w kapuście głowiastej, sałacie, truskawkach i pomidorach, a w 2014 r. – w ogórkach. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności.
Pyraklostrobina	^(b)	^(c)	^(a)	
Piretryny	^(b)	^(c)	^(a)	Uwaga ^(h)
Pirydaben	^(b)	^(c)	^(a)	

	2012	2013	2014	Uwagi
Pirymetanil	(b)	(c)	(a)	
Piryproksyfen	(b)	(c)	(a)	
Chinoksyfen	(b)	(c)	(a)	
Rotenon	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Spinosad	(b)	(c)	(a)	
Spirodiklofen	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Spiromesyfen	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Spiroksamina	(b)	(c)	(a)	
Tau-fluwalinat	(b)	(c)	(a)	
Tebukonazol	(b)	(c)	(a)	
Tebufenozyd	(b)	(c)	(a)	
Tebufenpirad	(b)	(c)	(a)	Nie należy analizować w zbożach.
Teflubenzuron	(b)	(c)	(a)	
Teflutryna	(b)	(c)	(a)	
Terbutylazyna	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Tetrakonazol	(b)	(c)	(a)	
Tetradifon	(b)	(c)	(a)	Nie należy analizować w zbożach.
Tetrametryna	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g) Definicja pozostałości ma zastosowanie tylko do związku macierzystego.
Tiabendazol	(b)	(c)	(a)	
Tiaklopyrd	(b)	(c)	(a)	
Tiametoksam	(b)	(c)	(a)	Definicja pozostałości: suma tiametoksamu i klotianidyny wyrażona jako tiametoksam. Wyniki dotyczące tiametoksamu i klotianidyny należy podawać oddzielnie, a dotyczące ich sumy – jak uzgodniono w standardzie opisu próbek.
Tiofanat metylowy	(b)	(c)	(a)	
Tolklofos metylowy	(b)	(c)	(a)	
Tolilofluanid	(b)	(c)	(a)	Nie należy analizować w zbożach.
Triadimefon i triadimenol	(b)	(c)	(a)	Definicja pozostałości: suma triadimefonu i triadimenolu. Wyniki dotyczące obu substancji należy podawać oddzielnie, a dotyczące ich sumy – jak uzgodniono w standardzie opisu próbek.
Triazofos	(b)	(c)	(a)	

	2012	2013	2014	Uwagi
Trichlorfon	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Trifloksystrobina	(b)	(c)	(a)	
Triflumuron	(b)	(c)	(a)	
Trifluralina	(b)	(c)	(a)	
Tritikonazol	(b)	(c)	(a)	
Winklozolina	(b)	(c)	(a)	Uwaga (h) Nie jest analizowana w zbożach. Definicja pozostałości: suma winklozoliny i wszystkich metabolitów zawierających 3,5-dichloroanilinę wyrażona jako winklozolina.
Zoksamid	(b)	(c)	(a)	

Część B: Kombinacje produktów i pestycydów, które należy monitorować w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz na ich powierzchni

	2012	2013	2014	Uwagi
Aldryna i dieldryna	(d)	(e)	(f)	Definicja pozostałości: aldryna i dieldryna łącznie wyrażone jako dieldryna.
Azynofos etylowy	(d)	(e)	(f)	
Bifentryna	(d)	(e)	(f)	
Biksafen	(d)	(e)	(f)	Uwaga (g) Analizowany na zasadzie dobrowolności w jajach (2012 r.), mleku i mięsie wieprzowym (2013 r.).
Boskalid	(d)	(e)	(f)	Uwaga (g) Definicja pozostałości: suma boskalidu i M 510F01 łącznie z jego koniugatami wyrażona jako boskalid. Związek macierzysty boskalid analizowany na zasadzie dobrowolności w maśle (2012 r.) i mleku (2013 r.).
Karbendazym i metyl tiofanatu wyrażone jako karbendazym		(e)	(f)	Definicja pozostałości: karbendazym i metyl tiofanatu wyrażone jako karbendazym. Karbendazym analizowany na zasadzie dobrowolności od 2013 r.
Chlordan	(d)	(e)	(f)	Definicja pozostałości: suma izomerów cis- i trans- oraz oksychlordanu wyrażona jako chlordan.
Chloromekwat		(e)	(f)	Analizowany od 2013 r. na zasadzie dobrowolności w mleku krowim.
Chlorobenzylat	(d)	(e)	(f)	Uwaga (g)
Chloroprofam	(d)	(e)	(f)	Uwaga (g) Definicja pozostałości: chloroprofam i kwas 4'-hydroksychloroprofam-O-sulfonowy (4-HSA) wyrażony jako chloroprofam. Analizowany na zasadzie dobrowolności w maśle (2012 r.) i mleku (2013 r.).
Chloropiryfos	(d)	(e)	(f)	
Chloropiryfos metylowy	(d)	(e)	(f)	

	2012	2013	2014	Uwagi
Klopyralid			(f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013.
Cyflutryna	(d)	(e)	(f)	Definicja pozostałości: cyflutryna, w tym inne mieszaniny izomerów składowych (suma izomerów) (F).
Cypermetryna	(d)	(e)	(f)	Definicja pozostałości: cypermetryna, w tym inne mieszaniny izomerów składowych (suma izomerów).
Cyprokonazol			(f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Analizowany na zasadzie dobrowolności w 2014 r.
DDT	(d)	(e)	(f)	Definicja pozostałości: suma p,p'-DDT, o,p'-DDT, p-p'-DDE i p,p'-DDD (TDE) wyrażona jako DDT (F).
Deltametryna	(d)	(e)	(f)	Definicja pozostałości: cis-deltametryna.
Diazynon	(d)	(e)	(f)	
Dikamba			(f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Analizowana na zasadzie dobrowolności w 2014 r.
Dichlorprop (w tym dichlorprop-P)			(f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Analizowane na zasadzie dobrowolności w 2014 r.
Endosulfan	(d)	(e)	(f)	Definicja pozostałości: suma izomerów alfa- i beta- oraz siarczaniu endosulfanu wyrażona jako endosulfan.
Endryna	(d)	(e)	(f)	
Epoksykonazol			(f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Analizowany na zasadzie dobrowolności w 2014 r.
Etofenproks	(d)	(e)	(f)	Uwaga (g) Analizowany na zasadzie dobrowolności w maśle (2012 r.) i mleku (2013 r.).
Famoksadon	(d)	(e)	(f)	Uwaga (g) Analizowany na zasadzie dobrowolności w maśle (2012 r.) i mleku (2013 r.).
Fenpropidyna			(f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Definicja pozostałości: suma fenpropidyny i CGA289267 wyrażona jako fenpropidyna. Analizowana na zasadzie dobrowolności w 2014 r.
Fenpropimorf		(e)	(f)	Definicja pozostałości: Kwas karboksylowy fenpropimorfu (BF 421-2) wyrażony jako fenpropimorf. Analizowany na zasadzie dobrowolności w mięsie wieprzowym w 2013 r.
Fention	(d)	(e)	(f)	Definicja pozostałości: suma fentionu i jego analogu tlenowego, ich sulfotlenków i sulfonu wyrażona jako związek macierzysty (F).
Fenwalerat/esfenwalerat	(d)	(e)	(f)	
Fluazyfop		(e)	(f)	Definicja pozostałości: fluazyfop-P-butyłowy (kwas fluazyfopowy (wolny i sprzężony)). Analizowany na zasadzie dobrowolności w mleku w 2013 r.

	2012	2013	2014	Uwagi
Fluchinkonazol	(^d)	(^e)	(^f)	Uwaga (^g) Analizowany na zasadzie dobrowolności w maśle 2012 r.
Fluopyram		(^e)	(^f)	Uwaga (^g)
Fluroksypyr			(^f)	
Flusilazol		(^e)	(^f)	Nie dotyczy produktów w 2012 r. Definicja pozostałości: suma flusilazolu i jego metabolitu IN-F7321 ([bis-(4-fluorofenyl)metylo]silanol) wyrażona jako flusilazol (F). Analizowany na zasadzie dobrowolności w mięsie wieprzowym w 2013 r.
Glufosynat amonu			(^f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Definicja pozostałości: suma glufosynatu, jego soli, MPP i NAG wyrażona jako równoważniki glufosynatu. Analizowany na zasadzie dobrowolności w 2014 r.
Glifosat			(^f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Analizowany na zasadzie dobrowolności w 2014 r.
Haloksyfop	(^d)	(^e)	(^f)	Uwaga (^g) Definicja pozostałości: haloksyfop-R i koniugaty haloksyfopu-R wyrażone jako haloksyfop-R (F). Analizowany na zasadzie dobrowolności w maśle (2012 r.) i mleku (2013 r.).
Heptachlor	(^d)	(^e)	(^f)	Definicja pozostałości: suma heptachloru i epoksydu heptachloru, wyrażona jako heptachlor.
Heksachlorobenzen	(^d)	(^e)	(^f)	
Heksachlorocykloheksan (HCH), izomer alfa	(^d)	(^e)	(^f)	
Heksachlorocykloheksan (HCH), izomer beta	(^d)	(^e)	(^f)	
Heksachlorocykloheksan (HCH), (izomer gamma) (lindan) (F)	(^d)	(^e)	(^f)	
Indoksakarb	(^d)	(^e)	(^f)	Uwaga (^g) Definicja pozostałości: indoksakarb jako suma izomerów S i R Analizowany na zasadzie dobrowolności w maśle (2012 r.) i mleku (2013 r.).
Joksynil		(^e)	(^f)	Definicja pozostałości: suma joksynilu, jego soli i estrów, wyrażona jako joksynil (F). Analizowany na zasadzie dobrowolności w mięsie wieprzowym w 2013 r.
Hydrazyd kwasu maleinowego	(^d)	(^e)	(^f)	Uwaga (^g) W przypadku mleka i produktów mlecznych definicja pozostałości brzmi: hydrazyd maleinowy i jego koniugaty wyrażone jako hydrazyd maleinowy. Analizowany w 2013 r. na zasadzie dobrowolności w mleku krowim. Analizowany na zasadzie dobrowolności w jajach w 2012 r.

	2012	2013	2014	Uwagi
Mepikwat			(f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Analizowany na zasadzie dobrowolności w 2014 r.
Metaflumizon	(d)	(e)	(f)	Uwaga (g) Definicja pozostałości: suma izomerów E- i Z-. Analizowany na zasadzie dobrowolności w jajach 2012 r.
Metazachlor			(f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Definicja pozostałości: metazachlor, w tym produkty rozpadu i reakcji, które można oznaczyć jako 2,6-dimetyloanilinę, obliczane łącznie jako metazachlor.
Metydation	(d)	(e)	(f)	
Metoksychlor	(d)	(e)	(f)	
Paration	(d)	(e)	(f)	
Paration metylowy	(d)	(e)	(f)	Definicja pozostałości: suma parationu metylowego i paraoksonu metylowego wyrażona jako paration metylowy.
Permetryna	(d)	(e)	(f)	Definicja pozostałości: suma permetryny cis- i trans-.
Pirymifos metylu	(d)	(e)	(f)	
Prochloraz		(e)	(f)	Definicja pozostałości: suma prochlorazu i jego metabolitów zawierających cząsteczkę 2,4,6 trichlorofenolową wyrażona jako prochloraz. Analizowany na zasadzie dobrowolności w mięsie wieprzowym w 2013 r.
Profenofos	(d)	(e)	(f)	
Protiokonazol			(f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Definicja pozostałości: protiokonazol-destio.
Pirazofos	(d)	(e)	(f)	
Pirydat			(f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Definicja pozostałości: suma pirydatu, jego produktu hydrolizy CL 9673 (6-chloro-4-hydroksy-3-fenylpirydazyna) i hydrolizowalnych koniugatów CL 9673 wyrażona jako pirydat.
Resmetryna	(d)	(e)	(f)	Definicja pozostałości: suma izomerów (F).
Spinosad			(f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Definicja pozostałości: suma spinosynu A i spinosynu D wyrażona jako spinosad (F).
Spiroksamina		(e)	(f)	Definicja pozostałości: Kwas karboksylowy spiroksaminy wyrażony jako spiroksamina. Analizowana na zasadzie dobrowolności w mleku w 2013 r.
Tau-fluwalinat	(d)	(e)	(f)	Analizowany na zasadzie dobrowolności w maśle (2012 r.) i mleku (2013 r.).
Tebukonazol			(f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Analizowany na zasadzie dobrowolności w 2014 r.

	2012	2013	2014	Uwagi
Tetrakonazol	(^d)	(^e)	(^f)	Analizowany na zasadzie dobrowolności w maśle (2012 r.) i mleku (2013 r.).
Tiaklopyryd			(^f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Analizowany na zasadzie dobrowolności w 2014 r.
Topramezon			(^f)	Uwaga (^g) Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Definicja pozostałości: BAS 670H.
Triazofos	(^d)	(^e)	(^f)	

(^d) Fasola w strąkach (świeża lub mrożona), marchew, ogórki, pomarańcze lub mandarynki, gruszki, ziemniaki, ryż, szpinak (świeży lub mrożony) i mąka pszenna.

(^e) Bakłażany, banany, kalafior lub brokuły, winogrona stołowe, sok pomarańczowy, groch łuskany (świeży lub mrożony), papryka (słodka), pszenica i oliwa virgin (współczynnik przetworzenia oliwy = 5, uwzględniając standardową wydajność produkcji oliwy z oliwek na poziomie 20 % wielkości zbioru oliwek).

(^c) Jabłka, kapusta głowiasta, por, sałata, pomidory, brzoskwinie, w tym nektaryny i podobne mieszańce; żyto lub owies, truskawki i winogrona (białe lub czerwone).

(^d) Masło, jaja kurze.

(^e) Mleko krowie, mięso wieprzowe.

(^f) Mięso drobiowe, wątroba (wołowa i innych przeżuwaczy, wieprzowa i drobiowa).

(^g) Analizowane na zasadzie dobrowolności w 2012 r.

(^h) Substancje o trudnej definicji pozostałości. Laboratoria urzędowe analizują je w oparciu o pełną definicję pozostałości zgodnie ze swoimi możliwościami i podają wyniki zgodnie ze standardem opisu próbek.

(ⁱ) Substancje, w których oznaczenia nie były wysokie zgodnie z programem kontroli urzędowych na 2009 r. Analizowane przez te laboratoria urzędowe, które już zwalidowały wymaganą metodę. W przypadku laboratoriów, które jeszcze tego nie zrobiły, walidacja metody nie jest obowiązkowa w 2012 i 2013 r.

ZAŁĄCZNIK II

Liczba próbek, o której mowa w art. 1

- 1) Liczbę próbek do pobrania i poddania analizie przez każde państwo członkowskie wskazano w tabeli w pkt 5.
- 2) Oprócz próbek wymaganych zgodnie z tabelą w pkt 5, w 2012 r. każde państwo członkowskie pobiera i poddaje analizie dziesięć próbek przetworzonej żywności dla dzieci na bazie zbóż.

Oprócz próbek wymaganych zgodnie z wymienioną tabelą, w 2013 r. każde państwo członkowskie pobiera i poddaje analizie łącznie dziesięć próbek żywności dla niemowląt i małych dzieci.

Oprócz próbek wymaganych zgodnie z wymienioną tabelą w 2014 r. każde państwo członkowskie pobiera i poddaje analizie łącznie dziesięć próbek preparatów do początkowego żywienia niemowląt i preparatów do dalszego żywienia niemowląt.

- 3) Jedna próbka każdego produktu do pobrania i poddania analizie zgodnie z tabelą w pkt 5 pochodzi, o ile to możliwe, z produktów pochodzących z uprawy ekologicznej.
- 4) Państwa członkowskie wykorzystujące metody wielopozostałościowe mogą stosować jakościowe metody przesiewowe przy analizie nie więcej niż 15 % próbek pobieranych i poddawanych analizie zgodnie z tabelą w pkt 5. Jeżeli państwo członkowskie stosuje jakościowe metody przesiewowe, pozostałe próbki analizuje za pomocą metod wielopozostałościowych.

Jeżeli wyniki jakościowego badania przesiewowego są dodatnie, państwo członkowskie stosuje zwyczajowe metody docelowe, aby przedstawić wyniki w kategoriach ilościowych.

- 5) Liczba próbek w podziale na państwa członkowskie

Państwo członkowskie	Próbki	Państwo członkowskie	Próbki
BE	12 (*) 15 (**)	LU	12 (*) 15 (**)
BG	12 (*) 15 (**)	HU	12 (*) 15 (**)
CZ	12 (*) 15 (**)	MT	12 (*) 15 (**)
DK	12 (*) 15 (**)	NL	17
DE	93	AT	12 (*) 15 (**)
EE	12 (*) 15 (**)	PL	45
EL	12 (*) 15 (**)	PT	12 (*) 15 (**)
ES	45	RO	17
FR	66	SI	12 (*) 15 (**)
IE	12 (*) 15 (**)	SK	12 (*) 15 (**)
IT	65	FI	12 (*) 15 (**)
CY	12 (*) 15 (**)	SE	12 (*) 15 (**)
LV	12 (*) 15 (**)	UK	66
LT	12 (*) 15 (**)		

CAŁKOWITA MINIMALNA LICZBA PRÓBEK: 642

(*) Minimalna liczba próbek dla każdej zastosowanej metody oznaczania pojedynczych pozostałości.

(**) Minimalna liczba próbek dla każdej zastosowanej metody wielopozostałościowej.

ZAŁĄCZNIK III

- 1) Standard opisu próbek dla paszy i żywności w formie sprawozdania z wyników badania pozostałości pestycydów.
- 2) Standard opisu próbek obejmuje wykaz standardowych elementów danych (dane opisujące charakter próbki lub wyniki analityczne, takie jak państwo pochodzenia, produkt, metoda analityczna, granica wykrywalności, wynik itd.), kontrolowane słownictwo specjalistyczne oraz zasady walidacji, w celu podwyższenia jakości danych.

Tabela 1

Wykaz elementów danych standardu opisu próbek

Kod elementu	Nazwa elementu	Charakterystyka elementu	Typ danych ⁽¹⁾	Kontrolowane słownictwo specjalistyczne	Opis
S.01	labSampCode	Kod próbki laboratoryjnej	xs:string (20)		Kod alfanumeryczny analizowanej próbki.
S.03	lang	Język	xs:string (2)	LANG	Język stosowany do wypełnienia pola tekstowego (ISO-639-1).
S.04	sampCountry	Państwo pobrania próbki	xs:string (2)	COUNTRY	Państwo, w którym próbka została pobrana (ISO 3166-1 alfa-2).
S.06	origCountry	Państwo pochodzenia produktu	xs:string (2)	COUNTRY	Państwo pochodzenia produktu (kod państwa zgodnie z ISO 3166-1-alfa-2).
S.13	prodCode	Kod produktu	xs:string (20)	MATRIX	Analizowany produkt żywnościowy opisany zgodnie z katalogiem MATRIX.
S.14	prodText	Opis produktu ciągłym tekstem	xs:string (250)		Tekst szczegółowo opisujący produkt, z którego pobrano próbki. Element ten staje się obowiązkowy, jeżeli „kod produktu” brzmi „XXXXXXX” (brak w wykazie).
S.15	prodProdMeth	Metoda produkcji	xs:string (5)	PRODMD	Kod podający dodatkowe informacje dotyczące rodzaju produkcji dla analizowanej żywności.
S.17	prodTreat	Obróbka produktu	xs:string(5)	PRODTR	Stosowany do opisanego rodzaju obróbki lub procesów, którym poddawany jest dany produkt żywnościowy.
S.21	prodCom	Komentarze dotyczące produktu	xs:string (250)		Dodatkowe informacje dotyczące produktu, w szczególności, szczegóły dotyczące przygotowania w domu, jeżeli dostępne.

Kod elementu	Nazwa elementu	Charakterystyka elementu	Typ danych (!)	Kontrolowane słownictwo specjalistyczne	Opis
S.28	sampY	Rok pobrania próbki	xs:decimal (4,0)		Rok pobrania próbki.
S.29	sampM	Miesiąc pobrania próbki	xs:decimal (2,0)		Miesiąc pobrania próbki. Jeżeli pomiar jest wynikiem pobierania próbek przez pewien okres czasu, pole to powinno zawierać miesiąc, w którym pobrano pierwszą próbkę.
S.30	sampD	Dzień pobrania próbki	xs:decimal (2,0)		Dzień pobrania próbki. Jeżeli pomiar jest wynikiem pobierania próbek przez pewien okres czasu, pole to powinno zawierać dzień, w którym pobrano pierwszą próbkę.
S.31	progCode	Numer programu	xs:string (20)		Unikalny kod identyfikacyjny nadawcy dla programu lub projektu, w ramach którego pobrano próbkę do analizy.
S.32	progLegalRef	Odniesienie prawne programu	xs:string (100)		Odniesienie do prawodawstwa dla programu określonego pod kodem programu.
S.33	progSampStrategy	Strategia pobierania próbek	xs:string (5)	SAMPSTR	Strategia pobierania próbek (zob. EUROSTAT – Typologia strategii pobierania próbek, wersja z lipca 2009 r.), zastosowana w programie lub projekcie określonym pod kodem programu.
S.34	progType	Typ programu pobierania próbek	xs:string (5)	SRCTYP	Wskazać typ programu, w ramach którego pobrano próbki.
S.35	sampMethod	Metoda pobierania próbek	xs:string (5)	SAMPMD	Kod opisujący metodę pobierania próbek.
S.39	sampPoint	Miejsce pobierania próbek	xs:string (10)	SAMPNT	Etap w łańcuchu żywnościowym, w którym pobrano próbkę. (dokument ESTAT/F5/ES/155 „Słownik danych dotyczących działań zakładów”).
L.01	labCode	Laboratorium	xs:string (100)		Kod laboratorium (kod krajowego laboratorium, jeżeli dostępny). Kod ten powinien być unikalny i spójny dla wszystkich transmisji.

Kod elementu	Nazwa elementu	Charakterystyka elementu	Typ danych (!)	Kontrolowane słownictwo specjalistyczne	Opis
L.02	labAccred	Akredytacja laboratorium	xs:string (5)	LABACC	Akredytacja laboratorium zgodnie z ISO/IEC 17025.
R.01	resultCode	Kod wyniku	xs:string (40)		Unikalny numer identyfikacyjny wyniku analitycznego (szereg w tabeli danych) w przekazywanym pliku. Kod wyniku musi być utrzymany na poziomie organizacji i będzie stosowany następnie przy aktualizacji/usuwaniu operacji od nadawcy.
R.02	analysisY	Rok analizy	xs:decimal (4,0)		Rok, w którym ukończono analizę.
R.06	paramCode	Kod parametru	xs:string (20)	PARAM	Parametr/analit analizy opisany zgodnie z Kodem substancji katalogu PARAM.
R.07	paramText	Tekst parametru	xs:string (250)		Tekst opisujący parametr. Element ten staje się obowiązkowy, jeżeli „Kod parametru” brzmi „RF-XXXX-XXX-XXX” (brak w wykazie).
R.08	paramType	Rodzaj parametru	xs:string (5)	PARTYP	Podać, jeżeli podawany parametr jest indywidualną pozostałością/analitem, definicją sumy pozostałości lub częścią sumy.
R.12	accredProc	Procedura akredytacji dla metody analitycznej	xs:string (5)	MDSTAT	Procedura akredytacji dla zastosowanej metody analitycznej.
R.13	resUnit	Jednostka wyniku	xs:string (5)	UNIT	Wszystkie wyniki należy podawać w mg/kg.
R.14	resLOD	Wynik dla granicy wykrywalności	xs:double		Granica wykrywalności podana w jednostce podanej pod zmienną „Jednostka wyniku”.
R.15	resLOQ	Wynik dla granicy oznaczalności	xs:double		Granica oznaczalności podana w jednostce podanej pod zmienną „Jednostka wyniku”.
R.18	resVal	Wartość wyniku	xs:double		Wynik pomiaru analitycznego przedstawiony w mg/kg, jeżeli resType = „VAL”.
R.19	resValRec	Odzysk wartości wyniku	xs:double		Wartość odzysku związanego z pomiarem stężenia, wyrażona jako procent (%), tj. dla 100 % podać 100.

Kod elementu	Nazwa elementu	Charakterystyka elementu	Typ danych ⁽¹⁾	Kontrolowane słownictwo specjalistyczne	Opis
R.20	resValRecCorr	Wartość wyniku skorygowana o odzysk	xs:string (1)	YESNO	Podać, jeżeli wartość wyniku została skorygowana o obliczenie odzysku.
R.21	resValUncertSD	Niepewność wartości wyniku	xs:double		Odchylenie standardowe dla pomiaru niepewności.
R.22	resValUncert	Niepewność wartości wyniku	xs:double		Wskazać wartość niepewności rozszerzonej (zwykle 95 % przedział ufności), związaną z pomiarem, wyrażoną w jednostce podane w polu „Jednostka wyniku”.
R.23	moistPerc	Procent wilgotności w próbce oryginalnej	xs:double		Procent wilgotności w próbce oryginalnej.
R.24	fatPerc	Procent tłuszczu w próbce oryginalnej	xs:double		Procent tłuszczu w próbce oryginalnej.
R.25	exprRes	Wyrażanie wyników	xs:string (5)	EXRES	Kod opisujący, w jaki sposób wyrażono wynik: cała masa, masa tłuszczu, sucha masa itd.
R.27	resType	Rodzaj wyniku	xs:string (3)	VALTYP	Wskazać typ wyniku, czy można go było oznaczyć ilościowo/oznaczyć, czy nie.
R.28	resLegallimit	Dopuszczalny przez prawo poziom dla wyniku	xs:double		Podać dopuszczalny przez prawo poziom dla analitu w produkcie, z którego pobrano próbkę
R.29	resLegallimit-Type	Rodzaj dopuszczalnego przez prawo poziomu	xs:string(5)	LMTTYP	Rodzaj dopuszczalnego przez prawo poziomu stosowanego do oceny wyniku. Najwyższy dopuszczalny poziom, minimalna wymagana wartość graniczna wydajności, najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości, poziom działania itd.
R.30	resEvaluation	Ocena wyniku	xs:string (5)	RESEVAL	Wskazać, czy wynik przekracza dopuszczalny przez prawo poziom
R.31	actTakenCode	Podjęte działanie	xs:string (5)	ACTION	Opisać wszelkie działania następcze podjęte w wyniku przekroczenia dopuszczalnego przez prawo poziomu
R.32	resComm	Komentarz do wyniku	xs:string (250)		Dodatkowe komentarze dla tego wyniku analitycznego.

(1) Typ danych podwójnej precyzji odpowiada liczbom zmiennoprzecinkowym w standardzie IEEE podwójnej precyzji 64-bit, typ dziesiętny reprezentuje liczby dziesiętne o arbitralnej precyzji, typ danych tekstowych reprezentuje ciąg znaków w XML. Typ danych xs: w przypadku typów danych podwójnej precyzji oraz innych numerycznych typów danych, które pozwalają na zastosowanie separatora dziesiętnego, separatorem powinna być kropka „.”, natomiast separator w postaci przecinka „,” nie jest dozwolony.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1275/2011**z dnia 7 grudnia 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 grudnia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	58,7
	MA	51,1
	MK	68,6
	TN	95,6
	TR	87,5
	ZZ	72,3
0707 00 05	TR	159,0
	ZZ	159,0
0709 90 70	MA	41,1
	TR	152,1
	ZZ	96,6
0805 10 20	AR	29,4
	BR	41,5
	MA	56,6
	TR	48,7
	UY	42,5
	ZA	55,6
	ZZ	45,7
0805 20 10	MA	81,2
	ZZ	81,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	32,0
	IL	76,9
	JM	129,1
	TR	78,6
	ZZ	79,2
0805 50 10	TR	54,3
	ZZ	54,3
0808 10 80	CA	120,5
	CL	90,0
	CN	71,1
	US	137,2
	ZA	180,1
	ZZ	119,8
0808 20 50	CN	56,5
	TR	133,1
	ZZ	94,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

III

(Inne akty)

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

NR 34/10/COL

z dnia 3 lutego 2010 r.

zmieniająca po raz 79. zasady proceduralne i merytoryczne w dziedzinie pomocy państwa poprzez dodanie nowego rozdziału w sprawie stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do szybkiego wdrażania sieci szerokopasmowychURZĄD NADZORU EFTA ⁽¹⁾,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽²⁾, w szczególności jego art. 61–63 oraz protokół 26 do tego porozumienia,

uwzględniając Porozumienie pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości ⁽³⁾, w szczególności jego art. 24 i art. 5 ust. 2 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

Zgodnie z art. 24 porozumienia o nadzorze i Trybunale Urząd wprowadza w życie postanowienia Porozumienia EOG dotyczące pomocy państwa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. b) porozumienia o nadzorze i Trybunale Urząd wydaje zawiadomienia oraz wytyczne w kwestiach objętych Porozumieniem EOG, jeżeli porozumienie to lub porozumienie o nadzorze i Trybunale wyraźnie tak stanowi lub jeśli Urząd uznaje to za konieczne.

Zasady proceduralne i merytoryczne w dziedzinie pomocy państwa zostały przyjęte przez Urząd Nadzoru EFTA w dniu 19 stycznia 1994 r. ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Zwany dalej „Urzędem”.

⁽²⁾ Zwane dalej „Porozumieniem EOG”.

⁽³⁾ Zwane dalej „porozumieniem o nadzorze i Trybunale”.

⁽⁴⁾ Wytyczne w sprawie zastosowania i interpretacji art. 61 i 62 Porozumienia EOG oraz art. 1 protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale, przyjęte i wydane przez Urząd w dniu 19 stycznia 1994 r., opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* L 231 z 3.9.1994, s. 1 oraz w Suplemencie EOG nr 32 z 3.9.1994, s. 1, ze zmianami, zwane dalej „wytycznymi w sprawie pomocy państwa”. Zaktualizowana wersja wytycznych w sprawie pomocy państwa jest opublikowana na stronie internetowej Urzędu: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines>.

W dniu 30 września 2009 r. Komisja Europejska (zwana dalej Komisją) opublikowała komunikat Komisji – Wytyczne wspólnotowe w sprawie stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do szybkiego wdrażania sieci szerokopasmowych ⁽⁵⁾.

Wyżej wymieniony komunikat ma również znaczenie dla Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Należy zapewnić jednolite stosowanie zasad EOG w zakresie pomocy państwa w całym Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Zgodnie z pkt II części „OGÓLNE” zamieszczonej na końcu załącznika XV do Porozumienia EOG, Urząd przyjmie, po konsultacji z Komisją, akty prawne odpowiadające tym, które zostały przyjęte przez Komisję.

Urząd skonsultował się z Komisją i państwami EFTA pismem z dnia 22 stycznia 2010 r. w przedmiotowej sprawie (numery referencyjne 543740, 543741 i 543742),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W wytycznych w sprawie pomocy państwa wprowadza się zmiany poprzez dodanie nowego rozdziału w sprawie stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do szybkiego wdrażania sieci szerokopasmowych. Nowy rozdział stanowi załącznik do niniejszej decyzji.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 235 z 30.9.2009, s. 7.

Artykuł 2

Jedynie wersja w języku angielskim jest autentyczna.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 lutego 2010 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Per SANDERUD
Przewodniczący

Kurt JÄGER
Członek Kolegium

ZAŁĄCZNIK

WYTYCZNE WSPÓLNOTOWE W SPRAWIE STOSOWANIA PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH POMOCY PAŃSTWA W ODNIESIENIU DO SZYBKIEGO WDRAŻANIA SIECI SZEROKOPASMOWYCH ⁽¹⁾

1. WPROWADZENIE

- (1) Dostęp szerokopasmowy ma kluczowe znaczenie dla rozwoju, przyjęcia i wykorzystywania technologii informacyjno-komunikacyjnych (zwanych dalej TIK) w gospodarce i społeczeństwie. Dostęp szerokopasmowy ma strategiczne znaczenie ze względu na możliwość przyspieszenia wpływu wspomnianych technologii na rozwój i innowacje we wszystkich sektorach gospodarki oraz na spójność społeczną i terytorialną. Zgodnie z zapisami strategii lizbońskiej i kolejnych komunikatów ⁽²⁾ Komisji Europejskiej (zwanej dalej Komisją) Urząd wspiera także powszechny dostęp do usług szerokopasmowych dla wszystkich obywateli europejskich.
- (2) Należy przypomnieć, że w „Planie działań w zakresie pomocy państwa – Gorzej i lepiej ukierunkowana pomoc państwa: mapa drogowa reformy pomocy państwa na lata 2005–2009” ⁽³⁾ Komisja zauważyła, że środki pomocy państwa mogą pod pewnymi warunkami być skutecznym narzędziem osiągnięcia celów leżących we wspólnym interesie. W szczególności mogą one korygować nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku, poprawiając w ten sposób skuteczne funkcjonowanie rynków i zwiększając konkurencyjność. Ponadto w sytuacji, gdy rynki funkcjonują sprawnie, lecz z perspektywy polityki spójności osiągniętych wyników nie uważa się za zadowalające, pomoc państwa może zostać wykorzystana do uzyskania bardziej pożądaných, sprawiedliwych wyników rynkowych. W szczególności dobrze ukierunkowana interwencja państwa w zakresie dostępu szerokopasmowego może mieć wpływ na zmniejszanie „przepaści cyfrowej” ⁽⁴⁾, która oddziela obszary i regiony w obrębie kraju, w których dostępne są przystępne cenowo i konkurencyjne usługi szerokopasmowe, od obszarów, na których usługi takie nie są oferowane.
- (3) Jednocześnie należy zapewnić, aby pomoc państwa nie wypierała inicjatywy rynkowej w sektorze dostępu szerokopasmowego. Gdyby pomoc państwa na rzecz dostępu szerokopasmowego miała być wykorzystana na obszarach, na których podmioty gospodarcze i tak zdecydowałyby się zainwestować, lub na których już zainwestowały, mogłoby to mieć wpływ na inwestycje podjęte wcześniej na warunkach rynkowych przez operatorów sieci szerokopasmowych i mogłoby znacząco osłabić bodźce do inwestowania przez podmioty gospodarcze w dostęp szerokopasmowy w ogóle. W takich przypadkach pomoc państwa dla sektora usług szerokopasmowych mogłaby przynieść efekt przeciwny do zamierzonego. Podstawowym celem kontroli pomocy państwa w sektorze usług szerokopasmowych jest zapewnienie, aby dzięki zastosowaniu środków pomocy osiągnięty został szerszy zasięg sieci szerokopasmowej i jej penetracji lub aby nastąpiło to szybciej niż bez pomocy, oraz aby pozytywne skutki pomocy przeważały nad skutkami negatywnymi, a mianowicie zakłóceniem konkurencji.
- (4) Należy przypomnieć, że ramy regulacyjne sieci i usług łączności elektronicznej uwzględniają także kwestie związane z dostępem do łączności szerokopasmowej ⁽⁵⁾. Hurtowe rynki dostępu szerokopasmowego podlegają zatem regulacji *ex ante* we wszystkich państwach EFTA ⁽⁶⁾. W związku z tym, w celu stawienia czoła nowym wyzwaniom związanym z regulacyjnymi aspektami sieci dostępowych nowej generacji (NGA) ⁽⁷⁾, w szczególności w zakresie dostępu do nich, podjęto szereg inicjatyw ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Niniejszy rozdział odpowiada komunikatowi Komisji – Wytyczne wspólnotowe w sprawie stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do szybkiego wdrażania sieci szerokopasmowych, Dz.U. C 235 z 30.9.2009, s. 7.

⁽²⁾ Zob. np. i2010 — Europejskie społeczeństwo informacyjne na rzecz wzrostu i zatrudnienia, COM(2005) 229 wersja ostateczna z dnia 1 czerwca 2005 r., eEuropa 2005: Społeczeństwo informacyjne dla wszystkich, COM(2002) 263 wersja ostateczna, Niwelowanie różnic w dostępie do łączy szerokopasmowych, COM(2006) 129.

⁽³⁾ COM(2005) 107 wersja ostateczna.

⁽⁴⁾ W ciągu ostatnich dziesięciu lat technologie informacyjno-komunikacyjne stały się dostępne i przystępne cenowo dla szerokiego kręgu odbiorców. Termin „przepaść cyfrowa” jest najczęściej stosowany do określenia różnicy między tymi osobami i społeczeństwami, które mają dostęp do technologii informacyjnych, a tymi, które takiego dostępu nie mają. Chociaż istnieje kilka przyczyn tej „przepaści cyfrowej”, najważniejszą z nich jest brak odpowiedniej infrastruktury szerokopasmowej. W wymiarze regionalnym stopień urbanizacji jest ważnym czynnikiem ułatwiającym dostęp i dającym możliwość korzystania z TIK. W całym Europejskim Obszarze Gospodarczym penetracja Internetu jest w dalszym ciągu znacznie niższa na obszarach słabo zaludnionych.

⁽⁵⁾ Zob. akt, o którym mowa w pkt 5 cl załącznika XI do Porozumienia EOG (dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 33)), akt, o którym mowa w pkt 5ck załącznika XI do Porozumienia EOG (dyrektywa 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 21)) oraz akt, o którym mowa w pkt 5cj załącznika XI do Porozumienia EOG (dyrektywa 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 7)), dostosowany do Porozumienia EOG protokołem do tego porozumienia.

⁽⁶⁾ Zob. decyzja Norweskiego Urzędu Poczty i Telekomunikacji z dnia 3 kwietnia 2009 r. w sprawie wskazywania przedsiębiorstw o znaczącej pozycji rynkowej i nakładania szczególnych zobowiązań na hurtowy rynek dostępu szerokopasmowego (rynek 5.); decyzja Urzędu Poczty i Telekomunikacji nr 8/2008 z dnia 18 kwietnia 2008 r. w sprawie wskazywania przedsiębiorstw o znaczącej pozycji rynkowej i nakładania szczególnych zobowiązań na hurtowy rynek dostępu szerokopasmowego w Islandii oraz decyzja Urzędu Komunikacji z dnia 16 grudnia 2009 r. dotycząca przepisów szczególnych regulujących hurtowy rynek dostępu szerokopasmowego w Liechtensteinie.

⁽⁷⁾ Na potrzeby niniejszego dokumentu sieci NGA to sieci dostępowe, które składają się w całości lub częściowo z elementów optycznych, i które mogą zapewnić świadczenie usług szerokopasmowego dostępu o wyższych parametrach (takich jak wyższa przepustowość) w porównaniu z usługami świadczonymi za pomocą istniejących sieci z przewodów miedzianych. (zob. również poniżej przypis 58).

⁽⁸⁾ Zob. projekt zalecenia Komisji w sprawie regulowanego dostępu do sieci dostępowych nowej generacji (NGA) dostępny na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomms/doc/library/public_consult/nga/dr_recomm_nga.pdf oraz oświadczenie Europejskiej Grupy Regulatorów w sprawie rozwoju dostępu nowej generacji, ERG (08) 68, pod adresem http://www.erg.eu.int/doc/publications/erg_08_68_statement_on_nga_development_081211.pdf

- (5) Niniejszy rozdział podsumowuje politykę Urzędu w sprawie stosowania zasad dotyczących pomocy państwa zawartych w Porozumieniu EOG wobec środków wspierających wdrożenie tradycyjnych sieci szerokopasmowych, na podstawie dotychczasowej praktyki decyzyjnej Komisji (część 2) oraz uwzględnia szereg kwestii związanych z oceną środków mających na celu wsparcie i zachęcenie do szybkiego upowszechnienia sieci NGA (część 3).
- (6) Urząd wykorzysta wytyczne określone w niniejszym rozdziale przy ocenie pomocy państwa na rzecz łączności szerokopasmowej, poprawiając tym samym pewność prawa i przejrzystość swojej praktyki decyzyjnej.

2. POLITYKA URZĘDU W ZAKRESIE POMOCY PAŃSTWA NA PROJEKTY DOSTĘPU SZEROKOPASMOWEGO

2.1. Stosowanie przepisów dotyczących pomocy państwa

- (7) W swojej praktyce decyzyjnej Komisja przyjęła przychylne stanowisko wobec środków państwowych na rzecz wdrożenia dostępu szerokopasmowego na obszarach wiejskich i na obszarach o niedostatecznym zasięgu sieci, natomiast bardziej krytyczna była wobec środków pomocowych stosowanych na obszarach, na których istnieje już infrastruktura szerokopasmowa i funkcjonuje konkurencja. Dotychczas w przypadkach, w których interwencja państwa, mająca na celu wsparcie wdrożenia dostępu szerokopasmowego, spełniała warunki pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej TFUE), odpowiadającego art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, Komisja dokonywała oceny jej zgodności głównie na podstawie art. 107 ust. 3 TFUE odpowiadającego art. 61 ust. 3 Porozumienia EOG. Podejście w zakresie pomocy państwa stosowane przez Komisję wobec środków państwowych na rzecz wsparcia wdrażania sieci szerokopasmowej streszcza się poniżej w częściach 2.2. oraz 2.3.

2.2. Artykuł 61 ust. 1 Porozumienia EOG: obecność pomocy

- (8) Zgodnie z art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG „wszelka pomoc przyznawana przez państwa członkowskie WE, państwa EFTA lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z funkcjonowaniem porozumienia w zakresie, w jakim wpływa na handel między Umawiającymi się Stronami”. Wynika z tego, że, aby środek został uznany za pomoc państwa, muszą zostać łącznie spełnione poniższe warunki:
- a) środek pomocy musi zostać przyznany ze środków państwowych;
 - b) musi przynosić przedsiębiorstwom korzyści ekonomiczne;
 - c) korzyści muszą być selektywne i zakłócać konkurencję lub grozić jej zakłóceniem;
 - d) środek pomocy musi mieć wpływ na wymianę handlową wewnątrz EOG.
- (9) Wsparcie publiczne dla projektów w zakresie dostępu szerokopasmowego często wiąże się z obecnością pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG⁽⁹⁾.
- (10) Po pierwsze środki wymagają na ogół zaangażowania zasobów państwowych (na przykład, gdy państwo wspiera projekty dostępu szerokopasmowego poprzez dotacje, ulgi podatkowe lub inne preferencyjne warunki finansowania)⁽¹⁰⁾.
- (11) Po drugie, jeśli chodzi o wsparcie przyznawane na działalność gospodarczą, środki państwowe wspierające projekty wdrożenia dostępu szerokopasmowego na ogół są ukierunkowane na prowadzenie działalności gospodarczej (takiej jak budowa i obsługa oraz umożliwianie dostępu do infrastruktury szerokopasmowej, w tym urządzeń do przesyłu wstecznego i urządzeń naziemnych, np. stacjonarnych, bezprzewodowych i naziemnych, wykorzystujących połączenia satelitarne lub będących połączeniem różnych technologii). W wyjątkowych przypadkach, gdy sieć finansowana w ten sposób nie jest jednak wykorzystywana do celów komercyjnych (np. sieć zapewnia tylko szerokopasmowy dostęp do stron internetowych, usług i informacji o charakterze niekomercyjnym)⁽¹¹⁾, taka interwencja państwa nie wiązałaby się jednak z przyznaniem przedsiębiorstwu korzyści gospodarczej, wskutek czego nie byłaby pomocą państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.

⁽⁹⁾ Wykaz wszystkich decyzji Komisji wydanych na podstawie przepisów dotyczących pomocy państwa w zakresie łączności szerokopasmowej znajduje się na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/competition/sectors/telecommunications/broadband_decisions.pdf.

⁽¹⁰⁾ Zob. również pkt 2.2.1 na temat stosowania testu prywatnego inwestora.

⁽¹¹⁾ Zob. decyzja Komisji z dnia 30.5.2007 r. w sprawie NN 24/07 – Republika Czeska, *Prague Municipal Wireless Network*.

- (12) Po trzecie, jeśli chodzi o przyznanie korzyści, pomoc jest zazwyczaj przyznawana bezpośrednio inwestorom⁽¹²⁾ sieci, którzy w większości przypadków są wybierani w drodze przetargu nieograniczonego⁽¹³⁾. O ile stosowanie procedury przetargowej zapewnia ograniczenie wysokości pomocy do niezbędnego minimum dla danego projektu, to wsparcie finansowe mogłoby umożliwić wybranemu wykonawcy prowadzenie działalności gospodarczej na warunkach, których w innym razie rynek by nie zapewnił. Beneficjentami pośrednimi mogliby być między innymi inni operatorzy, którzy uzyskują dostęp hurtowy do zbudowanej w ten sposób infrastruktury oraz użytkownicy biznesowi, którzy uzyskują dostęp szerokopasmowy na warunkach, które nie istniałyby bez interwencji państwa⁽¹⁴⁾.
- (13) Po czwarte, jeśli chodzi o kryterium selektywności, środki państwowe wspierające wdrożenie sieci szerokopasmowych są z natury selektywne, ponieważ są skierowane do przedsiębiorstw, które działają tylko w niektórych regionach lub w niektórych segmentach rynku usług łączności elektronicznej. Ponadto jeśli chodzi o zakłócenie konkurencji, interwencja państwa sprzyja zmianie panujących warunków rynkowych przez to, że szereg przedsiębiorstw dokonałby w tej sytuacji wyboru usług świadczonych przez wybranych dostawców zamiast istniejących, potencjalnie droższych alternatywnych rozwiązań rynkowych⁽¹⁵⁾. W związku z tym fakt, że usługi szerokopasmowe stają się w ogóle dostępne albo dostępne po niższej cenie niż miałyby to miejsce w innym przypadku, powoduje zakłócenie konkurencji. Ponadto wsparcie państwa dla infrastruktury szerokopasmowej mogłoby obniżyć rentowność i spowodować wyparcie inwestycji dokonywanych przez uczestników rynku, którzy w innej sytuacji byłiby skłonni do zainwestowania w określony obszar lub jego części.
- (14) Wreszcie w zakresie w jakim interwencja państwa może wpłynąć na dostawców usług z innych państw EOG, wpływa ona także na wymianę handlową, ponieważ rynki usług łączności elektronicznej (w tym hurtowe i detaliczne rynki łączy szerokopasmowych) są otwarte na konkurencję między operatorami i dostawcami usług⁽¹⁶⁾.

2.2.1. Brak pomocy: stosowanie testu prywatnego inwestora

- (15) W sytuacji gdy państwo wspiera upowszechnianie dostępu szerokopasmowego poprzez udział w kapitale zakładowym lub dokapitalizowanie przedsiębiorstwa, które ma być realizatorem projektu, wówczas należy sprawdzić, czy inwestycja ta wiąże się z pomocą państwa. Z zasady równego traktowania wynika, że kapitał oddany pośrednio lub bezpośrednio przez państwo do dyspozycji przedsiębiorstwa w okolicznościach odpowiadających normalnym warunkom rynkowym nie może być uznany za pomoc państwa.
- (16) Gdy udział w kapitale zakładowym lub dokapitalizowanie przez inwestora publicznego nie daje wystarczającej perspektywy zysków, nawet w długoterminowej perspektywie, wówczas tego rodzaju interwencję należy uważać za pomoc w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, a jej zgodność ze wspólnym rynkiem musi zostać oceniana tylko na podstawie kryteriów określonych w tym przepisie⁽¹⁷⁾.
- (17) Komisja zbadała zastosowanie zasady inwestora działającego zgodnie z regułami gospodarki rynkowej w sektorze dostępu szerokopasmowego w ramach swojej decyzji w sprawie Amsterdam⁽¹⁸⁾. Jak podkreślono w decyzji, zgodność inwestycji publicznej z warunkami rynkowymi musi być gruntownie i wszechstronnie wykazana poprzez znaczący udział inwestorów prywatnych albo solidny plan operacyjny, z którego wynika odpowiedni zwrot z inwestycji. Jeżeli w projekcie uczestniczą inwestorzy prywatni, warunkiem koniecznym jest to, by przyjęli oni na siebie ryzyko handlowe związane z prowadzeniem inwestycji na tych samych warunkach, co inwestor publiczny.

⁽¹²⁾ Termin „inwestorzy” oznacza przedsiębiorstwa lub operatorów sieci łączności elektronicznej, którzy inwestują w budowę i rozwój infrastruktury szerokopasmowej.

⁽¹³⁾ Tylko w jednym przypadku Komisja zatwierdziła środek państwowy, który nie wymagał przeprowadzenia przetargu nieograniczonego lecz przewidywał ulgę podatkową mającą na celu wsparcie upowszechniania dostępu szerokopasmowego na obszarach Węgier o niedostatecznym zasięgu sieci, zob. decyzja nr N 398/05 – Węgry, *Development of Tax Benefit for Broadband*.

⁽¹⁴⁾ Zob. np. decyzja Komisji N 570/07 – Niemcy, *Broadband in rural areas of Baden-Württemberg*, decyzja N 157/06 – Zjednoczone Królestwo, *South Yorkshire Digital Region Broadband Project*, decyzja N 262/06 – Włochy, *Broadband for rural Tuscany*, decyzja N 201/06 – Grecja, *Broadband access development in underserved territories* i decyzja N 131/05 – Zjednoczone Królestwo, *Fibre Speed Broadband Project Wales*. Mieszkańcy będący użytkownikami, mimo że także są beneficjentami tych środków, nie podlegają jednak przepisom dotyczącym pomocy państwa, ponieważ nie są przedsiębiorstwami ani podmiotami gospodarczymi w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.

⁽¹⁵⁾ Zob. decyzja Komisji N 266/08 – Niemcy, *Broadband in rural areas of Bayern*.

⁽¹⁶⁾ Zob. decyzja Komisji N 237/2008 – Niemcy, *Broadband support in Niedersachsen*.

⁽¹⁷⁾ Sprawa C-303/88, Włochy przeciwko Komisji, [1991] Rec. I-1433, pkt 20–22.

⁽¹⁸⁾ Decyzja Komisji z dnia 11 grudnia 2007 r. w sprawie C 53/2006 *Citynet Amsterdam – inwestycja gminy Amsterdam w budowę światłowodowej sieci dostępowej FTTH*, Dz.U. L 247 z 16.9.2008, s. 27. Sprawa dotyczyła budowy światłowodowej sieci dostępowej „Fibre-to-the-Home” (FTTH) łączącej 37 000 gospodarstw domowych w Amsterdamie, które były już obsługiwane przez kilka konkurencyjnych sieci szerokopasmowych. Gmina Amsterdam podjęła decyzję o zainwestowaniu w pasywną warstwę sieci wraz z dwoma prywatnymi inwestorami i pięcioma przedsiębiorstwami budownictwa mieszkaniowego. Właścicielem infrastruktury pasywnej i podmiotem odpowiedzialnym za zarządzanie nią był odrębny podmiot, w którym jedną trzecią udziałów posiadała gmina Amsterdam, jedną trzecią – dwaj inwestorzy prywatni („ING Real Estate” i „Reggefiber”), a właścicielami pozostałej części były przedsiębiorstwa budownictwa mieszkaniowego.

2.2.2. Brak pomocy: rekompensata z tytułu usług publicznych i kryteria Altmark

- (18) W niektórych przypadkach państwa EFTA mogą być zdania, że zapewnianie sieci szerokopasmowych należy uważać za usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym (zwane dalej UOIG) w rozumieniu art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG⁽¹⁹⁾.
- (19) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, o ile spełnione są cztery główne warunki (znane powszechnie jako kryteria Altmark), finansowanie UOIG przez państwo może nie być objęte zakresem zastosowania art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG⁽²⁰⁾. Cztery warunki są następujące: a) beneficjent mechanizmu finansowania UOIG przez państwo musi zostać formalnie zobowiązany do świadczenia UOIG i zobowiązanie to musi być w sposób jasny zdefiniowane; b) parametry, na podstawie których obliczana jest rekompensata, muszą być wcześniej ustalone w obiektywny i przejrzysty sposób, tak aby nie powodowała ona powstania korzyści ekonomicznej, która mogłaby stawić przedsiębiorstwa będące beneficjentami w korzystnej sytuacji wobec przedsiębiorstw konkurencyjnych; c) rekompensata nie może przekraczać kwoty niezbędnej do pokrycia całości lub części kosztów poniesionych w celu wykonania zobowiązań do świadczenia UOIG, przy uwzględnieniu związanych z nimi przychodów oraz rozsądnego zysku z tytułu wypełniania tych zobowiązań; d) jeżeli beneficjent nie został wybrany w ramach procedury udzielania zamówień publicznych, poziom rekompensaty musi być określony na podstawie analizy kosztów, jakie przeciętne, prawidłowo zarządzane przedsiębiorstwo poniosłoby w związku z wykonaniem takich zobowiązań, przy uwzględnieniu właściwych przychodów i rozsądnego zysku.
- (20) W dwóch decyzjach⁽²¹⁾ w sprawie środków przyjętych przez władze regionalne w celu przyznania prywatnym podmiotom gospodarczym (subsidiowanej) koncesji na wykonywanie usług publicznych⁽²²⁾ polegających na wdrożeniu tradycyjnych sieci szerokopasmowych w regionach o niedostatecznym zasięgu sieci, Komisja uznała, że zgłoszone programy wsparcia były zgodne z czterema kryteriami, określonymi w orzeczeniu w sprawie Altmark, a zatem nie były objęte zakresem zastosowania art. 107 ust. 1 TFUE⁽²³⁾. Przede wszystkim w obu sprawach zwycięski oferent został wybrany na podstawie najniższej wnioskowanej kwoty pomocy, a kwota przyznanej rekompensaty została ustalona na podstawie wcześniej określonych i przejrzystych kryteriów. Ponadto Komisja nie znalazła żadnego dowodu wskazującego na nadmierną rekompensatę, ani ryzyko takiej rekompensaty.
- (21) Z drugiej strony Komisja uznała, że nie można przyjąć pojęcia UOIG i późniejszego odniesienia do orzecznictwa związanego ze sprawą Altmark w sytuacji, gdy dostawca nie posiada wyraźnego upoważnienia, ani żadnego obowiązku zapewniania szerokopasmowego dostępu i podłączenia do sieci wszystkich obywateli i wszystkich przedsiębiorstw na obszarach o niedostatecznym zasięgu sieci, ale był bardziej nastawiony na zapewnienie dostępu do sieci przedsiębiorstwom⁽²⁴⁾.
- (22) Ponadto zgodnie z orzecznictwem, mimo że państwa EFTA mają dużą swobodę w definiowaniu usług, które uważają za usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym, definicja tych usług lub zadań opracowana przez państwo EFTA może być zakwestionowana przez Urząd w przypadku oczywistego błędu⁽²⁵⁾. Innymi słowy, chociaż określenie charakteru i zakresu UOIG wchodzi w zakres kompetencji i podlega swobodzie decyzyjnej państw EFTA, kompetencja taka nie ma ani nieograniczonego charakteru, ani nie może być wykonywana w sposób arbitralny⁽²⁶⁾. W szczególności, aby można było uznać daną działalność za UOIG, powinna ona

⁽¹⁹⁾ Zgodnie z orzecznictwem misję świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym należy powierzać przedsiębiorstwom aktem władzy publicznej. W związku z tym misja świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym może być powierzona podmiotowi gospodarczemu w formie koncesji na wykonywanie usług publicznych; zob. sprawy połączone T-204/97 i T-270/97 EPAC przeciwko Komisji, Rec. [2000], s. II-2267, pkt 126 i sprawa T-17/02 Fred Olsen przeciwko Komisji, Zb.Orz. [2005], s. II-2031, pkt 186, 188-189.

⁽²⁰⁾ Zob. sprawa C-280/00 Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg przeciwko Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, Rec. [2003], s. I-7747. Zwane dalej „orzeczeniem w sprawie Altmark”.

⁽²¹⁾ Zob. decyzja Komisji N 381/04 – Francja, *Projet de réseau de télécommunications haut débit des Pyrénées-Atlantiques* i decyzja Komisji N 382/04 – Francja, *Mise en place d'une infrastructure haut débit sur le territoire de la région Limousin* (DORSAL).

⁽²²⁾ Chociaż w tym rozdziale znajduje się odniesienie do „koncesji” na wykonywanie usług publicznych, określona na mocy umowy forma instrumentu, na którą zdecydowano się w celu powierzenia zadania świadczenia usług publicznych lub UOIG, może być różna w poszczególnych państwach EFTA. Instrument ten powinien jednak określać przynajmniej dokładny charakter, zakres i czas trwania nałożonych zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych, nazwę danego przedsiębiorstwa oraz koszty, jakie poniesie dane przedsiębiorstwo.

⁽²³⁾ W szczególności ze względu na fakt, że państwa członkowskie mają dużą swobodę w definiowaniu zakresu UOIG, Komisja w obu powyższych sprawach uznała, że w zakresie, w jakim zapewnianie wszechobecnej infrastruktury szerokopasmowej będzie otwarte dla wszystkich pozostałych dostawców i będzie usuwało nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku oraz zagwarantuje dostęp do łącz wszystkich użytkownikom w danych regionach, państwo członkowskie nie popełniło oczywistego błędu, uznając, że świadczenie takiej usługi odpowiada definicji UOIG.

⁽²⁴⁾ Zob. decyzja Komisji N 284/05 – Irlandia, *Regional Broadband Programme: Metropolitan Area Networks („MANs”), phases II and III*, pkt 23, 37-40. Komisja uznała w tej sprawie, że wsparcie przekazane na upowszechnianie i funkcjonowanie sieci miejskich (Metropolitan Area Networks – MAN) w wielu miastach Irlandii nie było rekompensatą z tytułu świadczenia UOIG, ponieważ zgłoszony środek w większym stopniu przypominał „partnerstwo prywatno-publiczne” niż powierzenie i wykonywanie UOIG. Zob. również decyzja N 890/06 – Francja, *Aide du Sicoval pour un réseau de très haut débit*. W tej sprawie Komisja zwróciła uwagę, że zgłoszony środek dotyczył wsparcia na zapewnienie dostępu szerokopasmowego tylko dla kompleksów biurowych i organizacji sektora publicznego w części Tuluzy, z wyłączeniem sektora mieszkalnego. Ponadto projekt obejmował jedynie część regionu. W związku z tym, ponieważ celem zgłoszonego środka nie było działanie w interesie obywateli, a w interesie sektora przedsiębiorstw, Komisja uznała, że nie była to UOIG.

⁽²⁵⁾ Zob. sprawa T-289/03, Bupa i inni przeciwko Komisji, Zb.Orz. [2008], s. II-741, pkt 165 oraz sprawa T-106/95 FFSA i inni przeciwko Komisji, Rec. [1997], s. II-229, pkt 99. Zob. również pkt 14 komunikatu Komisji w sprawie usług użyteczności publicznej w Europie (Dz.U. C 17 z 19.1.2001, s. 4).

⁽²⁶⁾ Zob. sprawa T-442/03 SIC przeciwko Komisji, Zb.Orz. [2008], s. II-1161, pkt 195; sprawa T-289/03, BUPA i inni przeciwko Komisji, op. cit., pkt 166 oraz sprawa T-17/02 Fred Olsen przeciwko Komisji, op. cit., pkt 216. Zgodnie z pkt 22 komunikatu Komisji w sprawie usług użyteczności publicznej w Europie „Swoboda definicji [usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym] przysługująca państwom członkowskim oznacza, że państwa członkowskie mają przede wszystkim obowiązek zdefiniować, co uważają za [taką] usługę [...] w oparciu o szczególne cechy działalności. Definicja ta może podlegać kontroli jedynie pod względem błędów oczywistych”.

wykazywać szczególne cechy w porównaniu do zwykłych rodzajów działalności gospodarczej⁽²⁷⁾. W związku z tym Urząd będzie uważać że na obszarach, na których prywatni inwestorzy zainwestowali już w szerokopasmową infrastrukturę sieciową (lub są w trakcie dalszej rozbudowy swojej infrastruktury sieciowej) i świadczą już konkurencyjne usługi dostępu szerokopasmowego o odpowiednim zasięgu sieci szerokopasmowej, nie należy uznać budowy równoległej, konkurencyjnej i finansowanej ze środków publicznych infrastruktury szerokopasmowej za świadczenie usługi publicznej w rozumieniu orzecznictwa związanego ze sprawą Altmark, ani za UOIG w rozumieniu art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG⁽²⁸⁾. Jednak w przypadkach, gdy można wykazać, że w najbliższej przyszłości⁽²⁹⁾ prywatni inwestorzy mogą nie być w stanie zapewnić sieci szerokopasmowej o odpowiednim zasięgu obejmującym wszystkich obywateli lub użytkowników, co sprawia, że znaczna część społeczeństwa pozostaje niepodłączona do sieci, rekompensata z tytułu świadczenia usług publicznych może zostać przyznana przedsiębiorstwu, któremu powierzono świadczenie UOIG, o ile spełnione są warunki określone w pkt 23–27. Przede wszystkim należy podkreślić, że względy przedstawione w tych punktach opierają się na specyfice sektora dostępu szerokopasmowego i odzwierciedlają dotychczasowe doświadczenia Komisji w tej dziedzinie. W związku z tym wprawdzie warunki określone w tych punktach nie są wyczerpujące, lecz wskazują podejście, jakie Urząd będzie stosować, dokonując w poszczególnych przypadkach oceny, czy daną działalność można uznać za UOIG i czy przyznanie na ten cel środków publicznych jest zgodne z zasadami pomocy państwa zapisanymi w Porozumieniu EOG.

- (23) Jeśli chodzi o definicję zakresu misji świadczenia UOIG w zakresie powszechnego wdrożenia infrastruktury szerokopasmowej, państwa EFTA są zobowiązane do opisanego powodów, w oparciu o które uważają, że daną usługę należy – ze względu na jej szczególny charakter – określić jako usługę świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym i odróżnić ją od innych rodzajów działalności gospodarczej⁽³⁰⁾. Ponadto muszą zadbać o to, aby misja świadczenia UOIG spełniała pewne minimalne kryteria, wspólne dla wszystkich misji tego rodzaju, muszą także wykazać, że kryteria te zostały w konkretnym przypadku rzeczywiście spełnione.
- (24) Kryteria te obejmują co najmniej a) istnienie aktu organu publicznego powierzającego danym podmiotom misję świadczenia UOIG oraz b) uniwersalny i obowiązkowy charakter tej misji. Zatem oceniając, czy definicja usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym w zakresie wdrażania dostępu szerokopasmowego nie prowadzi do oczywistego błędu w ocenie, państwa EFTA powinny zadbać o to, aby wdrażana infrastruktura szerokopasmowa zapewniała uniwersalną łączność wszystkim użytkownikom na danym obszarze, zarówno prywatnym, jak i biznesowym. Ponadto obowiązkowy charakter misji świadczenia UOIG oznacza, że dostawca wdrażanej infrastruktury nie będzie mógł odmówić dostępu do infrastruktury na sieci na zasadzie uznaniowej lub na zasadzie dyskryminacji (na przykład dlatego, że świadczenie usług dostępu na danym obszarze może nie przynosić komercyjnego zysku).
- (25) Zważywszy na stan konkurencji osiągnięty od momentu liberalizacji sektora łączności elektronicznej w obszarze EOG, a w szczególności konkurencji istniejącej obecnie na detalicznym rynku łączy szerokopasmowych, finansowana ze środków publicznych sieć, stworzona w ramach usługi świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, powinna być dostępna dla wszystkich zainteresowanych podmiotów. Również uznanie misji usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym w odniesieniu do wdrażania dostępu szerokopasmowego powinno być oparte na tworzeniu infrastruktury pasywnej, neutralnej⁽³¹⁾ i powszechnie dostępnej. Taka sieć powinna zapewniać podmiotom ubiegającym się o dostęp wszelkie możliwe formy dostępu do sieci i umożliwiać skuteczną konkurencję na poziomie detalicznym oraz świadczenie konkurencyjnych i przystępnych cenowo usług dla użytkowników końcowych⁽³²⁾. Misja świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym powinna zatem polegać jedynie na wdrażaniu sieci szerokopasmowych, zapewniających uniwersalną łączność oraz na świadczeniu powiązanych usług dostępu hurtowego, nie obejmując jednak detalicznych usług łączności⁽³³⁾. W przypadku, gdy podmiot świadczący misję usług w ogólnym interesie gospodarczym jest również zintegrowanym wertykalnie operatorem sieci szerokopasmowych, należy ustanowić odpowiednie mechanizmy zabezpieczające w celu zapobieżenia wystąpieniu jakiegokolwiek konfliktu interesów, nienależnej dyskryminacji lub jakiegokolwiek innym ukrytym pośrednim korzyściom⁽³⁴⁾.

⁽²⁷⁾ Oznacza to, że cel użyteczności publicznej, do którego dążą władze publiczne, nie może zwyczajnie polegać na rozwijaniu pewnych rodzajów działalności gospodarczej lub dziedzin gospodarki jak przewidziano w art. 61 ust. 3 lit. c). Zob. decyzja Komisji N 381/04 – Francja, *Projet de réseau de télécommunications haut débit des Pyrénées-Atlantiques*, pkt 53 oraz decyzja Komisji N 382/04 – Francja, *Mise en place d'une infrastructure haut débit sur le territoire de la région Limousin (DORSAL)*.

⁽²⁸⁾ W tym względzie sieci, które należy uwzględnić na potrzeby oceny zapotrzebowania na UOIG, powinny w każdym przypadku posiadać porównywalną architekturę, czyli powinny to być albo podstawowe sieci szerokopasmowe albo sieci NGA.

⁽²⁹⁾ Termin „w najbliższej przyszłości” należy rozumieć jako odnoszący się do okresu trzech lat. W tym względzie przedsięwzięcia inwestycyjne planowane przez prywatnych inwestorów powinny być tak opracowane, aby gwarantować osiągnięcie przynajmniej znacznych postępów w zakresie rozpowszechniania infrastruktury w okresie trzech lat oraz zakończenie planowanej inwestycji w rozsądnym terminie po tym okresie (w zależności od specyfiki każdego obszaru i projektu).

⁽³⁰⁾ Jeśli nie ma takich powodów, nawet minimalna kontrola ze strony Urzędu na podstawie pierwszego warunku Altmark oraz art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG w odniesieniu do istnienia oczywistego błędu popełnionego przez państwo członkowskie w zakresie jego swobody decyzyjnej nie byłaby możliwa, sprawa T-289/03, BUPA i inni przeciwko Komisji, op. cit., pkt 172.

⁽³¹⁾ Sieć powinna być neutralna pod względem technologicznym i dzięki temu umożliwiać podmiotom ubiegającym się o dostęp korzystanie z wszelkich dostępnych technologii w celu świadczenia usług na rzecz użytkowników końcowych. Chociaż taki wymóg może mieć ograniczone zastosowanie w odniesieniu do wdrażania infrastruktury sieci ADSL, może być inaczej w odniesieniu do NGA, sieci światłowodowej, w przypadku której operatorzy mogą wykorzystywać różne technologie światłowodowe, aby świadczyć usługi na rzecz użytkowników końcowych (tj. *point-to-point* lub G-PON).

⁽³²⁾ Na przykład sieć ADSL powinna zapewniać „strumień bitów” oraz pełne rozdzielanie poszczególnych elementów, natomiast światłowodowa sieć NGA powinna przynajmniej zapewniać dostęp światłowodów ciemnych, „strumienia bitów”, a jeśli wdraża się sieć FTTC – dostęp do podpełni.

⁽³³⁾ To ograniczenie jest uzasadnione faktem, że po wdrożeniu sieci szerokopasmowej zapewniającej uniwersalną łączność, siły rynkowe zazwyczaj wystarczają, aby zapewnić wszystkim użytkownikom usługi łączności po konkurencyjnej cenie.

⁽³⁴⁾ Takie mechanizmy zabezpieczające mogą obejmować w szczególności obowiązki oddzielnej księgowości, jak również ustanowienie podmiotu pod względem strukturalnym i prawnym oddzielnego od operatora objętego integracją wertykalną. Taki podmiot powinien ponosić wyłączną odpowiedzialność za zgodność z powierzoną mu misją świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym oraz jej realizację.

- (26) Ze względu na fakt, że rynek łączności elektronicznej jest w pełni zliberalizowany, usługa świadczona w ogólnym interesie gospodarczym w odniesieniu do wdrożenia dostępu szerokopasmowego nie może opierać się na przyznaniu wyłącznego lub specjalnego prawa podmiotowi świadczącemu usługę w ogólnym interesie gospodarczym w rozumieniu art. 59 ust. 1 Porozumienia EOG.
- (27) Pełniąc swoją misję polegającą na powszechnym udostępnieniu sieci, podmiot świadczący usługę w ogólnym interesie gospodarczym będzie musiał być może wdrażać infrastrukturę sieciową nie tylko na obszarach, na których jest to nieopłacalne, lecz również na obszarach, gdzie jest to opłacalne, czyli na obszarach, na których inni operatorzy mogli już wdrożyć swoją własną infrastrukturę sieciową lub zamierzają to zrobić w bliskiej przyszłości. Jednak w takim przypadku zważywszy na specyfikę sektora łączności szerokopasmowej, kwota przyznanej rekompensaty powinna pokrywać jedynie koszty wdrażania infrastruktury na obszarach, gdzie nie jest to opłacalne⁽³⁵⁾. Ponadto jeżeli usługa świadczona w ogólnym interesie gospodarczym w zakresie wdrażania sieci szerokopasmowej nie opiera się na wdrażaniu infrastruktury publicznej, należy przewidzieć odpowiednie mechanizmy przeglądu i wycofania w celu zapobieżenia uzyskania przez podmiot świadczący usługę w ogólnym interesie gospodarczym nienależnej korzyści poprzez utrzymanie własności sieci sfinansowanej z funduszy publicznych po zakończeniu koncesji na świadczenie usług w ogólnym interesie gospodarczym. Rekompensata za świadczenie usług w ogólnym interesie gospodarczym powinna być również zasadniczo przyznawana w drodze otwartego, przejrzystego przetargu, opartego na zasadzie niedyskryminacji, w którym od wszystkich kandydujących operatorów wymaga się zdefiniowania w przejrzysty sposób obszarów, na których przedmiotowa działalność jest opłacalna i obszarów, na których nie jest ona opłacalna, oszacowania przewidywanych dochodów oraz złożenia wniosku z podaniem odpowiedniej kwoty rekompensaty, którą uważają za bezwzględnie konieczną, co pozwala na uniknięcie ryzyka nadmiernej rekompensaty. Przetarg zorganizowany na takich warunkach powinien gwarantować spełnienie czwartego kryterium określonego w sprawie Altmark (zob. pkt 19).
- (28) Jeżeli cztery kryteria określone w sprawie Altmark nie są spełnione, a ogólne kryteria stosowania art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG są spełnione, rekompensata z tytułu usług publicznych za wdrożenie infrastruktury szerokopasmowej będzie stanowiła pomoc państwa i będzie podlegać przepisom art. 49, 59 i 61 Porozumienia EOG oraz art. 1 części I protokołu 3 do Porozumienia pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości (zwanego dalej protokołem 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale). W takim przypadku pomoc państwa w formie rekompensaty z tytułu usług publicznych, przyznanej niektórym przedsiębiorstwom zobowiązanym do świadczenia usług w ogólnym interesie publicznym (zob. pkt 23–27 powyżej), można by uznać za zgodną z funkcjonowaniem Porozumienia EOG i zwolnić państwa z obowiązku jej zgłaszania określonego w art. 1 ust. 3 części I protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale, jeżeli wymogi określone w akcie, o którym mowa w pkt 1h załącznika XV do Porozumienia EOG (decyzja Komisji 2005/842/WE z dnia 28 listopada 2005 r. w sprawie stosowania art. 86 ust. 2 Traktatu WE do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom zobowiązanym do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym)⁽³⁶⁾, dostosowanym do Porozumienia EOG protokołem 1 do tego porozumienia, są spełnione⁽³⁷⁾.

2.3. Ocena zgodności na podstawie art. 61 ust. 3 Porozumienia EOG

- (29) Jeżeli Komisja uznaje, że środek zgłoszony w sektorze dostępu szerokopasmowego stanowi pomoc w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, ocena zgodności opiera się dotychczas bezpośrednio na art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE⁽³⁸⁾.
- (30) Obszary objęte projektem pomocy państwa na rzecz infrastruktury szerokopasmowej mogą być także obszarami objętymi pomocą w rozumieniu art. 61 ust. 3 lit. a) i c) oraz rozdziału dotyczącego krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013 zawartego w wytycznych Urzędu w sprawie pomocy państwa (zwanego dalej rozdziałem dotyczącym krajowej pomocy regionalnej)⁽³⁹⁾. W tym przypadku pomoc na wdrażanie dostępu szerokopasmowego może także kwalifikować się jako pomoc na rzecz inwestycji początkowej w rozumieniu rozdziału dotyczącego krajowej pomocy regionalnej. Jednak w wielu dotychczas zbadanych przez Komisję sprawach istniały również inne obszary, na które skierowano zgłoszone środki, ale które nie były „objęte pomocą”, przez co ocena Komisji nie mogła być prowadzona zgodnie z odpowiednimi wytycznymi Komisji w sprawie pomocy regionalnej⁽⁴⁰⁾.
- (31) W sytuacji, gdy środek wchodzi w zakres zastosowania rozdziału dotyczącego krajowej pomocy regionalnej i gdy przewidziano przyznanie indywidualnej pomocy *ad hoc* pojedynczej firmie lub pomocy ograniczonej do jednego

⁽³⁵⁾ W kompetencji państw EFTA leży opracowanie, przy uwzględnieniu każdego przypadku, najwłaściwszej metodologii zapewniającej przyznawanie rekompensaty jedynie w wysokości pokrywającej koszty wynikające z misji świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym na obszarach, na których działalność nie jest opłacalna. Na przykład przyznana rekompensata mogłaby opierać się na porównaniu dochodów z tytułu komercyjnego wykorzystania infrastruktury na obszarach, gdzie świadczenie przedmiotowych usług jest opłacalne oraz dochodów z tytułu komercyjnego wykorzystania infrastruktury na obszarach, gdzie nie jest to opłacalne. Jakakolwiek nadwyżka zysku, czyli zysk przekraczający średni branżowy zwrot z kapitału przeznaczanego na wdrażanie danej infrastruktury szerokopasmowej, mógłby zostać przypisany na finansowanie usług w ogólnym interesie gospodarczym na obszarach, na których świadczenie tych usług nie jest opłacalne, a pozostała część powinna zostać pokryta z przyznanej rekompensaty finansowej.

⁽³⁶⁾ Dz.U. L 312 z 29.11.2005, s. 67.

⁽³⁷⁾ Zob. także rozdział dotyczący pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu usług publicznych zawarty w wytycznych Urzędu w sprawie pomocy państwa, Dz.U. L 109 z 26.4.2007, s. 44 oraz Supplement EOG nr 20 z 26.4.2007, s. 1, dostępny także na stronie internetowej Urzędu http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/state_aid_guidelines/partiv-stateAidInTheFormOfPublicServiceCompensation.pdf

⁽³⁸⁾ Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE, odpowiadającego art. 61 ust. 3 lit. a) Porozumienia EOG, „pomoc przeznaczona na sprzyjanie rozwojowi gospodarcemu regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski lub regionów, w których istnieje poważny stan niedostatecznego zatrudnienia” również może zostać uznana za zgodną z funkcjonowaniem Porozumienia EOG.

⁽³⁹⁾ Dz.U. L 54 z 28.2.2008, s. 1 oraz Supplement EOG nr 11 z 28.2.2008, s. 1.

⁽⁴⁰⁾ Wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013, Dz.U. C 54 z 4.3.2006, s. 13. Ponadto mimo że przyznana pomoc ograniczała się w niektórych przypadkach do „obszarów objętych pomocą” i mogła zostać także zakwalifikowana jako pomoc na rzecz inwestycji początkowej w rozumieniu wyżej wspomnianych wytycznych, intensywność pomocy często wykraczała ponad pułap przewidziany dla pomocy regionalnej na takich obszarach.

obszaru działalności, państwo EFTA musi udowodnić, że zostały spełnione warunki zawarte w rozdziale dotyczącym krajowej pomocy regionalnej. Przede wszystkim dotyczy to warunku, że projekt, będący przedmiotem zainteresowania, przyczynia się do osiągnięcia celów spójnej strategii rozwoju regionalnego, oraz że uwzględniając charakter i wielkość projektu, nie będzie on powodował niedopuszczalnego zakłócenia konkurencji.

2.3.1. *Test bilansujący i jego zastosowanie w przypadku pomocy na wdrażanie sieci szerokopasmowych*

- (32) Oceniając, czy dany środek pomocy można uznać za zgodny ze funkcjonowaniem Porozumienia EOG, Urząd wyważy pozytywny wpływ środka pomocy na osiągnięcie danego celu leżącego we wspólnym interesie i potencjalnie negatywne skutki uboczne tego środka, takie jak zakłócenie wymiany handlowej i konkurencji.
- (33) Stosując test bilansujący, Urząd dokona oceny następujących zagadnień:
- a) Czy środek pomocy ukierunkowany jest na jasno określony cel leżący we wspólnym interesie, tj. czy zaproponowana pomoc ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku lub osiągnięcie innego celu ⁽⁴¹⁾?
 - b) Czy pomoc została tak zaplanowana, aby zapewnić osiągnięcie celu leżącego we wspólnym interesie? W szczególności:
 - i) czy pomoc państwa jest stosownym instrumentem polityki, tj. czy istnieją inne bardziej stosowne narzędzia?
 - ii) czy istnieje efekt zachęty, tzn. czy pomoc powoduje zmianę zachowania przedsiębiorstw?
 - iii) czy środek pomocy jest proporcjonalny, tzn. czy taką samą zmianę postępowania można by uzyskać przy mniejszej pomocy?
 - c) Czy zakłócenie konkurencji i wpływ na wymianę handlową są na tyle ograniczone, aby ogólny bilans był pozytywny?

- (34) Poszczególne etapy testu bilansującego w zakresie dostępu szerokopasmowego zostały szczegółowo omówione poniżej w części 2.3.2 oraz 2.3.3.

2.3.2. *Cel środka*

- (35) Jak wskazano we wprowadzeniu, powszechny i tani dostęp do łączności szerokopasmowej ma wielkie znaczenie ze względu na możliwość przyspieszenia wpływu technologii informacyjno-komunikacyjnych na rozwój i innowacje we wszystkich sektorach gospodarki oraz na spójność społeczną i terytorialną.
- (36) Ekonomia zapewniania dostępu szerokopasmowego powoduje, że podmioty rynkowe nie zawsze uznają inwestowanie w ten dostęp za rentowne. Z punktu widzenia ekonomii zagęszczenia, upowszechnianie sieci szerokopasmowych jest zazwyczaj bardziej opłacalne tam, gdzie potencjalny popyt jest wyższy i bardziej skoncentrowany, czyli na obszarach o większej gęstości zaludnienia. Ze względu na wysokie koszty stałe inwestycji wraz ze spadkiem gęstości zaludnienia następuje znaczny wzrost kosztów jednostkowych. W efekcie opłacalne sieci szerokopasmowe obejmują zazwyczaj tylko część populacji. Podobnie na niektórych obszarach opłacalne może być tworzenie sieci dostępu szerokopasmowego tylko przez jednego dostawcę, a nie przez dwóch czy większą ich liczbę.
- (37) Na obszarach, na których rynek nie zapewnia wystarczającego zasięgu sieci szerokopasmowej albo warunki dostępu nie są wystarczające, przydatna może być pomoc państwa. Pomoc państwa w sektorze dostępu szerokopasmowego może zapobiec w szczególności nieprawidłowościom w funkcjonowaniu rynku, czyli sytuacjom, w których indywidualni inwestorzy rynkowi nie inwestują, mimo że byłoby to efektywne z punktu widzenia szerszej perspektywy ekonomicznej, np. ze względu na pozytywne efekty zewnętrzne. Oprócz tego pomoc państwa dla sektora dostępu szerokopasmowego można uznać również za narzędzie służące osiągnięciu celów związanych ze sprawiedliwością, tzn. za sposób poprawienia dostępu wszystkich podmiotów w społeczeństwie do podstawowego środka komunikacji i udziału w życiu społecznym, jak również wolności wypowiedzi, co podnosi spójność społeczną i terytorialną.
- (38) Od samego początku należy wprowadzić wyraźne rozróżnienie pomiędzy rodzajami obszarów docelowych, w zależności od poziomu dostępności łączy szerokopasmowych. Komisja konsekwentnie dokonuje rozróżnienia pomiędzy obszarami, na których nie istnieje infrastruktura dostępu szerokopasmowego, lub w najbliższym czasie nie zostanie prawdopodobnie rozbudowana (obszary białe), obszarami, na których świadczy usługi tylko jeden operator sieci szerokopasmowej (obszary szare) i obszarami, gdzie usługi świadczy co najmniej dwóch operatorów infrastruktury szerokopasmowej (obszary czarne) ⁽⁴²⁾.

⁽⁴¹⁾ Zob. np. decyzja Komisji N 508/08 – Zjednoczone Królestwo, *Provision of remote Broadband services in Northern Ireland*, decyzja Komisji N 201/06 – Grecja, *Broadband access development in underserved areas* i decyzja N 118/06 – Łotwa, *Development of broadband communications networks in rural areas*.

⁽⁴²⁾ Zob. na przykład decyzja Komisji N 201/06 – Grecja, *Broadband access development in underserved areas*.

2.3.2.1. Obszary białe: promowanie celów spójności terytorialnej i rozwoju gospodarczego

- (39) Urząd uważa wsparcie na wdrożenie sieci szerokopasmowych na terenach wiejskich i obszarach białych o niedostatecznym zasięgu sieci za promujące spójność terytorialną w aspekcie społecznym i ekonomicznym oraz znoszące nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku. Opłacalne sieci szerokopasmowe obejmują zazwyczaj tylko część populacji, tak więc pomoc państwa jest konieczna dla uzyskania dostępu powszechnego.
- (40) Urząd uznaje, że zapewniając wsparcie finansowe na potrzeby świadczenia usług łączności szerokopasmowej na obszarach, gdzie łączność szerokopasmowa nie jest obecnie dostępna i gdzie prywatni inwestorzy nie planują wdrażać takiej infrastruktury w najbliższej przyszłości, państwa EFTA prowadzą działania zmierzające do zapewnienia autentycznej spójności i rozwoju ekonomicznego, stąd ich interwencja będzie prawdopodobnie zgodna ze wspólnym interesem⁽⁴³⁾. Termin „w najbliższej przyszłości” należy rozumieć jako odnoszący się do okresu trzech lat. W tym względzie przedsięwzięcia inwestycyjne planowane przez prywatnych inwestorów powinny być tak opracowane, aby gwarantować przynajmniej osiągnięcie znacznych postępów w zakresie rozpowszechniania infrastruktury w okresie trzech lat oraz zakończenie planowanej inwestycji w rozsądnym terminie po tym okresie (w zależności od specyfiki każdego projektu i każdego obszaru). Władze publiczne mogą wymagać przedstawienia planu operacyjnego wraz ze szczegółowym terminarzem działań w zakresie wdrażania oraz dowodem dysponowania stosownymi środkami finansowymi lub innym dowodem wykazującym wiarygodność i wykonalność realizacji planowanej inwestycji przez prywatnych operatorów sieci.

2.3.2.2. Obszary czarne: interwencja państwa nie jest potrzebna

- (41) Jeśli w danej strefie geograficznej działa co najmniej dwóch operatorów sieci szerokopasmowych, a usługi dostępu szerokopasmowego są świadczone w warunkach konkurencji (konkurencja oparta na infrastrukturze), nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku nie mają miejsca. Dlatego też w takiej sytuacji państwo ma bardzo mały margines swobody na interwencję, która mogłaby przynieść dalsze korzyści. Wręcz przeciwnie, wsparcie państwa obejmujące finansowanie budowy dodatkowej sieci szerokopasmowej doprowadzi, co do zasady, do niedopuszczalnego zakłócenia konkurencji oraz wyparcia prywatnych inwestorów. Wobec tego przy braku wyraźnie wykazanych nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku Urząd negatywnie oceni środki mające na celu sfinansowanie upowszechnienia dodatkowej infrastruktury szerokopasmowej w „czarnym obszarze”⁽⁴⁴⁾.

2.3.2.3. Obszary szare: potrzeba dokonania bardziej szczegółowej oceny

- (42) Działalność operatora sieci na danym obszarze niekoniecznie oznacza, że nie występują nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku, czy problemy ze spójnością. Monopol może mieć wpływ na jakość usług świadczonych obywatelom lub na cenę za jaką są one oferowane. Z drugiej strony na obszarach, na których prowadzi działalność tylko jeden operator sieci szerokopasmowej, dotowanie budowy alternatywnej sieci może z definicji zakłócić dynamikę rynku. W konsekwencji wsparcie państwa dla wdrażania sieci szerokopasmowych na obszarach „szarych” wymaga bardziej szczegółowej analizy oraz starannej oceny zgodności.
- (43) Mimo obecności operatora sieci w strefie będącej celem interwencji państwa, niektóre kategorie użytkowników mogą wciąż nie być odpowiednio obsługiwane w tym znaczeniu, że pewne usługi zamawiane przez użytkowników nie były dla nich dostępne, lub – w przypadku braku uregulowanych opłat za dostęp hurtowy – użytkownicy nie mogą sobie na nie pozwolić ze względu na cenę detaliczną, która jest wyższa w porównaniu z takimi samymi usługami oferowanymi w regionach kraju o większej konkurencji⁽⁴⁵⁾. Jeśli ponadto szanse na to, że osoby trzecie stworzą alternatywną infrastrukturę, są niewielkie, sfinansowanie alternatywnej infrastruktury mogłoby być właściwym działaniem. Pozwoliłoby to wyeliminować problem braku konkurencji na poziomie infrastruktury, a przez to zmniejszyłoby trudności wynikające z *de facto* monopolistycznej pozycji istniejącego operatora⁽⁴⁶⁾. Przyznanie pomocy w takich okolicznościach uwarunkowane jest jednak spełnieniem kilku wymogów przez zainteresowane państwa EFTA.

⁽⁴³⁾ Zob. na przykład decyzja Komisji N 118/06 – Łotwa, *Development of broadband communication networks in rural areas*.

⁽⁴⁴⁾ Zob. decyzja Komisji z dnia 19 lipca 2006 r. w sprawie środka pomocy nr C 35/05 (dawniej 59/05), który Królestwo Niderlandów zamierza przyznać na budowę sieci szerokopasmowego przesyłu danych w Appingedam (Dz.U. L 86 z 27.3.2007, s. 1). Sprawa dotyczyła wdrożenia sieci pasywnej (tzn. kanałów i przewodów światłowodowych), których właścicielem byłaby gmina, natomiast aktywna warstwa sieci (tzn. zarządzanie siecią i jej działanie) zostałaby powierzona w drodze przetargu operatorowi hurtowemu należącemu do sektora prywatnego, który musiałby świadczyć usługi dostępu hurtowego innym dostawcom usług. W decyzji Komisja zwróciła uwagę, że niderlandzki rynek dostępu szerokopasmowego charakteryzuje się szybkim rozwojem, a dostawcy usług komunikacji elektronicznej, w tym operatorzy telewizji kablowej i dostawcy usług internetowych, wprowadzają usługi szerokopasmowego przesyłu danych o bardzo wysokiej przepustowości bez żadnego wsparcia ze strony państwa. Sytuacja w Appingedam nie różniła się od sytuacji w pozostałej części niderlandzkiego rynku dostępu szerokopasmowego. Zarówno istniejący operator telefonii stacjonarnej, jak i operator telewizji kablowej oferowali już w Appingedam pakiet trzech usług (telefon, łącze szerokopasmowe i telewizja cyfrowa/analogowa, ang. *triple play*) i obydwaj mieli techniczne możliwości dalszego rozszerzenia przepustowości swoich sieci.

⁽⁴⁵⁾ Jak wspomniano w pkt 4, należy pamiętać, że dostęp do łączności szerokopasmowej podlegał dotychczas regulacji *ex ante* we wszystkich państwach EFTA.

⁽⁴⁶⁾ W decyzji N 131/05 – Zjednoczone Królestwo, *FibreSpeed Broadband Project Wales* Komisja musiała ocenić, czy wsparcie finansowe oferowane przez władze walijskie na budowę otwartej, niezależnej pod względem wykorzystywanej technologii sieci światłowodowej łączącej 14 kompleksów biurowych można było uznać za zgodne ze wspólnym rynkiem, mimo że lokalizacje docelowe były już obsługiwane przez istniejącego operatora sieci zapewniającego dzierżawę łączy po regulowanych cenach. Komisja ustaliła, że łącza dzierżawione oferowane przez wiodącego operatora były bardzo drogie – ich ceny były prawie nieosiągalne dla MŚP. Docelowe kompleksy biurowe nie mogły również uzyskać symetrycznych usług ADSL powyżej 2 Mbps ze względu na swoją odległość od centrali telefonicznych istniejącego operatora. Ponadto istniejący operator nie udostępniał osobom trzecim swoich kanałów i światłowodów ciemnych. W związku z tym obecność istniejącego operatora na przedmiotowych obszarach nie zapewniała dostępu MŚP do osiągalnych cenowo usług szybkich połączeń internetowych. Nie istniały również perspektywy utworzenia przez osoby trzecie alternatywnej infrastruktury zapewniającej szybkie łącza przedmiotowym kompleksom biurowym. Zob. również decyzja Komisji N 890/06 – Francja, *Aide du Sicoval pour un réseau de très haut débit* oraz decyzja Komisji N 284/05 – Irlandia, *Regional Broadband Programme: Metropolitan Area Networks („MANs”), phases II and III*.

- (44) Urząd zatem może uznać za zgodne ze wspólnym rynkiem, po spełnieniu pewnych warunków, środki pomocy państwa dla obszarów, na których infrastruktura szerokopasmowa objęta jest wciąż faktycznym monopolem, jeśli (i) nie oferuje się przystępnych cenowo ani odpowiednich usług zaspakajających potrzeby obywateli lub użytkowników biznesowych oraz (ii) nie są dostępne inne środki, zakłócające funkcjonowanie rynku w mniejszym stopniu (w tym regulacja *ex ante*), które mogłyby doprowadzić do osiągnięcia tego samego celu. Aby to ustalić, Urząd oceniać będzie w szczególności, czy:
- a) ogólne warunki rynkowe są nieodpowiednie, przyglądając się między innymi poziomowi aktualnych cen dostępu szerokopasmowego, rodzajowi usług oferowanych użytkownikom końcowym (prywatnym i biznesowym) i warunkom z nimi związanym;
 - b) jeśli uregulowania *ex ante* nie zostały nałożone przez krajowy organ regulacyjny (zwany dalej krajowym organem regulacyjnym), skuteczny dostęp do sieci nie jest oferowany osobom trzecim lub warunki dostępu nie sprzyjają skutecznej konkurencji;
 - c) ogólne bariery wejścia wykluczają ewentualne wejście na rynek innych operatorów łączności elektronicznej; oraz
 - d) żadne środki lub działania naprawcze podejmowane przez właściwe krajowe organy regulacyjne lub organy ds. konkurencji w odniesieniu do obecnego dostawcy sieci nie były w stanie rozwiązać tych problemów.

2.3.3. Projekt środka i potrzeba ograniczenia zakłóceń konkurencji

- (45) Interwencja państwa może okazać się konieczna w sytuacji, gdy zasięg sieci szerokopasmowej uznaje się za niewystarczający. Przede wszystkim należy postawić pytanie, czy pomoc państwa jest właściwym instrumentem polityki do rozwiązania tego problemu, czy też istnieją inne, bardziej stosowne narzędzia.
- (46) W tym aspekcie Urząd zauważa, że o ile regulacja *ex ante* przyspiesza w wielu przypadkach wdrożenie dostępu szerokopasmowego na obszarach miejskich i gęściej zaludnionych, to może nie być wystarczająco skutecznym instrumentem, by umożliwić świadczenie usługi dostępu szerokopasmowego, w szczególności na obszarach o niedostatecznym zasięgu sieci, charakteryzujących się niską opłacalnością inwestycji⁽⁴⁷⁾.
- (47) Podobnie środki wpływające na popyt na korzyść łączności szerokopasmowej (jak zniżkowe kupony dla użytkowników końcowych) – chociaż mogą w pozytywny sposób wpłynąć na penetrację sieci i powinny być promowane jako rozwiązanie alternatywne w stosunku do innych środków publicznych lub ich uzupełnienie – nie zawsze mogą rozwiązywać problem braku świadczenia takich usług⁽⁴⁸⁾. Stąd w takich sytuacjach może nie istnieć żadna alternatywa dla finansowania publicznego w celu rozwiązania problemu braku dostępności usług dostępu szerokopasmowego.
- (48) W odniesieniu do efektu zachęty tworzonego przez środek pomocy, należy sprawdzić, czy dana inwestycja w sieć szerokopasmową nie zostałaby podjęta w tych samych ramach czasowych bez pomocy ze strony państwa.
- (49) Przy ocenie proporcjonalnego charakteru zgłoszonego środka w białych lub szarych obszarach brak realizacji któregośkolwiek z wymienionych poniżej w lit. a)–h) warunków wymaga szczegółowej oceny⁽⁴⁹⁾ i zazwyczaj prowadzi do stwierdzenia braku zgodności pomocy z funkcjonowaniem Porozumienia EOG.
- a) *Szczegółowe mapy i analiza zasięgu*: państwa EFTA powinny wyraźnie wskazać obszary geograficzne, które zostaną objęte przedmiotowym środkiem wsparcia. Przeprowadzając jednocześnie analizę warunków konkurencji i struktury przeważającej na danym obszarze oraz konsultacje ze wszystkimi stronami zainteresowanymi przedmiotowym środkiem, państwa EFTA zmniejszają do minimum zakłócenia konkurencji w odniesieniu do obecnych dostawców oraz dostawców, którzy już zaplanowali inwestycje w najbliższej przyszłości, a także umożliwiają tym inwestorom planowanie działalności⁽⁵⁰⁾. Tworzenie precyzyjnych map i szczegółowe konsultacje nie tylko zapewniają wysoki poziom przejrzystości, ale również służą jako podstawowe narzędzie definiowania obszarów „białych”, „szarych” i „czarnych”⁽⁵¹⁾.

⁽⁴⁷⁾ Zob. na przykład decyzja Komisji N 473/07 – Włochy, *Broadband connection for Alto Adige*, decyzja N 570/07 – Niemcy, *Broadband in rural areas of Baden-Württemberg*, decyzja N 131/05 – Zjednoczone Królestwo, *FibreSpeed Broadband Project Wales*, decyzja Komisji N 284/05 – Irlandia, *Regional Broadband Programme: Metropolitan Area Networks („MANs”), phases II and III*, decyzja Komisji N 118/06 – Łotwa, *Development of broadband communication networks in rural areas* oraz decyzja Komisji N 157/06 – Zjednoczone Królestwo, *South Yorkshire Digital Region Broadband Project*.

⁽⁴⁸⁾ Zob. na przykład decyzja Komisji N 222/06 – Włochy, *Aid to bridge the digital divide in Sardinia*, decyzja Komisji N 398/05 – Węgry, *Development Tax Benefit for Broadband* oraz decyzja Komisji N 264/06 – Włochy, *Broadband for rural Tuscany*.

⁽⁴⁹⁾ Zazwyczaj w ramach procedury przewidzianej w art. 1 ust. 2 część I protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale.

⁽⁵⁰⁾ W przypadku, gdy można wykazać, że istniejący operatorzy nie dostarczyli władzom publicznym żadnych istotnych informacji na potrzeby przygotowania szczegółowych map, takie władze będą musiały oprzeć się jedynie na tych informacjach, które zostały im udostępnione.

⁽⁵¹⁾ Zob. na przykład decyzja Komisji N 201/06 – Grecja, *Broadband access development in underserved areas*, decyzja Komisji N 264/06 – Włochy, *Broadband for rural Tuscany*, decyzja Komisji N 475/07 – Irlandia, *National Broadband Scheme („NBS”)* oraz decyzja Komisji N 115/08 – Niemcy, *Broadband in rural areas of Germany*.

- b) *Procedura otwarta*: otwarta procedura przetargowa zapewnia przejrzystość wszystkim inwestorom pragnącym złożyć ofertę w zakresie realizacji subsydiowanego projektu. Równe i niedyskryminacyjne traktowanie wszystkich oferentów jest niezbędnym warunkiem procedury otwartej. Procedura otwarta jest metodą na zmniejszenie do minimum potencjalnej korzyści wynikającej z pomocy państwa; jednocześnie zmniejsza ona wybiórczy charakter środka, ponieważ beneficjent nie jest wcześniej znany⁽⁵²⁾.
- c) *Oferta najkorzystniejsza pod względem ekonomicznym*: w kontekście otwartej procedury przetargowej w celu zmniejszenia przyznawanej kwoty pomocy przy podobnych, jeśli nie identycznych, warunkach jakościowych oferent wnioskujący o najniższą kwotę pomocy państwa powinien z zasady uzyskać więcej punktów pierwszeństwa w całościowej ocenie oferty⁽⁵³⁾. W ten sposób państwo EFTA może obciążyć rynek odpowiedzią na pytanie, jak wysoka pomoc jest rzeczywiście potrzebna i zmniejszyć asymetrię informacyjną, dzięki której zyskują w większości przypadków prywatni inwestorzy.
- d) *Neutralność technologiczna*: biorąc pod uwagę, że usługi dostępu szerokopasmowego mogą być świadczone za pośrednictwem infrastruktury sieciowej opartej o technologie przewodowe (xDSL, kabel), bezprzewodowe (Wi-Fi, WiMAX), satelitarne i mobilne, państwa EFTA nie powinny faworyzować żadnej konkretnej technologii ani platformy sieciowej, jeżeli nie są w stanie wykazać, że istnieje dla tego obiektywne uzasadnienie⁽⁵⁴⁾. Oferenci powinni mieć możliwość zaproponowania świadczenia wymaganych usług łączności szerokopasmowej przy wykorzystaniu lub łączeniu technologii, które uznają za najbardziej odpowiednie.
- e) *Wykorzystanie istniejącej infrastruktury*: państwa EFTA powinny, o ile jest to możliwe, zachęcać oferentów do wykorzystania istniejącej infrastruktury w celu unikania niepotrzebnego i nieekonomicznego powielania zasobów. Aby ograniczyć wpływ ekonomiczny na działających już operatorów sieci, należy im umożliwić włączenie ich infrastruktury do zgłoszonego projektu. Jednocześnie warunek ten nie powinien doprowadzić do działania na korzyść istniejących już operatorów, w szczególności w przypadkach, kiedy osoby trzecie nie mają dostępu do takiej infrastruktury lub środków koniecznych do konkurowania z istniejącą. Podobnie w przypadku „obszarów szarych”, w których wskazano, że częścią problemu jest zależność od obecnego na rynku operatora, konieczne może być wprowadzenie większej konkurencji opartej na infrastrukturze.
- f) *Hurtowy dostęp*: umożliwienie osobom trzecim efektywnego hurtowego dostępu do subsydiowanej infrastruktury szerokopasmowej jest niezbędnym elementem każdego środka pomocy państwa finansującego budowę nowej infrastruktury tego rodzaju. Dostęp hurtowy umożliwi w szczególności operatorom będącym osobami trzecimi konkurowanie z wybranym oferentem (kiedy ten jest obecny również na poziomie detalicznym), co wzmacnia konkurencję i możliwość wyboru na obszarach, których dotyczy środek, a jednocześnie pozwala uniknąć utworzenia regionalnych monopolii usług. Efektywny hurtowy dostęp do subsydiowanej infrastruktury powinien być oferowany na okres co najmniej siedmiu lat. Warunek ten nie jest zależny od jakiegokolwiek wstępnej analizy rynku w rozumieniu art. 7 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa)⁽⁵⁵⁾. Jeśli jednak pod koniec siedmioletniego okresu operator danej infrastruktury zostanie określony przez krajowy organ regulacyjny na podstawie obowiązujących ram regulacyjnych jako podmiot o znaczącej pozycji rynkowej na danym rynku⁽⁵⁶⁾, należy odpowiednio przedłużyć zobowiązanie dotyczące „otwartego dostępu”.
- g) *Analiza porównawcza cen*: w celu zapewnienia efektywnego dostępu hurtowego oraz ograniczenia do minimum potencjalnego zakłócenia konkurencji należy unikać stosowania przez wybranego oferenta nadmiernie wysokich cen hurtowych, jak również praktyk rażącego zaniżania cen lub ustalania cen na poziomie nieodzwierciedlającym kosztów usługi hurtowej (ang. *price squeezing*). Ceny hurtowego dostępu do sieci powinny być oparte na przeciętnych publikowanych (regulowanych) cenach hurtowych obowiązujących na innych porównywalnych, bardziej otwartych na konkurencję obszarach danego kraju lub EOG lub, z braku takich publikowanych cen, na cenach już określonych lub zatwierdzonych przez krajowy organ regulacyjny w odniesieniu do przedmiotowych rynków i usług. Zatem w przypadkach, gdy ustanowiono już uregulowania *ex ante* (np. na szarym obszarze) ceny hurtowe dostępu do subsydiowanej infrastruktury nie powinny być niższe niż cena dostępu ustalona przez krajowy organ regulacyjny w odniesieniu do tego samego obszaru. Analiza porównawcza jest ważną gwarancją, ponieważ pozwala państwom EFTA uniknąć ustalania z góry konkretnych detalicznych lub hurtowych cen dostępu oraz zapewnić wykorzystanie przyznanej pomocy do stworzenia warunków podobnych do tych, które dominują na innych konkurencyjnych rynkach łączności szerokopasmowej. Kryteria analizy porównawczej powinny zostać jasno określone w dokumentacji przetargowej.

⁽⁵²⁾ Zob. na przykład decyzja Komisji N 508/2008 – Zjednoczone Królestwo, *Provision of Remote Broadband Services in Northern Ireland*, decyzja Komisji nr 475/2007 – Irlandia, *National Broadband Scheme (NBS)*, decyzja Komisji N 157/06 – Zjednoczone Królestwo, *South Yorkshire Digital region Broadband Project*.

⁽⁵³⁾ W celu ustalenia oferty najkorzystniejszej pod względem ekonomicznym organ podpisujący umowę powinien z góry określić względną wagę, jaką będzie przypisywał do każdego z (jakościowych) wybranych kryteriów.

⁽⁵⁴⁾ Jak do tej pory tylko w jednym przypadku Komisja zaakceptowała uzasadnione wykorzystanie konkretnego rozwiązania technologicznego: zob. decyzja Komisji N 222/06 – Włochy, *Aid to bridge the digital divide in Sardinia*. W tym przypadku Komisja uznała, że ze względu na specyficzne okoliczności, a mianowicie „topografię regionu, brak sieci kablowych oraz konieczność zmaksymalizowania korzyści wynikających z udzielonej pomocy, technologia ADSL wydaje się być najlepszą technologią realizującą cele projektu” (motyw 45).

⁽⁵⁵⁾ Ponadto kiedy państwa EFTA decydują się na model zarządzania, w którym subsydiowana infrastruktura szerokopasmowa udostępni osobom trzecim wyłącznie usługi dostępu hurtowego, a nie usługi detaliczne, ewentualne zakłócenia konkurencji ulegają dodatkowemu zmniejszeniu, jako że taki model zarządzania siecią pomaga uniknąć potencjalnie złożonych kwestii rażącego zaniżania cen czy ukrytych form dyskryminacji w zakresie dostępu.

⁽⁵⁶⁾ W tym względzie krajowy organ regulacyjny powinien wziąć pod uwagę ewentualne utrzymywanie się specyficznych warunków, które uzasadniały na samym początku przyznanie pomocy operatorowi danej infrastruktury.

- h) *Mechanizm wycofania pozwalający na uniknięcie nadmiernej rekompensaty*: Aby zagwarantować, że wybrany oferent nie otrzyma nadmiernej rekompensaty, jeśli popyt na dostęp szerokopasmowy na obszarze korzystającym z pomocy wzrośnie powyżej przewidywanych poziomów, państwa EFTA powinny uwzględnić w umowie zawieranej z wybranym oferentem mechanizm zwrotu otrzymanej płatności⁽⁵⁷⁾. Uwzględnienie takiego mechanizmu w umowie może *ex post* i z mocą wsteczną zmniejszyć wysokość pomocy, którą wstępnie uznano za konieczną.

3. POMOC PAŃSTWA NA RZECZ SIECI NGA

3.1. Wsparcie szybkiego wdrażania sieci NGA

- (50) Obecnie szereg państw EOG zaczyna poświęcać uwagę wsparciu na rzecz sieci szerokopasmowych, które mogą zapewnić świadczenie usług o wysokiej przepustowości i stanowić podstawę szeregu zaawansowanych zintegrowanych usług cyfrowych. Te sieci NGA to przede wszystkim sieci światłowodowe lub zaawansowane zmodernizowane sieci kablowe, które mają zastąpić w pełni lub w znacznej części istniejące sieci szerokopasmowe wykorzystujące przewody miedziane lub istniejące sieci kablowe.
- (51) Sieci NGA to przewodowe sieci dostępne, które składają się w całości lub częściowo z elementów optycznych i które mogą zapewnić świadczenie usług szerokopasmowego dostępu o wyższych parametrach (takich jak wyższa przepustowość) w porównaniu z usługami świadczonymi za pomocą istniejących sieci z przewodów miedzianych⁽⁵⁸⁾.
- (52) Zasadniczo sieci NGA będą się cechowały prędkością i przepustowością umożliwiającymi w przyszłości dostarczanie treści o dużej rozdzielczości, wsparcie zastosowań wymagających dużej przepustowości oraz udostępnianie przedsiębiorstwom niedrogich symetrycznych łączy szerokopasmowych obecnie dostępnych zazwyczaj wyłącznie w dużych przedsiębiorstwach. Ogólnie sieci NGA mają potencjał, by ułatwić udoskonalenie wszystkich aspektów technologii dostępu szerokopasmowego oraz usług szerokopasmowych.
- (53) Komisja rozpatrywała już niektóre zgłoszenia pomocy państwa dotyczące wsparcia dla upowszechnienia sieci światłowodowych. Przypadki te dotyczyły budowy „szkieletowej” regionalnej sieci NGA⁽⁵⁹⁾ lub zapewnienia dostępu światłowodowego jedynie ograniczonej liczbie użytkowników biznesowych⁽⁶⁰⁾.
- (54) Podobnie jak w przypadku upowszechnienia tak zwanej „pierwszej generacji” podstawowych sieci szerokopasmowych, władze krajowe, miejskie i regionalne uzasadniają wsparcie szybkiego upowszechniania sieci światłowodowych nieprawidłowościami w funkcjonowaniu rynku lub realizacją celów spójności. O ile w przypadku upowszechniania podstawowej infrastruktury szerokopasmowej przykłady interwencji państwa w procesie inwestycyjnym Komisji dotyczyły przede wszystkim społeczności i obszarów wiejskich (niskie zaludnienie, wysokie koszty inwestycyjne) lub obszarów ekonomicznie słabo rozwiniętych (niska zdolność do uiszczania opłat za usługi), to w obecnym przypadku ekonomikę modelu sieci NGA uważa się za zniechęcającą do wdrażania sieci NGA nie tylko na obszarach słabo zaludnionych, ale również w niektórych strefach miejskich. W szczególności głównym elementem wpływającym na szybkie i powszechne wdrażanie sieci NGA wydają się być koszty, a w mniejszym stopniu gęstość zaludnienia⁽⁶¹⁾.
- (55) W przypadku władz publicznych bezpośrednia interwencja może być zatem uzasadniona, by zagwarantować, że obszary, które operatorzy sieci uznają za nieopłacalne, nadal będą korzystały ze znaczącego wpływu zewnętrznego sieci NGA na gospodarkę, i że obszary te nie ucierpią z powodu nowej przepaści cyfrowej spowodowanej przez te sieci. Państwa EFTA mogą zatem chcieć promować rozwój sieci NGA na obszarach, na których inwestowanie w takie sieci przez istniejących operatorów sieci szerokopasmowych zajęłoby kilka lat, ponieważ takie obszary są mniej atrakcyjne finansowo od niektórych większych stref miejskich. W niektórych przypadkach państwa EFTA mogą zdecydować się na samodzielne inwestowanie lub zapewnienie wsparcia finansowego prywatnym operatorom w celu uzyskania dostępu za pośrednictwem sieci NGA lub uzyskania dostępu wcześniej niż przewidziano, aby zagwarantować jak najszybsze zwiększenie możliwości zatrudnienia i inne możliwości gospodarcze.
- (56) Każda interwencja publiczna mająca na celu wsparcie dostarczenia lub szybszego wdrożenia sieci NGA musi wiązać się z zagwarantowaniem zgodności z zasadami pomocy państwa.

⁽⁵⁷⁾ W wyjątkowych okolicznościach, należyte uzasadnione przez zgłaszające państwo EFTA, stworzenie takiego mechanizmu w odniesieniu do bardzo niskich kwot pomocy lub niewielkich jednorazowych projektów opartych na prostych zasadach przetargowych mogłoby nakładać nieproporcjonalne obciążenie na organy podpisujące umowy i dlatego Urząd nie będzie tego wymagać.

⁽⁵⁸⁾ Na obecnym etapie rozwoju technologicznego i przy obecnej sytuacji na rynku wydaje się, że ani technologie sieci satelitarnej ani komórkowej nie są w stanie zapewnić bardzo dużych prędkości w symetrycznych usługach szerokopasmowych, chociaż w przyszłości sytuacja ta może ulec zmianie szczególnie w odniesieniu do usług komórkowych (o ile zostanie wdrożony następny istotny etap w radiowej łączności ruchomej – „Long Term Evolution” (długoterminowa ewolucja); gdy to nastąpi, może teoretycznie zostać osiągnięta zwiększona maksymalna przepustowość pobierania danych z prędkością 100 Mbps i wysyłania z prędkością 50 Mbps).

⁽⁵⁹⁾ Zob. decyzja Komisji N 157/06 – Zjednoczone Królestwo, *South Yorkshire Digital region Broadband Project* oraz decyzja Komisji N 284/05 – Irlandia, *Regional Broadband Programme: Metropolitan Area Networks („MANs”), phases II and III*.

⁽⁶⁰⁾ Do tej pory jedynie w dwóch sprawach (Appingedam i Amsterdam) przyznano wsparcie państwa na upowszechnianie sieci „dostępowej” nowej generacji, która zapewni dostęp światłowodowy rynkowi odbiorców indywidualnych.

⁽⁶¹⁾ Operatorzy sieci szerokopasmowych wysuwają argument, że upowszechnianie sieci światłowodowej nadal jest bardzo kosztowną i ryzykowną inwestycją, z wyjątkiem obszarów o dużym zaludnieniu lub dużej liczbie przedsiębiorstw, gdzie operatorzy mają już znaczącą bazę klientów infrastruktury szerokopasmowej, którym można zmienić prędkości na wyższe. W niektórych przypadkach koszty wdrożenia sieci NGA oraz sieci światłowodowych uważa się za zbyt wysokie w stosunku do oczekiwanych przychodów, tak że żaden lub zbyt niewielu dostawców w prywatnym sektorze weszłoby na rynek.

3.2. Rodzaje interwencji publicznej

- (57) Państwa EFTA mogą zdecydować się na różny stopień interwencji na rynku w celu wzmocnienia lub przyspieszenia wdrażania sieci NGA. W tym względzie do interwencji państwa w dziedzinie wdrażania sieci NGA mają zastosowanie uwagi przedstawione w części 2.2.1 oraz 2.2.2 (stosowanie testu prywatnego inwestora, rekompensata z tytułu usług publicznych i kryteria Altmark) z uwzględnieniem niezbędnych zmian. W zależności od charakteru i skutków wybranej interwencji uzasadnione może być różne podejście analityczne w ramach zasad pomocy państwa.
- (58) W przypadku obszarów, na których można się spodziewać upowszechniania sieci NGA przez prywatnych inwestorów w przyszłości, państwa EFTA mogą zdecydować się na przyjęcie pakietu środków mających na celu przyspieszenie cyklu inwestycyjnego, a w konsekwencji zachęcenie inwestorów do przedstawienia swoich planów inwestycyjnych. Środki te niekoniecznie muszą pociągać za sobą pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG. Z uwagi na fakt, że znaczna część kosztów wdrożenia sieci światłowodowych wiąże się z robotami budowlanymi (na przykład wykopami, układaniem kabli, okablowaniem wewnętrznym itp.) państwa EFTA mogą, zgodnie z ramami regulacyjnymi EOG dotyczącymi łączności elektronicznej, zdecydować się na przykład na ułatwienie procesu nabywania praw drogi, wymagać, by operatorzy sieci koordynowali prowadzone roboty budowlane lub współużytkowali część swojej infrastruktury⁽⁶²⁾. Podobnie państwa EFTA mogą postanowić, że w przypadku każdej nowej budowli (łącznie z nowymi sieciami wodociągowymi, energetycznymi, transportowymi i kanalizacyjnymi) lub budynku należy instalować łącza światłowodowe.
- (59) Władze publiczne mogą również zdecydować się na podjęcie się niektórych robót budowlanych (takich jak wykopy na terenie nieruchomości publicznych, budowa kanałów) w celu umożliwienia i przyspieszenia wdrażania własnych elementów sieci przez zainteresowanych operatorów. Tego rodzaju roboty budowlane nie powinny jednak dotyczyć konkretnej branży lub sektora, ale być zasadniczo dostępne dla operatorów łączności elektronicznej oraz dla wszystkich potencjalnych użytkowników (tj. dostawców energii, gazu, wody itp.). Tego rodzaju interwencje publiczne nie wchodzą w zakres zastosowania art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, jeżeli mają na celu stworzenie niezbędnych warunków wstępnych do wdrożenia przez operatorów przedsiębiorstw użyteczności publicznej własnej infrastruktury bez dyskryminacji pozytywnej określonego sektora lub przedsiębiorstwa (w szczególności poprzez obniżenie kosztów kapitałowych tego ostatniego).
- (60) Również krajowe organy regulacyjne mogą zastosować podobne środki w celu zapewnienia równego i niedyskryminacyjnego dostępu do słupów lub współużytkowania kanałów stanowiących własność przedsiębiorstw użyteczności publicznej lub istniejących operatorów sieci.
- (61) Jak pokazuje praktyka decyzyjna Komisji odnośnie do podstawowego dostępu szerokopasmowego, w większości przypadków pomoc państwa dotycząca sieci szerokopasmowych jest przyznawana przez władze lokalne lub regionalne, które dążą do zaradzenia brakowi dostępu szerokopasmowego w regionie lub do zwiększenia konkurencyjności regionu poprzez dalsze zwiększanie istniejącego zasięgu sieci szerokopasmowej i dostępu do sieci. Aby osiągnąć te dwa cele, władze publiczne ogłaszały dotychczas przetargi na budowę publicznej infrastruktury szerokopasmowej i zarządzanie nią lub wspierały finansowo budowę sieci szerokopasmowej należącej do podmiotu prywatnego⁽⁶³⁾.
- (62) Jeżeli interwencje publiczne stanowią pomoc państwa zgodnie z art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, należy o nich poinformować Urząd, który oceni ich zgodność ze wspólnym rynkiem zgodnie z zasadami określonymi w części 3.3 oraz 3.4⁽⁶⁴⁾.

3.3. Rozróżnienie między obszarami białymi, szarymi i czarnymi dla sieci NGA

- (63) Jak przypomniano w pkt 38, oceny zgodności pomocy państwa w zakresie rozwoju tradycyjnej infrastruktury szerokopasmowej dokonuje się odwołując się do rozróżnienia obszarów „białych”, „szarych” i „czarnych”. Urząd uznaje, że to rozróżnienie jest istotne również dla oceny, czy pomoc państwa przeznaczana na sieci NGA jest zgodna ze wspólnym rynkiem na mocy art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG, jednak konieczna jest bardziej szczegółowa definicja uwzględniająca specyfikę tego rodzaju sieci.

⁽⁶²⁾ Środki takie nie powinny być ukierunkowane w szczególności na operatorów łączności elektronicznej, ale powinny mieć zastosowanie bez rozróżnienia do wszystkich operatorów we wszystkich zainteresowanych sektorach (łącznie z dostawcami innych mediów, takimi jak przedsiębiorstwa gazowe, energetyczne lub wodociągowe). Środki, które miałyby zastosowanie wyłącznie do operatorów łączności elektronicznej, mogłyby stanowić pomoc sektorową, a zatem podlegać zakazowi, o którym mowa w art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.

⁽⁶³⁾ Zob. na przykład decyzje Komisji: N 157/06 – Zjednoczone Królestwo, *South Yorkshire Digital Region Broadband Project*, N 201/06 – Grecja, *Broadband access development in underserved territories*, N 131/05 – Zjednoczone Królestwo, *FibreSpeed Broadband Project Wales*, N 284/05 – Irlandia, *Regional Broadband Programme: Metropolitan Area Networks („MANs”), phases II and III*, N 381/04 – Francja, *Projet de réseau de télécommunications haut débit des Pyrénées-Atlantiques*, N 382/05 – Francja, *Mise en place d'une infrastructure haut débit sur le territoire de la région Limousin (DORSAL)*, N 57/05 – Zjednoczone Królestwo, *Regional Innovative Broadband Support in Wales* i N 14/08 – Zjednoczone Królestwo, *Broadband in Scotland – Extending Broadband Reach*.

⁽⁶⁴⁾ Pozostaje to bez uszczerbku dla ewentualnego zastosowania rozdziału dotyczącego krajowej pomocy regionalnej zgodnie z pkt 31.

- (64) W tym względzie należy mieć na uwadze fakt, że w dłuższej perspektywie oczekuje się zastąpienia istniejących podstawowych sieci szerokopasmowych sieciami NGA. W zakresie, w jakim sieci dostępne nowej generacji oznaczają odmienną architekturę sieci oferującą znacznie lepszą jakość usług szerokopasmowych niż obecna oraz świadczenie usług, których aktualne sieci szerokopasmowe nie są w stanie zapewnić, prawdopodobne jest, że w przyszłości zarysują się znaczące różnice między obszarami objętymi sieciami NGA a obszarami, które nie zostaną nimi objęte⁽⁶⁵⁾.
- (65) Obecnie niektóre zaawansowane podstawowe sieci szerokopasmowe (na przykład ADSL 2+⁽⁶⁶⁾) mogą do pewnego stopnia obsługiwać niektóre rodzaje usług szerokopasmowych, które w niedługiej przyszłości będą prawdopodobnie oferowane w ramach sieci NGA (takie jak podstawowy pakiet trzech usług, ang. *triple play*). Jednak bez uszczerbku dla nałożenia regulacji *ex ante*, należy zauważyć, że mogą pojawić się nowe produkty lub usługi, które nie są substytucyjne ani z punktu widzenia popytu, ani podaży, oraz które będą wymagały prędkości szerokopasmowych przekraczających górne limity fizyczne podstawowej infrastruktury szerokopasmowej.
- (66) W związku z tym do celów oceny pomocy państwa na rzecz sieci NGA obszary, na których takie sieci obecnie nie istnieją i najprawdopodobniej w najbliższej przyszłości nie zostaną zbudowane i nie będą w pełni funkcjonalne, należy uważać za przynależące do „białego obszaru sieci NGA”⁽⁶⁷⁾. W tym zakresie termin „w najbliższej przyszłości” oznacza okres trzech lat⁽⁶⁸⁾. W określonych warunkach władze publiczne powinny mieć prawo do interwencji w celu rozwiązania problemów spójności społecznej, rozwoju regionalnego lub nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku, jeżeli możliwe jest wykazanie, że prywatni inwestorzy nie planują rozmieszczenia sieci NGA w ciągu następnych trzech lat. Przedsięwzięcia inwestycyjne planowane przez prywatnych inwestorów powinny być tak opracowane, aby gwarantować przynajmniej osiągnięcie znacznych postępów w zakresie rozpowszechniania infrastruktury w okresie trzech lat oraz zakończenie planowanej inwestycji w rozsądnym terminie po tym okresie (w zależności od specyfiki każdego projektu i każdego obszaru). Wyznaczenie dłuższej perspektywy czasowej nie byłoby właściwe, ponieważ mogłoby oznaczać ryzyko naruszenia interesów obszarów o niedostatecznym zasięgu sieci w stosunku do innych obszarów kraju, na których takie zaawansowane sieci szerokopasmowe mają odpowiedni zasięg. Władze publiczne mogą wymagać przedstawienia planu operacyjnego wraz ze szczegółowym terminarzem działań w zakresie wdrażania oraz dowodem dysponowania stosownymi środkami finansowymi lub innym dowodem wykazującym wiarygodność i wykonalność realizacji planowanej inwestycji przez prywatnych operatorów sieci.
- (67) Podobnie należy uważać za przynależący do „szarego obszaru sieci NGA” obszar, na którym istnieje lub jest wdrażana w ciągu następnych trzech lat wyłącznie jedna sieć NGA i żaden operator nie planuje wdrożyć innej sieci NGA w ciągu następnych trzech lat⁽⁶⁹⁾. Dokonując oceny, czy inne podmioty inwestujące w sieci mogą wdrożyć dodatkowe sieci NGA na określonym obszarze, należy uwzględnić wszelkie istniejące środki regulacyjne lub prawne, które mogłyby ograniczyć przeszkody we wdrażaniu takich sieci (dostęp do kanałów, współkorzystanie z infrastruktury itp.).
- (68) Jeżeli na określonym obszarze istnieje lub zostanie wdrożona w ciągu najbliższych trzech lat więcej niż jedna sieć NGA, taki obszar należy zasadniczo uważać za „czarny obszar sieci NGA”⁽⁷⁰⁾.

3.4. Ocena zgodności ze wspólnym rynkiem

- (69) Jak określono powyżej w pkt 64 i 65, chociaż sieci NGA są jakościowo znacznie bardziej zaawansowane niż istniejące tradycyjne sieci szerokopasmowe oparte na przewodach miedzianych, przy dokonywaniu oceny zgodności pomocy państwa w zakresie wdrażania sieci NGA z zasadami pomocy państwa Urząd uwzględni również wpływ takiej pomocy na istniejące sieci szerokopasmowe, biorąc pod uwagę stopień substytucyjności, jaki wydaje się występować obecnie w związku z usługami szerokopasmowymi oferowanymi za pomocą zarówno sieci szerokopasmowych, jak i sieci NGA. Ponadto dokonując oceny zgodności pomocy państwa ze wspólnym rynkiem w odniesieniu do sieci NGA, Urząd będzie również stosować test bilansujący (zob. pkt 33). W szczególności dokonując oceny proporcjonalnego charakteru zgłoszonego środka, Urząd rozpatrzy, czy zostały spełnione warunki

⁽⁶⁵⁾ Jeżeli obecnie różnice między obszarem, na którym dostępny jest tylko Internet wąskopasmowy (komutowany), a obszarem, na którym istnieje dostęp szerokopasmowy, oznaczają, że ten pierwszy jest obszarem „białym”; podobnie obszar, na którym nie istnieje infrastruktura szerokopasmowa nowej generacji, chociaż istnieje jedna podstawowa infrastruktura szerokopasmowa, należy również uznać za „biały” obszar.

⁽⁶⁶⁾ Usługa ADSL 2+ rozszerza możliwości podstawowej sieci ADSL do maksymalnej przepustowości pasma na poziomie 24 Mbps.

⁽⁶⁷⁾ Biały obszar NGA może składać się z obszaru, na którym nie istnieje podstawowa infrastruktura szerokopasmowa (tradycyjne obszary białe) oraz obszaru, na którym obecny jest wyłącznie jeden dostawca podstawowego dostępu szerokopasmowego (tj. tradycyjny obszar szary) lub na którym jest obecnych kilku dostawców podstawowego dostępu szerokopasmowego (tj. tradycyjny obszar czarny). Jak wskazano w części 3.4, dla zapewnienia zgodności pomocy państwa na rozwój dostępu szerokopasmowego ze wspólnym rynkiem w różnych okolicznościach konieczne jest spełnienie różnych warunków.

⁽⁶⁸⁾ Okres ten odpowiada średniemu okresowi potrzebnemu na wdrożenie sieci dostępowej nowej generacji obejmującej miejscowość lub miasto. W tym względzie operator powinien mieć możliwość wykazania, że w nadchodzącym okresie trzech lat przeprowadziłby niezbędne inwestycje w infrastrukturę w celu objęcia do tego czasu znacznej części terytorium i ludności, których dotyczyłyby inwestycje.

⁽⁶⁹⁾ Szary obszar może obejmować obszar, na którym a) nie istnieje inna podstawowa infrastruktura szerokopasmowa poza NGA; b) oraz obszar, na którym jest obecny jeden lub większa liczba dostawców podstawowej infrastruktury szerokopasmowej (który można uznać za tradycyjny obszar szary lub czarny). Jak wskazano w części 3.4, dla zapewnienia zgodności pomocy państwa na rozwój dostępu szerokopasmowego ze wspólnym rynkiem w różnych okolicznościach konieczne jest spełnienie różnych warunków.

⁽⁷⁰⁾ Czarny obszar NGA może być również obszarem, na którym jest obecny jeden dostawca dostępu szerokopasmowego (tradycyjny obszar szary) lub większa ich liczba (tradycyjny czarny obszar). Jak wskazano poniżej dla zapewnienia zgodności pomocy państwa na rozwój dostępu szerokopasmowego ze wspólnym rynkiem w różnych okolicznościach konieczne jest spełnienie różnych warunków.

określone w pkt 49 (przygotowanie szczegółowych map i analiza zasięgu rynku, otwarta procedura przetargowa, oferta najlepsza pod względem ekonomicznym, neutralność technologiczna, wykorzystanie istniejącej infrastruktury, nakaz uwolnienia usługi hurtowego dostępu, analiza porównawcza, mechanizm wycofania). Poniższe punkty są jednak szczególnie istotne w kontekście oceny sieci NGA.

3.4.1. Białe obszary NGA: wsparcie wdrażania sieci NGA na obszarach o niedostatecznym zasięgu sieci

- (70) Podobnie jak w przypadku podstawowych usług szerokopasmowych, z uwzględnieniem szeregu warunków, które muszą zostać spełnione przez państwa EFTA (zob. pkt 49 i pkt 69), za zgodne z zawartymi w Porozumieniu EOG przepisami dotyczącymi pomocy państwa Urząd uzna środki, które wspierają wdrożenie sieci NGA na obszarach, na których nie istnieje obecnie żadna infrastruktura szerokopasmowa, lub na obszarach, na których istniejący operatorzy sieci szerokopasmowych uważają wdrażanie sieci NGA za nieopłacalne.
- (71) Na białych obszarach NGA, na których istnieje już jedna podstawowa sieć szerokopasmowa (tradycyjny obszar szary), przyznanie pomocy w zakresie sieci NGA zależy od wykazania przez zainteresowane państwo EFTA, że (i) usługi szerokopasmowe zapewniane za pomocą wspomnianych sieci tradycyjnych nie są wystarczające do zaspokojenia potrzeb mieszkańców i użytkowników biznesowych na danym obszarze (uwzględniając również ich możliwą przyszlą modernizację); i że (ii) nie istnieją metody (łącznie z regulacją *ex ante*) osiągnięcia określonych celów, które w mniejszym stopniu zakłócają konkurencję.

3.4.2. Szare obszary NGA: potrzeba bardziej szczegółowej analizy

- (72) Na obszarach, na których jeden prywatny inwestor wdrożył już sieć NGA lub może być w trakcie jej wdrażania w ciągu następnych trzech lat (zob. także pkt 66), a żaden prywatny inwestor nie planuje wdrożenia drugiej sieci NGA w ciągu następnych trzech lat, Urząd będzie musiał przeprowadzić bardziej szczegółową analizę w celu ustalenia, czy interwencja państwa na takich obszarach może być uznana za zgodną z przepisami dotyczącymi pomocy państwa. W rzeczywistości interwencja państwa na takich obszarach oznacza ryzyko wyparcia istniejących inwestorów i zakłócenia konkurencji.
- (73) Aby Urząd stwierdził istnienie zgodności, państwa EFTA powinny być w stanie wykazać, po pierwsze, że istniejąca lub planowana sieć NGA nie jest lub nie będzie wystarczająca do zaspokojenia potrzeb mieszkańców i użytkowników biznesowych na danych obszarach, oraz, po drugie, że nie istnieją metody (łącznie z regulacją *ex ante*) osiągnięcia określonych celów, które w mniejszym stopniu zakłócają konkurencję. W kontekście takiej szczegółowej oceny Urząd zbada między innymi, czy:
- ogólne warunki rynkowe są nieodpowiednie, uwzględniając między innymi poziom aktualnych cen infrastruktury szerokopasmowej NGA, rodzaj usług oferowanych użytkownikom domowym i biznesowym i warunków z nimi związanych oraz to, czy istnieje lub prawdopodobnie zaistnieje popyt na nowe usługi, których istniejący operator sieci NGA nie może zapewnić;
 - jeśli uregulowania *ex ante* nie zostały nałożone przez krajowy organ regulacyjny, skuteczny dostęp do sieci nie jest oferowany osobom trzecim lub warunki dostępu (dostęp regulowany i nieregulowany) nie sprzyjają skutecznej konkurencji;
 - ogólne bariery wejścia uniemożliwiają potencjalne wejście na rynek innych podmiotów inwestujących w sieci NGA;
 - istniejąca sieć NGA została zbudowana na zasadzie uprzywilejowanego korzystania lub dostępu do kanałów, które nie są dostępne dla innych operatorów sieci, lub z których inni operatorzy nie mogą współkorzystać;
 - jakikolwiek środki podjęte przez właściwe krajowe organy regulacyjne lub organy ds. konkurencji lub działania naprawcze wprowadzone przez te organy w odniesieniu do istniejących dostawców sieci nie pomogły rozwiązać problemów.

3.4.3. Czarne obszary NGA: interwencja państwa nie jest potrzebna

- (74) Na obszarach, na których istnieje już więcej niż jedna sieć NGA lub prywatni inwestorzy są w trakcie wdrażania konkurencyjnych sieci NGA, Urząd uzna, że udzielenie przez państwo wsparcia na rzecz dodatkowej, finansowanej ze środków publicznych, konkurencyjnej sieci NGA może poważnie zakłócić konkurencję i jest niezgodne z przepisami dotyczącymi pomocy państwa.

3.4.4. Szczególny przypadek istniejących czarnych obszarów (w zakresie podstawowej infrastruktury szerokopasmowej): dodatkowe gwarancje

- (75) Urząd uważa, że tradycyjne czarne obszary, tj. obszary, na których aktualne usługi szerokopasmowe są dostarczane za pośrednictwem konkurencyjnej infrastruktury szerokopasmowej (technologie xDSL i sieci kablowe), są obszarami, na których istniejący operatorzy sieci powinni mieć motywację do modernizowania bieżących tradycyjnych sieci szerokopasmowych do poziomu bardzo szybkich sieci NGA, do których będą mogli przenieść istniejących klientów. Na takich obszarach zasadniczo żadne dalsze interwencje państwa nie powinny być konieczne.

- (76) Państwo EFTA może jednak odeprzeć taką argumentację wykazując, że istniejący operatorzy podstawowych sieci szerokopasmowych nie planują inwestowania w sieci NGA w ciągu następnych trzech lat, wskazując na przykład, że historia inwestycji dokonywanych przez inwestorów istniejących sieci w ciągu ostatnich lat w zakresie modernizacji infrastruktury szerokopasmowej w celu zapewnienia większych prędkości w odpowiedzi na zapotrzebowanie użytkowników nie była zadowalająca. W takich przypadkach udzielenie przez państwo wsparcia na rzecz wdrożenia sieci NGA będzie zależało od przeprowadzenia określonej powyżej szczegółowej analizy (zob. pkt 73) oraz wypełnienia szeregu warunków opisanych szczegółowo w części 3.4.5.

3.4.5. Projekt środka i potrzeba ograniczenia zakłóceń konkurencji

- (77) Podobnie jak w przypadku polityki stosowanej w odniesieniu do wdrażania podstawowego dostępu szerokopasmowego, pomoc państwa na rzecz wdrożenia sieci NGA może stanowić właściwy i uzasadniony instrument, o ile zostanie spełniony szereg podstawowych warunków. Z wyjątkiem tych białych obszarów NGA, które są również białymi obszarami w odniesieniu do podstawowej infrastruktury szerokopasmowej (gdzie niepotrzebne są żadne dodatkowe wymogi), Urząd uznaje, że oprócz gwarancji określonych w części 2.3.3, a w szczególności w pkt 49 (przygotowanie szczegółowych map i analizy zasięgu, otwarta procedura przetargowa, oferta najlepsza pod względem ekonomicznym, neutralność technologiczna, wykorzystanie istniejącej infrastruktury, nakaz uwolnienia usługi hurtowego dostępu, analiza porównawcza, mechanizm wycofania) muszą zostać spełnione następujące warunki:

- w zamian za otrzymanie wsparcia państwa beneficjent powinien mieć obowiązek zapewnienia osobom trzecim efektywnego hurtowego dostępu przez okres przynajmniej siedmiu lat. W szczególności nałożony obowiązek dostępu powinien obejmować również prawo korzystania z kanałów lub szafek ulicznych w celu umożliwienia osobom trzecim dostępu do infrastruktury pasywnej, a nie tylko aktywnej. Nie narusza to jakichkolwiek możliwych podobnych zobowiązań regulacyjnych, jakie mogą zostać nałożone przez krajowy organ regulacyjny na danym rynku w celu wspierania skutecznej konkurencji lub środków przyjętych po upływie tego okresu⁽⁷¹⁾. Zobowiązanie do „otwartego dostępu” jest szczególnie istotne z uwagi na możliwość rozwiązania kwestii tymczasowej substytucyjności między usługami oferowanymi przez operatorów istniejącej technologii ADSL i operatorów przyszłych sieci NGA. Zobowiązanie do otwartego dostępu zapewni operatorom ADSL możliwość przeniesienia klientów do sieci NGA, kiedy tylko wprowadzona zostanie sieć subsydiowana, a zatem możliwość rozpoczęcia planowania przyszłych inwestycji bez obaw o odczucie rzeczywistego ograniczenia konkurencji,
- ponadto przy określaniu warunków w odniesieniu do usługi hurtowego dostępu do sieci państwa EFTA powinny skonsultować się z właściwym krajowym organem regulacyjnym. Oczekuje się, że krajowe organy regulacyjne będą w przyszłości kontynuować regulację *ex ante* lub dokładne monitorowanie warunków konkurencji w odniesieniu do ogólnego rynku dostępu szerokopasmowego oraz w razie potrzeby będą wprowadzać działania naprawcze przewidziane w obowiązujących ramach regulacyjnych. Wymagając zatwierdzenia lub określenia warunków dostępu przez krajowy organ regulacyjny na mocy stosownych zasad EOG, państwa EFTA zadbają więc, aby na wszystkich rynkach dostępu szerokopasmowego określonych przez właściwy krajowy organ regulacyjny obowiązywały jeżeli nie jednakowe, to przynajmniej bardzo podobne warunki dostępu,
- dodatkowo, niezależnie od tego, który rodzaj architektury sieci NGA skorzysta z pomocy państwa, powinien on wspierać skuteczne i pełne rozdzielanie poszczególnych elementów oraz stanowić podstawę wszystkich rodzajów dostępu do sieci, jakich może potrzebować operator (w tym również, lecz nie tylko, dostępu do kanałów, światłowodu oraz dostępu typu „strumień bitów”). W tym względzie należy zaznaczyć, że architektura „wielu światłowodów” umożliwi pełną niezależność podmiotów ubiegających się o dostęp, oferujących usługi łączności szerokopasmowej o wysokiej przepustowości, i sprzyja tym samym długotrwałej zrównoważonej konkurencji. Ponadto wdrożenie sieci NGA opartych na łączach o wielu światłowodach wspiera topologie „od jednego nadawcy do jednego odbiorcy” (ang. *point-to-point*) oraz od jednego „nadawcy do wielu odbiorców” (ang. *point-to-multipoint*), jest zatem neutralna pod względem technologicznym.

4. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

- (78) Niniejszy rozdział będzie miał zastosowanie od pierwszego dnia następującego po jego przyjęciu.
- (79) Urząd dokona przeglądu niniejszego rozdziału pod kątem zgodności z przyszłymi zmianami komunikatu Komisji – Wytyczne wspólnotowe w sprawie stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do szybkiego wdrażania sieci szerokopasmowych, dokonany przez Komisję.

⁽⁷¹⁾ W tym względzie krajowy organ regulacyjny powinien wziąć pod uwagę ewentualne utrzymywanie się specyficznych warunków, które uzasadniały na samym początku przyznanie pomocy na rozwój danej infrastruktury.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1270/2011 z dnia 6 grudnia 2011 r. ustalającego współczynnik akceptacji dla wydawania pozwoleń na wywóz, odrzucającego wnioski o pozwolenie na wywóz i zawieszającego składanie wniosków o pozwolenie na wywóz pozakwotowego cukru

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 324 z dnia 7 grudnia 2011 r.)

Strona 27, motyw 3:

zamiast: „(3) Ilości cukru objęte wnioskami o pozwolenie na wywóz przekraczają limit ilościowy określony w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 372/2011. Należy zatem ustalić współczynnik akceptacji dla ilości wnioskowanych w dniu 1 grudnia 2011 r. Wszystkie wnioski o pozwolenie na wywóz cukru złożone po dniu 2 grudnia 2011 r. należy zatem odrzucić, a składanie wniosków o pozwolenie na wywóz zawiesić,”

powinno być: „(3) Ilości cukru objęte wnioskami o pozwolenie na wywóz przekraczają limit ilościowy określony w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 372/2011. Należy zatem ustalić współczynnik akceptacji dla ilości wnioskowanych w dniach 1 i 2 grudnia 2011 r. Wszystkie wnioski o pozwolenie na wywóz cukru złożone po dniu 2 grudnia 2011 r. należy zatem odrzucić, a składanie wniosków o pozwolenie na wywóz zawiesić,”

Strona 27, art. 1 ust. 1:

zamiast: „1. Pozwolenia na wywóz pozakwotowego cukru, o które wnioski złożono w dniu 1 grudnia 2011 r. są wydawane dla wnioskowanych ilości pomnożonych przez współczynnik akceptacji w wysokości 51,679586 %.”

powinno być: „1. Pozwolenia na wywóz pozakwotowego cukru, o które wnioski złożono w dniach 1 i 2 grudnia 2011 r., są wydawane dla wnioskowanych ilości pomnożonych przez współczynnik akceptacji w wysokości 51,679586 %.”

Sprostowanie do decyzji Rady z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie zmiany decyzji 2011/734/UE skierowanej do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanych za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 320 z dnia 3 grudnia 2011 r.)

Strona 31, formuła końcowa, podpis:

zamiast: „W imieniu Rady
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Przewodniczący”,

powinno być: „W imieniu Rady
W. PAWLAK
Przewodniczący”.

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

